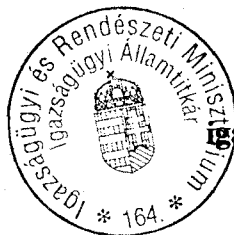

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: 111074/45

Érkezett: 2010 FEBR 22.

Dr. Forgács Imre
gazdasági és rendészeti miniszter

2010. évi törvény*
a Polgári Törvénykönyvről szóló 2009. évi CXX. törvény
hatálybalépéséről és végrehajtásáról

Első rész

A Polgári Törvénykönyv hatálybalépése

1. § (1) A Polgári Törvénykönyvről szóló 2009. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:1. – 1:7. §-a (Első Könyv) és – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – 2:1. – 2:98. §-a (Második Könyv) 2010. május 1-jén lép hatályba.

(2) A Ptk. 2:59. § (2) bekezdése és 2:60. § (2) bekezdése, valamint 3:1. – 3:248. §-a (Harmadik Könyv), 4:1. – 4:193. §-a (Negyedik Könyv), 5:1. – 5:569. §-a (Ötödik Könyv), 6:1. – 6:99. §-a (Hatodik Könyv) és 7:1. – 7:4. §-a (Hetedik Könyv) 2011. január 1-jén lép hatályba.

(3) A Ptk. 2:34. § (6) bekezdése 2015. január 1-jén lép hatályba.

Második rész

A Ptk. hatálybalépésével összefüggő végrehajtási és átmeneti rendelkezések,
valamint törvénymódosítások

Végrehajtási rendelkezések

2. § A Ptk. Második Könyvének alkalmazásában

1. akadálymentes kommunikáció: a fogyatékossgal élő személy által választott, külön törvényben meghatározott kommunikációs forma, eszköz és módozat;
2. elektronikus út: elektronikus adatfeldolgozást, -tárolást, illetőleg -továbbítást végző vezetékess, rádiótechnikai, optikai vagy más elektromágnesses eszközök alkalmazása;

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. február 15-i ülésnapján fogadta el.

3. értelmi képesség, pszichés állapot vagy szenvedélybetegség miatt az ügyek vitelében és a döntések meghozatalában való képesség csökkenése: egy vagy több mentális funkció tartós károsodása;
4. gazdasági társaság: a közkereseti társaság, a betéti társaság, a korlátolt felelősségű társaság és a részvénytársaság;
5. hozzátartozó: a közeli hozzátartozó, továbbá az élettárs, az egyenesági rokon házastársa, bejegyzett élettársa, a házastárs, bejegyzett élettárs egyenesági rokona és testvére, a testvér házastársa, bejegyzett élettársa;
6. jogszabály: törvény, kormányrendelet, az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak keretei között az önkormányzati rendelet; a 2:50. § (2) bekezdésével, a 2:65. § (2) bekezdésével, a 2:69. § (1) bekezdésével, valamint a 2:77. §-sal összefüggésben valamennyi jogszabály;
7. költségvetési szerv: az államháztartás részét képező, külön törvény szerint nyilvántartásba vett olyan jogi személy, amely jogszabályban meghatározott és az alapító okiratban rögzített állami, illetve önkormányzati feladatokat (együtt: közfeladat) közérdekből, alaptevékenységként, haszonszerzési cél nélkül, jogszabályban meghatározott követelmények és feltételek alapján, jogszabályban meghatározott szerv vagy személy irányítása vagy felügyelete mellett, az alapító okiratban megjelölt működési körben közfeladat-ellátási kötelezettséggel, éves költségvetéséből vagy költségvetési keretéből gazdálkodva végez;
8. közeli hozzátartozó: a házastárs, a bejegyzett élettárs, az egyenesági rokon, az örökbefogadott gyermek, a házastársnak, a bejegyzett élettársnak a gyermeke, az örökbefogadó szülő, a szülő házastársa, bejegyzett élettársa és a testvér;
9. közérdekből nyilvános adat: a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli;
10. közhiteles nyilvántartás: törvényben meghatározott olyan nyilvántartás, amely az abba bejegyzett jogok és feljegyzett tények fennállását hitelesen tanúsítja;
11. közokirat: bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban kiállított olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amely teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját;
12. köztestület: önkormányzattal és nyilvántartott tagsággal rendelkező, a tagságához, illetőleg a tagsága által végzett tevékenységhez kapcsolódó közfeladatot ellátó jogi személy, amelynek köztestületként való létrehozását törvény rendeli el;
13. személy: a természetes személy, a jogi személy, a jogi személyiség nélküli jogalany;
14. személyes adat: bármely meghatározott (azonosított vagy azonosítható) természetes személlyel (érintett) kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés;

15. székhely: a jogi személy, a jogi személyiséggel nem rendelkező jogalany, valamint egyéni vállalkozó székhelyként bejegyzett irodája, levelezési címe, valamint az a hely, ahol üzleti, illetve hivatalos iratainak átvétele, érkeztetése, őrzése, rendelkezésre tartása, valamint ahol a külön jogszabályban meghatározott, a székhellyel összefüggő kötelezettségek teljesítése történik;

16. vállalkozás: az olyan jogi személy vagy jogi személyiség nélküli jogalany, amely elsődlegesen üzletszerű gazdasági tevékenység folytatása céljából jött létre, továbbá az egyéni vállalkozó; az állam, a helyi önkormányzat, a költségvetési szerv, az egyesület, a köztestület, valamint az alapítvány gazdasági tevékenységével összefüggő polgári jogi kapcsolataira is a vállalkozásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha a törvény e jogi személyekre eltérő rendelkezést tartalmaz;

17. vezető tisztségviselő: a külön törvények alapján a tagok (részvényesek) által a vállalkozás ügyvezetésére választott tisztségviselő.

3. § A Ptk. Második Könyvének alkalmazása során

a) a jognyilatkozat megtételére vagy egyéb magatartás tanúsítására napokban megállapított határidőbe a kezdő napot nem kell beleszámítani,

b) a hetekben, hónapokban vagy években megállapított határidő azon a napon jár le, amely elnevezésénél vagy számánál fogva megfelel a kezdő napnak; ha ilyen nap az utolsó hónapban nincs, a határidő a hónap utolsó napján jár le,

c) a határidő a következő munkanapon jár le, ha utolsó napja munkaszüneti nap,

d) a határnaphoz kötött jogszerzés a nap kezdetén következik be, és

e) a határidő elmulasztásához vagy a késedelemhez fűződő jogkövetkezmények a határidő utolsó napjának elteltével állnak be.

1. cím

A Ptk. Második Könyvéhez kapcsolódó rendelkezések

(A Ptk. 2:8. – 2: 40. §-ához:

A cselekvőképességgel összefüggő szabályok, eljárások)

Végrehajtási rendelkezések

4. § Ha a gondnok az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény hatálya alá tartozó ügyben tesz azonnali intézkedést, ennek során az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvényben foglalt sajátos szabályokat figyelembe véve kell eljárnia.

Felhatalmazó rendelkezések

5. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg a jognyilatkozat tárgyának azt az értékét, amelynél a törvényes képviselő jognyilatkozatának érvényességéhez a gyámhatóság jóváhagyása szükséges.

Átmeneti rendelkezések

6. § A Ptk. hatálybalépésekor 14. életévét betöltött, cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt álló kiskorú jognyilatkozatainak megtételére – ideértve a függő jognyilatkozatokat is – a Ptk.-nak a korlátozottan cselekvőképes kiskorúak jognyilatkozataira vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

7. § A 14. életévét már betöltött kiskorú cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezése iránt a Ptk. hatálybalépése előtt benyújtott keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani, a folyamatban levő eljárást pedig a kiskorú 17. életévének betöltéséig fel kell függeszteni, és a 17. életév betöltését követően a kiskorú cselekvőképességének a nagykorúság elérésével hatálybalépő korlátozása iránt kell folytatni.

8. § (1) A Ptk. hatálybalépésekor cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt álló nagykorú személyre a Ptk. korlátozottan cselekvőképes nagykorú személyre vonatkozó rendelkezéseit kell – ügycsoportra vonatkozó korlátozás nélkül, általános érvénnyel – alkalmazni, mindaddig, amíg a (4) bekezdés szerinti felülvizsgálati eljárásban hozott szakértői vélemény alapján a bíróság a Ptk. szerint a cselekvőképességet érintő határozatot hoz.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezést a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 14/B. § (1) bekezdése szerinti függő jognyilatkozat tekintetében is alkalmazni kell.

(3) A Ptk. hatálybalépésekor cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt álló nagykorú személyeket a (4) bekezdés szerinti felülvizsgálati eljárás lefolytatásáig az általános érvényű korlátozó gondnokság alatt álló korlátozottan cselekvőképes nagykorú személyként kell a gondnokoltak elektronikus nyilvántartásában szerepeltetni. A bejegyzésről a gondnokoltat és gondnokát értesíteni kell.

(4) A Ptk. hatálybalépésekor cselekvőképességet kizáró vagy korlátozó gondnokság alatt álló nagykorú személyt a gondnokság alá helyező határozatban a kötelező felülvizsgálatra megállapított időpontban a Ptk. gondnokrendelés indoklásának felülvizsgálatára irányuló eljárásának szabályai szerint kell megvizsgálni abból a szempontból, hogy a cselekvőképességét indokolt-e, és ha igen, mely ügycsoportokban indokolt korlátozni.

(5) A Ptk. hatálybalépése előtt hozott, felülvizsgálati kötelezettséget nem tartalmazó határozat esetében a (4) bekezdés szerint felülvizsgálatot a Ptk. hatálybalépésétől számított öt éven belül kell a gyámhatóságnak megindítania.

(6) A Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni a nagykorú személy cselekvőképességet kizáró vagy korlátozó gondnokság alá helyezése iránt a Ptk. hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásban, ideértve a jogorvoslati eljárási szakaszt is.

(7) Nagykorú személy cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezése iránt a Ptk. hatálybalépése előtt benyújtott keresetlevél esetében a bíróság felszólítja a felperest, hogy tizenöt napon belül nyilatkozzon, kérelmét a nagykorú személy cselekvőképességét korlátozó

gondnokság alá helyezése iránti keresetre kívánja-e változtatni. Ha a fél a keresetváltoztatás jogával nem él, vagy határidőn belül nem nyilatkozik, a keresetlevelet idézés kibocsátás nélkül el kell utasítani.

(8) A Ptk. hatálybalépése előtt kirendelt gondnok megbízatása – eltérő bírósági határozat hiányában – hatályban marad, de a gondnokság ellátására, valamint a gondnokság és gondnok tisztségének megszűnésére a Ptk. rendelkezései vonatkoznak.

(9) A Ptk. hatálybalépésekor a gyámhatóság előtt folyamatban lévő gondnokrendelési eljárásokat meg kell szüntetni, és a gyámhatóságnak a gondnokrendelést a megszüntetéstől számított harminc napon belül a bíróság előtt kezdeményeznie kell.

(10) A Ptk. hatálybalépése előtt cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt álló személy esetében az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény szerinti invazív beavatkozáshoz való beleegyező nyilatkozat megtétele, és a magzati élet védelméről szóló 1992. évi LXXIX. törvény szerinti terhességmegszakítás iránti kérelem előterjesztése során (4) bekezdés szerinti felülvizsgálati eljárásban hozott határozat jogerőre emelkedéséig a gondnokolt helyett és nevében a gondnok jár el.

9. § A Ptk. hatálybalépése előtt kirendelt gondnok jogaira és kötelezettségeire, tevékenységének felügyeletére, továbbá a gondnok számadási kötelezettségére a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni.

Módosuló törvények

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása

10. § (1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) A perben mint fél személyesen vagy meghatalmazottja útján az járhat el, aki a polgári jog szabályai szerint cselekvőképes, illetőleg, aki a per tárgyáról a polgári jog szabályai szerint érvényesen rendelkezhet (perbeli cselekvőképesség).

(2) A per tárgyát illetően, illetve a perbeli eljárási cselekményekre kiterjedő hatállyal korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy (a továbbiakban: korlátozottan cselekvőképes nagykorú) a perben félként személyesen eljárhat, jognyilatkozatainak érvényességéhez azonban – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a gondnoka előzetes beleegyezése vagy utólagos jóváhagyása szükséges.

(3) Ha a félnek nincs perbeli cselekvőképessége, valamint akkor is, ha a fél jogi személy, nevében törvényes képviselője jár el. Ha a bíróság a korlátozottan cselekvőképes nagykorú fél gondnokát feljogosította, hogy helyette és nevében eljárjon, továbbá önállóan jognyilatkozatot tegyen, a fél nevében a gondnok jár el a törvényes képviselőre vonatkozó szabályok szerint. Törvényes képviselője jár el annak nevében is, akinek részére a cselekvőképesség érintése nélkül rendelt gondnokot a gyámhatóság, de csak akkor, ha

személyesen nem lép fel. Törvényes képviselő hiányában a fél részére a bíróság az ellenfél kérelmére ügygondnokot (74. §) rendel.

(4) A törvényes képviselőre, valamint arra, hogy a törvényes képviselőnek mennyiben van szüksége a per viteléhez vagy egyes perbeli cselekményekhez külön felhatalmazásra, az erre vonatkozó külön jogszabályok, illetőleg a jogi személy szervezetére vonatkozó rendelkezések irányadók.”

(2) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény az 50. §-t követően a következő alcímmel, valamint következő 50/A. §-sal és 50/B. §-sal egészül ki:

„A gondnok részvétele a perben

50/A. § (1) A gondnokra a törvényes képviselőre vonatkozó rendelkezéseket az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ha a korlátozottan cselekvőképes nagykorú félnek gondnoka van, a gondnok a féllel egyidejűleg a per során valamennyi eljárási cselekménynél jelen van, ennek érdekében a felet és a gondnokot is idézni kell.

(3) Ha a gondnok szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, de a korlátozottan cselekvőképes nagykorú fél jognyilatkozatához előzetes beleegyezést adott, ezt a korlátozottan cselekvőképes nagykorú fél az egyes perbeli cselekmények megtételekor igazolja.

(4) Ha a gondnok szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg és elmaradását alapos okkal előzetesen nem mentette ki, továbbá a korlátozottan cselekvőképes nagykorú fél jognyilatkozatához előzetes beleegyezést nem adott, a gondnok pénzbírsággal sújtható és a bíróság felszólítja, hogy nyolc napon belül tegyen nyilatkozatot.

(5) Ha a korlátozottan cselekvőképes nagykorú fél szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, a gondnok helyette és nevében jognyilatkozatot tehet.

(6) Ha a korlátozottan cselekvőképes nagykorú fél nyilatkozatát a gondnok – erre irányuló felhívás ellenére – nem hagyja jóvá, vagy közöttük egyébként vita van, ezt a bíróság úgy bírálja el, mintha magának a félnek a nyilatkozatai lennének eltérők. Ha a vita az eljárás körülményeire tekintettel nem bírálható el, a bíróság a jóváhagyás pótlása, illetve a vita eldöntése érdekében a gyámhatóságot megkeresi.

(7) A bírósági iratokat a korlátozottan cselekvőképes nagykorú félnek és a gondnoknak is kézbesíteni kell. A kézbesítés akkor szabályszerű, ha annak feltételei a fél és a gondnok tekintetében is teljesültek. Az eljárási határidők számítása szempontjából a későbbi kézbesítés időpontja irányadó. A korlátozottan cselekvőképes nagykorú fél és a gondnok írásbeli nyilatkozataira a (6) bekezdésben foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.

A támogató részvétele a perben

50/B. § Ha a fél részére a per tárgyára, illetve a perbeli eljárási cselekményekre kiterjedő hatállyal a bíróság támogatót nevezett ki, akkor a támogató

a) a féllel egyidejűleg a per során valamennyi eljárási cselekménynél – ideértve a nyilvánosság kizárásával megtartott tárgyalást is – jelen lehet, távolléte azonban az eljárási cselekmény teljesítésének, valamint a per folytatásának nem akadálya,

b) a jognyilatkozat megtételének elősegítése érdekében a féllel – a tárgyalás rendjét meg nem zavaró módon – egyeztethet.

(2) A támogató az általa támogatott fél helyett nyilatkozattételre nem jogosult.

(3) A bíróság az (1)-(2) bekezdésben foglaltakról a felet és a jelenlévő támogatót tájékoztatja.”

(3) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 74. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„74. § (1) A bíróság a fél részére ügygondnokot rendel,

a) ha a félnek nincs törvényes képviselője és

aa) kiskorú

ab) belátási képessége átmenetileg hiányzik vagy

ac) jogi személy,

b) ha a fél ismeretlen helyen tartózkodik és nincs meghatalmazottja.

(2) Az ügygondnokra – amennyiben a törvény másként nem rendelkezik – a per vitelére meghatalmazott jogállását szabályozó rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az ügygondnok a bíróság külön felhatalmazása nélkül a peres pénzt vagy dolgot nem veheti át, továbbá egyezséget csak akkor köthet, s a vitás jogot csak akkor ismerheti el, illetőleg arról csak akkor mondhat le, ha ezáltal az általa képviselt felet nyilvánvaló károsodástól óvja meg.”

(4) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 75. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A támogató költségeinek megtérítésére a (3) bekezdés szerint tarthat igényt.”

(5) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 121. §-a a következő (6)-(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a felperes korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy, a keresetlevélben fel kell tüntetni a gondnok nevét, lakóhelyét. A keresetlevélhez csatolni kell a gondnok előzetes beleegyezését.

(7) Ha a felperes a per során támogatót kíván igénybe venni, a számára kinevezett támogató nevét és lakóhelyét a keresetlevélben fel kell tüntetni.”

(6) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 281. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az érvénytelenítési pert a házastársnak a másik házastárs ellen, az ügyésznek, valamint a per megindítására jogosult harmadik személynek pedig mindkét házastárs ellen kell indítania. Ha az a fél, aki ellen a keresetet meg kellene indítani, már nem él, a keresetet a bíróság által kirendelt ügygondnok ellen kell megindítani. Ha a félnek nincs perbeli cselekvőképessége vagy korlátozottan cselekvőképes nagykorú – ide nem értve a 278. §-ban megjelölt házastársat – és közte, valamint törvényes képviselője, illetve gondnoka között érdekellentét áll fenn, a bíróság a fél képviseletére ügygondnokot rendel ki.”

(7) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 285. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bontóperben tartott első tárgyaláson a bíróság a személyesen megjelent feleket meghallgatja. Ha valamelyik házastárs gondnokát a bíróság önálló eljárásra jogosította fel a Ptk. 2:25. § b) pontja alapján, vagy a házastárs ismeretlen helyen tartózkodik, továbbá ha a

bíróság előtt való megjelenése más elháríthatatlan akadályba ütközik, a személyes meghallgatás nem kötelező.”

(8) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 299. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A gyermek anyját, ha a perben félként vagy beavatkozóként nem vesz részt, tanúként kell kihallgatni; kihallgatása csak akkor mellőzhető, ha cselekvőképtelen kiskorú, vagy gondnokát a bíróság önálló eljárásra jogosította fel a Ptk. 2:25. § b) pontja alapján vagy kihallgatásának más elháríthatatlan akadály van.”

(9) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XVIII. fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„A nagykorú személy döntéshozatalának és jognyilatkozata megtételének segítéséhez kapcsolódó perek”

(10) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 304. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A gondnokság alá helyezési per”

(11) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 307. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„307. § (1) A gondnokság alá helyezés iránti keresetlevélben a 121. §-ban meghatározott adatokon kívül fel kell tüntetni azokat az adatokat is, amelyekből a keresetindításra való jogosultság megállapítható, illetve az alperes ingatlanvagyonára vonatkozó adatokat és a gondnok személyére vonatkozó javaslatot.

(2) A keresetlevélben – ha arról a felperesnek tudomása van – fel kell tüntetni az előzetes jognyilatkozat hatálybalépéséhez vagy a támogató kinevezéséhez szükséges adatokat. A gondnokság alá helyezési per iránt indított kereset az előzetes jognyilatkozat hatálybalépésére, illetve a támogató kinevezésére vonatkozó kérelmet is magában foglalja.

(3) A keresetlevélhez az előadott adatokat igazoló okiratokat mellékelni kell, így különösen az alperes tulajdonában álló ingatlanok, valamint azon ingatlanok tulajdoni lapját, amelyekre az alperest érintő egyéb jog vagy tény van bejegyezve, feljegyezve. Ha a gyámhatóság a felperes, és az alperes szakorvosi, pszichológiai kezelés alatt áll, vagy gyógypedagógiai szolgáltatást vesz igénybe, a keresetlevélhez csatolnia kell az alperest kezelő személy, illetve gyógypedagógus véleményét, az alperes lakóhelyén készített környezettanulmányt, ideiglenes gondnokrendelés, illetve zárlat elrendelése esetén pedig az erre vonatkozó határozatot is.”

(12) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 307/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A gondnokság alá helyezésre irányuló kereset csak ugyanazon személy szülői felügyeletének megszüntetésére irányuló más keresettel, továbbá a nagykorú személy döntéshozatalának és jognyilatkozata megtételének segítéséhez kapcsolódó más keresettel vagy nemperes eljárás iránti kérelemmel kapcsolható össze.”

(13) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 308. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gondnokság alá helyezési perben, ha az alperesnek nincs jogi képviselője, a tárgyalás kitűzésével egyidejűleg a bíróság pártfogó ügyvéd kirendelése érdekében megkeresi az Igazságügyi Hivatalt.

(2) Ha a gyámhatóság a felperes és a perindítást megelőzően az alperes vagyona zárlatot rendelt el, vagy az alperes számára ideiglenes gondnokot rendelt, a bíróság a keresetlevél kézhezvételétől számított 30 napon belül megvizsgálja a gyámhatóság által hozott intézkedések fenntartásának szükségességét. Ennek során a 207. §-ban meghatározott előfeltételek hiányában is előzetes bizonyítást rendelhet el, így különösen az alperes szakértőkkel történő megvizsgálását írhatja elő.”

(14) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 310. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„310. § (1) A gondnokság alá helyezés iránti perben a bíróság az általa szükségesnek talált bizonyítást hivatalból is elrendelheti. A gondnokság alá helyezés iránti perben a bíróság a külön törvény szerinti nyilvántartás adatait megtekinti, e körben hiánypótlás elrendelésének nincs helye.

(2) A szakértők kirendelése csak a 309. § (3) bekezdésében meghatározott okokból mellőzhető azzal, hogy nem minősíthető elháríthatatlan akadálnak a kommunikáció terén felmerülő nehézség.

(3) A perben a tanú a 170. § (1) bekezdésének a) pontja alapján, a tanúként kihallgatott orvos, gyógypedagógus vagy pszichológus pedig ugyanezen rendelkezés c) pontja alapján a tanúvallomást nem tagadhatja meg.

(4) Ha az előzetes jognyilatkozatban, illetve a keresetlevélben megjelölt személy a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján valószínűsíthetően nem rendelhető ki gondnoknak, a bíróság gyámhatóságot keresi meg javaslattétel iránt.

(5) A kereseti kérelem és a gyámhatóság javaslata a gondnok kirendelése során nem köti a bíróságot.”

(15) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 311. § (2)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az alperes gondnokság alá helyezését elrendelő jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság a szükséges intézkedések megtétele végett közli az alperes lakóhelye, tartózkodási helye szerint illetékes gyámhatósággal, valamint a nyugdíjfolyósító szervvel, ha az az alperes számára valamilyen ellátást folyósít.

(3) Ha az alperesnek ingatlana van, vagy ingatlanon haszonélvezeti joga áll fenn, továbbá, ha ingatlanra az alperest érintő egyéb jog vagy tény van bejegyezve, feljegyezve, az első fokú bíróság hivatalból megkeresi az ingatlanügyi hatóságot a gondnokság alá helyezés tényének az ingatlan-nyilvántartásba való feljegyzése iránt, ha az ingatlannal való rendelkezés tekintetében a bíróság az alperes cselekvőképességét korlátozta.

(4) Ha az alperes számára a bíróság korábban támogatót nevezett ki, a támogatott döntéshozatallal érintett ügycsoportban a gondnokság alá helyezéssel egyidejűleg a bíróság a támogató kinevezésének visszavonásáról dönt.”

(16) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény a 311. §-t követően a következő alcímmel és a következő 311/A–311/C. §-sal egészül ki:

„Határozat az előzetes jognyilatkozat hatálybalépéséről

311/A. § (1) Ha a gondnokság alá helyezési perben a bíróság az alperes gondnokság alá helyezéséről dönt, és az előzetes jognyilatkozat ítélettel érintett részének a hatálybalépése indokolt, akkor azt az ítélet rendelkező részébe foglalja.

(2) Ha a gondnokság alá helyezési perben a bíróság az alperest nem helyezi gondnokság alá, de az előzetes jognyilatkozat vagy annak egyes részei hatálybalépése indokolt, akkor azt az ítélet rendelkező részébe foglalja.

Határozat a támogató kinevezéséről

311/B. § Ha a gondnokság alá helyezési perben a bíróság az alperest nem helyezi gondnokság alá, de a támogató kinevezésének a feltételei fennállnak, az alperes számára támogatót nevez ki.

Nyilvántartás

„311/C. § (1) A gondnokság alá helyezéséről, annak módosításáról, felülvizsgálatáról vagy megszüntetéséről, a gondnok kirendeléséről és felmentéséről, az előzetes jognyilatkozat hatálybalépéséről, valamint a támogató kinevezéséről és kinevezésének visszavonásáról, a hivatásos támogató felmentéséről szóló, továbbá a gondnokoltak és gondnokaik, a támogatott személyek és támogatóik, valamint az előzetes jognyilatkozatok nyilvántartásának adatait érintő egyéb jogerős határozat külön törvényben meghatározott adatait, valamint azok változásait a helyi bíróság bevezeti a nyilvántartásba, illetve törli onnan.”

(2) A gondnokoltak és gondnokaik, a támogatott személyek és támogatóik, valamint az előzetes jognyilatkozatok nyilvántartását az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala kezeli.”

(17) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 312. § (1)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gondnokság alá helyezés megszüntetése vagy az ügycsoportok módosítása iránt a keresetet az ellen kell megindítani, akinek keresete folytán a bíróság a gondnokságot elrendelte, ha pedig a gondnokság megszüntetését vagy módosítását az kéri, a gondnokolt ellen. Ha az, akinek keresete folytán a bíróság a gondnokságot elrendelte, meghalt vagy ismeretlen helyen, illetve külföldön tartózkodik, a keresetet a bíróság által kirendelt ügygondnok ellen kell megindítani.

(2) A gondnokság alá helyezés kötelező felülvizsgálata esetén a gyámhatóság keresete az (1) bekezdésben meghatározottakon kívül a gondnokság alá helyezés fenntartására is irányulhat.

(3) Az eljárásra a 304-311. §-ok, valamint a 311/C. § rendelkezései megfelelően irányadók. A gondnokság alá helyezett a perben teljes perbeli cselekvőképességgel rendelkezik.”

(18) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 312. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a kereset az ügycsoportok módosítása vagy a gondnokság alá helyezés felülvizsgálatára irányul, a bíróság kérelemre a külön törvényben foglaltak szerint a gondnok önálló eljárásra való feljogosításáról is határoz.”

(19) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény a 312. §-t követően a következő alcímmel és a következő 312/A. §-sal egészül ki:

„A gondnok kirendelése és a gondnok felmentése iránti külön per

312/A. § (1) Ha a gondnoki tisztség megszűnik, a gondnok rendelésére irányuló keresetet a gyámhatóságnak a gondnokolt ellen kell megindítania.

(2) A gondnoknak a tisztségéből való felmentésére és új gondnok rendelésére irányuló keresetet a gondnoknak a gondnokolt ellen, a gyámhatóságnak a gondnok és a gondnokolt ellen kell megindítania.

(3) A keresetlevélben a 121. §-ban meghatározott adatokon kívül fel kell tüntetni az új gondnok személyére vonatkozó javaslatot. A javaslat a gondnokrendelés során nem köti a bíróságot.

(4) A kereset csak ugyanazon személy tekintetében indított, az ügycsoportok módosítására vagy a gondnokság alá helyezés felülvizsgálatára irányuló más keresettel kapcsolható össze.

(5) A gondnok kirendelése és a gondnok felmentése iránti perben a feleket jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül teljes költségmentesség (84. §) illeti meg.

(6) Az eljárásra egyebekben a 304–310/A. § és a 311/C. § rendelkezései megfelelően irányadóak.”

***A Büntető Törvénykönyvről szóló
1978. évi IV. módosítása***

11. § A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 31. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Cselekvőképtelen kiskorú sértett helyett a magánindítványt törvényes képviselője terjesztheti elő. Ha a sértett korlátozottan cselekvőképes, magánindítványt önállóan terjeszthet elő. Korlátozottan cselekvőképes sértett helyett a törvényes képviselő akkor terjesztheti elő a magánindítványt, ha jognyilatkozat önálló megtételére őt bíróság feljogosította. Ezekben az esetekben a magánindítvány előterjesztésére a gyámhatóság is jogosult.”

***A közjegyzőkről szóló
1991. évi XLI. törvény módosítása***

12. § A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 17. § (3) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

(Nem nevezhető ki közjegyzővé az.)

„i) aki bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság hatálya alatt áll, vagy akinek a számára a döntéshozatal segítése érdekében bíróság támogatót nevezett ki.”

***A Munka Törvénykönyvéről szóló
1992. évi XXII. törvény módosítása***

13. § (1) A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 6. §-át követően a következő 6/A. §-sal egészül ki:

„6/A. § (1) A munkavállaló – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a munkaviszony létesítésével, módosításával, megszüntetésével és a munkavégzéssel összefüggő jognyilatkozatát csak személyesen teheti meg. Egyéb jognyilatkozatot meghatalmazott képviselő útján is megteheti a munkavállaló, az erre irányuló meghatalmazást írásba kell foglalni. Ilyen meghatalmazás hiányában is eljárhat a munkavállaló képviselőjében közeli hozzátartozója, amennyiben a jognyilatkozat megtételében a munkavállaló nyilvánvalóan akadályozva van; ebben az esetben a munkavállaló akadályoztatásának tényét megfelelő módon igazolni kell.

(2) Amennyiben a munkavállaló, illetve az (1) bekezdésben meghatározott meghatalmazott képviselőjének jognyilatkozatai eltérnek, a munkáltatónak a munkavállaló személyesen tett jognyilatkozatát kell figyelembe vennie.”

(2) Az Mt. 72. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„72. § (1) A fiatal munkavállaló, valamint az a személy, akinek a cselekvőképességét a bíróság a munkaviszonnyal összefüggő ügycsoportban korlátozta, a 72/A–72/C. §-ban meghatározott feltételekkel létesíthet munkaviszonyt.

(2) A munkaviszonnyal összefüggő ügycsoportban cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezés esetén – a munkaviszonyból eredő kötelezettségek teljesítése és jogok gyakorlása tekintetében, ahol e törvény eltérően nem rendelkezik – a Polgári Törvénykönyvnek (Ptk.) a cselekvőképességet korlátozó gondnokságra vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell.

(3) Ha a nagykorú, cselekvőképes természetes személy részére a döntéshozatal segítése érdekében a bíróság a munkaviszonnyal összefüggésben rendelt támogatót a Ptk. rendelkezései szerint, a munkáltató köteles biztosítani, hogy – különösen a munkaviszony létesítésével, módosításával, megszüntetésével, a munkabér mértékével összefüggő – jognyilatkozatai megtételénél, a munkavállaló kérelmére a támogató személy jelen lehessen.”

(3) Az Mt. 72/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„72/A. § (1) Munkaviszonyt munkavállalóként az létesíthet, aki tizenhatodik életévét betöltötte.

(2) A munkaviszony szempontjából fiatal munkavállaló az, aki tizennyolcadik életévét még nem töltötte be.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően munkaviszonyt létesíthet a tizenötödik életévét betöltött tanköteles tanuló az iskolai és a tanítási szünet alatt.

(4) A tizenhat éven aluli fiatal munkavállaló munkaviszony létesítéséhez törvényes képviselőjének hozzájárulása is szükséges.

(5) A tanköteles fiatal munkavállaló a gyámhatóság engedélye alapján, a külön jogszabályban meghatározott művészeti, sport-, modell- vagy hirdetési tevékenység keretében az (1) és a (3) bekezdésben meghatározott feltételektől eltérően is foglalkoztatható.

(6) Ha a tizennyolcadik életévét még be nem töltött személy nem munkaviszony, hanem munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében végez munkát, a jogviszony létesítésére e § rendelkezésein kívül a 72. §, a 76. § (3) bekezdése, valamint 79. § (3)–(4) bekezdése valamint (5) bekezdésének második mondata rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell. Ezen túlmenően a foglalkoztatás során az e törvénynek a fiatal munkavállalók foglalkoztatására vonatkozó szabályait is alkalmazni kell.”

(4) Az Mt. a 72/A. §-t követően a következő 72/B–72/C. §-sal egészül ki:

„72/B. § (1) Ha a bíróság a munkavállaló cselekvőképességét a munkaviszonnyal összefüggő ügycsoportban korlátozta, jognyilatkozatainak érvényességéhez a törvényes képviselő írásbeli hozzájárulása szükséges, ha a jognyilatkozat

- a) a munkaviszony létesítésére,
 - b) a munkaszerződés módosítására,
 - c) a munkáltatói utasítás megtagadására, ideértve az átirányítására, a kiküldetésére, a kirendelésére, és az Mt. 150. § (1) bekezdésében meghatározott átengedésére,
 - d) a munkaviszony megszüntetésére,
 - e) a hátrányos jogkövetkezmény kiszabására irányuló eljárásban való részvételre,
 - f) a munkabérből történő levonás elleni tiltakozásra, a munkavállalói tartozás és a kárfelelősség elismerésére,
 - g) a munkáltató kártérítési felelőssége esetén a kárigény bejelentésére,
 - h) munkaviszonnyal kapcsolatos megállapodás vagy nyilatkozat munkavállaló által történő megtámadására,
 - i) a megőrzési felelősség esetén a dolog átvételére,
 - j) leltárfelelősségi megállapodás megkötésére
- vonatkozik.

(2) A törvényes képviselő a hozzájárulását vagy a hozzájárulása megtagadását a munkáltatóval:

a) az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben, illetve a d) pont tekintetében a rendkívüli felmondás esetén, továbbá az e), i) és j) pontjaiban meghatározott esetekben az eset összes körülményei alapján, a munkavállaló jognyilatkozatának a törvényes képviselővel való közlését követően haladéktalanul,

b) egyéb esetekben a munkavállaló jognyilatkozatának a törvényes képviselővel való közlésétől számított három napon belül írásban közölheti.

(3) A nyilatkozattételre vonatkozó határidők elmulasztását úgy kell tekinteni, mintha a törvényes képviselő a hozzájárulását megtagadta volna.

(4) A munkáltató felszólíthatja a törvényes képviselőt, hogy a gondnoki minőségét igazolja.

72/C. § A 72–72/B. §-ban foglaltaktól érvényesen eltérni nem lehet.”

(5) Az Mt. 139. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és egyúttal a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

- „(2) E törvény alkalmazásában a munkavállaló közeli hozzátartozója:
- a) a házastárs,
 - b) a szülő házastársa és bejegyzett élettársa,
 - c) az egyenesági rokon,
 - d) a házastárs, bejegyzett élettárs egyenesági rokona,
 - e) az örökbefogadó szülő,
 - f) az örökbefogadott gyermek, ideértve azt a gyermeket is, akit az örökbe fogadni szándékozó személy háztartásába gondozásra kihelyeztek, a kihelyezés időtartama alatt,
 - g) a munkavállaló által saját háztartásában legalább 30 napja ellenszolgáltatás nélkül nevelt, a c), d) és f) pontba nem tartozó gyermek,
 - h) a testvér,
 - i) az élettárs, valamint
 - j) a bejegyzett élettárs.
- (3) Ahol e törvény gyermeket említ, azon a vérszerinti gyermekén kívül a (2) bekezdés f) és g) pontjában említett gyermeket is érteni kell.”

(6) Az Mt. 203. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a gyámhatóság engedélye alapján foglalkoztatott tanköteles fiatal munkavállaló művészeti, sport-, modell- vagy hirdetési tevékenység keretében történő foglalkoztatásának feltételeit rendeletben határozza meg.”

***A köztisztviselők jogállásáról szóló
1992. évi XXIII. törvény módosításáról***

14. § A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 1. § (8) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„h) cselekvőképes az a személy, aki egy ügycsoport tekintetében sem áll cselekvőképeséget korlátozó gondnokság alatt.”

***A magzati élet védelméről szóló
1992. évi LXXIX. törvény módosítása***

15. § (1) A magzati élet védelméről szóló 1992. évi LXXIX. törvény 6. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A terhesség az (1) bekezdésben foglalt feltételek esetén a 18. hetéig szakítható meg, ha az állapotos nő)

„a) az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlása tekintetében cselekvőképeséget korlátozó gondnokság alá helyezett nagykorú vagy a kiskorú;”

(2) A magzati élet védelméről szóló 1992. évi LXXIX. törvény 8. § (2)-(3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlása tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett nagykorú, akinek a gondnokát a bíróság önálló eljárásra nem jogosította fel és a korlátozottan cselekvőképes kiskorú személy nyilatkozatának érvényességéhez törvényes képviselőjének a terhességmegszakítási kérelmet tudomásul vevő nyilatkozata szükséges.

(3) Az érintett személy terhességmegszakításra vonatkozó kérelmét nevében törvényes képviselője terjeszti elő ha

- a) az érintett személy cselekvőképtelen kiskorú
- b) az érintett olyan korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy, akinek a gondnokát a bíróság önálló eljárásra jogosította fel
- c) a gondnokolt érdekeinek védelme, károsodástól való megóvása a Ptk. szerinti azonnali intézkedést tesz szükségessé.”

(3) A magzati élet védelméről szóló 1992. évi LXXIX. törvény 12. § (6) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A súlyos válsághelyzet fennállását az állapotos nő, illetve – ha az állapotos nő cselekvőképtelen kiskorú vagy olyan korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy, akinek gondnokát a bíróság önálló eljárásra jogosította fel – törvényes képviselője a kérelem aláírásával igazolja. Ezekben az esetekben az érintett személy a terhességmegszakítással kapcsolatos véleményének kifejtésére a családvédelmi szolgálat eljárásában lehetőséget kell biztosítani.”

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

16. § (1) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (továbbiakban: Szt.) 99/D. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munka-rehabilitáció az intézményi jogviszony keretében történik. A munka-rehabilitációban történő részvételről az ellátott írásban, a (3)–(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével megállapodást köt a szociális intézmény vezetőjével. A megállapodás tartalmazza

- a) a munka-rehabilitáció keretében végzett tevékenység részletes leírását,
- b) a munka-rehabilitáció időbeosztását,
- c) a munka-rehabilitációs díj havi összegét,
- d) az ellátott szándéknyilatkozatát arra nézve, hogy testi és szellemi képességeihez mérten elvárható módon közreműködik a munka-rehabilitációban.”

(2) 2010. május 1-jén az Szt. 93. § (3) bekezdésében az „elhelyezésre vonatkozó kérelméhez, indítványához” szövegrész helyébe az „elhelyezéshez adott beleegyezéséhez” szöveg lép.

(3) 2010. május 1-jén hatályát veszti az Szt.

- a) 93. § (1) bekezdésében az „, illetve törvényes képviselője” szövegrész,
- b) 93. § (2) bekezdésének első mondata,
- c) 104. §-ában a „vagy cselekvőképtelen” szövegrész;”

***A közoktatásról szóló
1993. évi LXXIX. törvény módosítása***

17. § (1) A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 13. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szülő (1)-(3) bekezdésben meghatározott jogai nem korlátozhatják gyermeke gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadsághoz való jogát, melynek gyakorlását – a gyermek érettségének megfelelően – a szülő irányíthatja. Attól az évtől kezdve, amelyben a gyermek tizenegyedik életévét eléri, a szülő az iskolaválasztás jogát gyermekével közösen gyakorolhatja.”

(2) A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 77. § (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a kártérítés mértéke nem haladhatja meg)
„b) ha a tanuló kiskorú vagy cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt álló nagykorú személy, szándékos károkozás esetén az okozott kár, legfeljebb azonban a kötelező legkisebb munkabér – a károkozás napján érvényes rendelkezések szerint megállapított – öt havi összegét.”

***A bírósági végrehajtásról szóló
1994. évi LIII. törvény módosítása***

18. § (1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 233. § (2) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(Nem nevezhető ki végrehajtvá az.)
„h) aki bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság hatálya alatt áll, vagy akinek a számára a döntéshozatal segítése érdekében bíróság támogatót nevezett ki.”

(2) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 239. § (3) bekezdésének b) pontjában a „b)-d) pontjában” szövegrész helyébe a „b)-d) vagy h) pontjában” szöveg, a 239. § (4) bekezdésében az „a)-d) pontjaiban” szövegrész helyébe az „a)-d) vagy h) pontjaiban” szöveg, a 240. § c) pontjában a „b), c) vagy d) pontjában meghatározott körülmény bekövetkezését megállapító bírósági ítélet” szövegrész helyébe pedig a „b)-d) vagy h) pontjában meghatározott körülmény bekövetkezését megállapító bírósági határozat” szöveg lép.

(3) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 240/F. § (5) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A kamara törli a végrehajtó-helyettest a végrehajtó-helyettesek névjegyzékéből, ha)

„f) a bíróság valamely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte, vagy számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót nevezett ki.”

(4) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 241. § (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(Végrehajtójelöltként azt lehet nyilvántartásba venni, aki)

„e) egyetlen ügycsoport tekintetében sem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt, és számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót sem nevezett ki a bíróság.”

(5) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 241. § (6) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A kamara törli a végrehajtójelöltet a végrehajtójelöltek névjegyzékéből, ha)

„f) a bíróság valamely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte, vagy számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót nevezett ki.”

(6) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 298. § (1) bekezdésében a „d) vagy e) pontjában” szövegrész helyébe az „f) vagy g) pontjában” szöveg lép.

***A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló
1997. évi XXXI. törvény módosítása***

19. § (1) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 5. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„a) **gyermek:** a Polgári Törvénykönyvről szóló 2009. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:10. § (1) bekezdése szerinti kiskorú,”

(2) 2010. május 1-jén hatályát veszti a Gyvt. 66/E. § (3) bekezdés b) pontjában a „vagy kizáró” szövegrész.

(3) 2010. május 1-jén a Gyvt.

a) 102. § (2) bekezdésében a „hivatásos gondnoki feladatokat” szövegrész helyébe a „hivatásos gondnoki és hivatásos támogatói feladatokat” szöveg, valamint a „hivatásos gondnok” szövegrész helyébe a „hivatásos gondnok, hivatásos támogató” szöveg,

b) 102. § (3) bekezdésének bevezető mondatában a „hivatásos gondnoki képzésben” szövegrész helyébe a „hivatásos gondnoki, hivatásos támogatói képzésben” szöveg,

c) 102. § (3) bekezdés a) pontjában és 102. § (4) bekezdés a) pontjában a „hivatásos gondnok” szövegrész helyébe a „hivatásos gondnok, hivatásos támogató” szöveg,

d) 102. § (5) bekezdésének bevezető mondatában a „hivatásos gondnoknak” szövegrész helyébe a „hivatásos gondnoknak, hivatásos támogatónak” szöveg,

e) 102. § (6) bekezdésében a „gyámhivatal” szövegrész helyébe a „gyámhivatal, a bíróság, az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala” szöveg lép.

(4) A Gyvt. 128. §-a a következő (4)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az ügyfél részére a gyámhatósági eljárás tárgyára, illetve az eljárási cselekményekre kiterjedő hatállyal a bíróság támogatót (hivatásos támogatót) nevezett ki, akkor a támogató (hivatásos támogató)

a) az ügyféllel egyidejűleg az ügy során valamennyi eljárási cselekménynél – ideértve a nyilvánosság kizárásával megtartott tárgyalást is – jelen lehet, távolléte azonban – az (5) bekezdés szerinti kivétellel – az eljárási cselekmény teljesítésének, valamint az eljárás folytatásának nem akadálya,

b) a jognyilatkozat megtételének elősegítése érdekében az ügyféllel – az eljárási cselekmény rendjét meg nem zavaró módon – egyeztetethet.

(5) Ha a támogató (hivatásos támogató) az eljárási cselekménynél nincs jelen, az általa támogatott ügyfél kérelmére a gyámhatóság – a támogató (hivatásos támogató) személyes megjelenése érdekében – egy alkalommal megismétli az eljárási cselekményt.

(6) A támogató (hivatásos támogató) az általa támogatott ügyfél helyett nyilatkozattételre nem jogosult.

(7) A gyámhatóság a (4)–(6) bekezdésben foglaltakról az ügyfelet és a jelenlévő támogatót (hivatásos támogatót) tájékoztatja.

(8) A hivatásos támogató évente jelentést készít a tevékenységének felügyeletére jogosult gyámhivatal számára, amelyben beszámol a támogatott személy(ek) részére nyújtott segítségről, megjelölve, hogy milyen eljárásokban és jognyilatkozatok megtételében működött közre. A hivatásos támogató a jelentését minden évben annak a hónapnak a 15. napjáig nyújtja be a gyámhivatalhoz, amelyik hónapban a kirendeléséről szóló határozatot meghozták.

(9) Ha a hivatásos támogató jelentéstételi kötelezettségének nem tesz eleget vagy a jelentésében foglaltak alapján valószínűsíthető, hogy a támogatott személy érdekei sérülnek, a gyámhivatal meghallgatja a támogatott személyt.

(10) Ha a támogatott személy a hivatásos támogató közreműködésével nem ért egyet vagy közöttük vita, érdekellentét merül fel, a támogatott személy kérheti a gyámhivataltól, hogy a hivatásos támogató felmentése iránt intézkedjen a bíróság felé.”

(5) A Gyvt. 133/A. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A gyámhatósági eljárásban a támogatót munkadíj nem illeti meg, de az időskorúak járadékában vagy aktív korúak ellátásában részesülő támogató jogosult útiköltségének megtérítésére. A hivatásos támogató jogállásáról és díjazásáról külön jogszabály rendelkezik.”

(6) A Gyvt. 162. § (1) bekezdése a következő v) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg]

„v) a nagykorú személy döntéshozatalának és jognyilatkozata megtételének elősegítéséhez kapcsolódó gyámhatósági feladat- és hatáskörök ellátásának feltételeit.”

(7) A Gyvt. 162. § (2) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben szabályozza]

„k) a hivatásos gondnokok és hivatásos támogatók képzésének, továbbképzésének részletes szabályait,”

***Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló
1997. évi LXVIII. törvény módosítása***

20. § Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény 13. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Nem lehet igazságügyi alkalmazott az, aki bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság hatálya alatt áll, vagy a bíróság a számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót nevezett ki.”

***Az egészségügyről szóló
1997. évi CLIV. törvény módosítása***

21. § (1) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 3. § t) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„t) *korlátozottan cselekvőképes beteg*: akit a bíróság a Ptk. rendelkezéseinek megfelelően az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlása tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett, valamint az a kiskorú személy, aki a tizennegyedik életévét már betöltötte. Az ilyen személy egészségügyi ellátással kapcsolatos jognyilatkozataira – ha törvény kivételt nem tesz – a Ptk.-ban foglalt szabályok irányadóak;”

(2) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 11. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A súlyos állapotú betegnek joga van arra, hogy az általa megjelölt személy mellette tartózkodjon. Cselekvőképtelen kiskorú és az olyan beteg esetén, akinek belátási képessége átmenetileg hiányzik a fenti személy megjelölésére a 16. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott személy is jogosult. E bekezdés alkalmazásában súlyos állapotú az a beteg, aki állapota miatt önmagát fizikailag ellátni képtelen, illetve fájdalmi gyógyszerrel sem szüntethetők meg, illetőleg pszichés krízishelyzetben van.”

(3) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 12. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben a beteg a gyógyintézetet bejelentés nélkül hagyja el, a kezelőorvos ezt a beteg egészségügyi dokumentációjában feltünteti, továbbá – ha a beteg állapota indokolja – a gyógyintézet elhagyásának tényéről értesíti a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságokat, valamint cselekvőképtelen kiskorú beteg esetén a törvényes képviselőt. Korlátozottan cselekvőképes beteg esetén a 16. § (1) bekezdés a) pontja szerint megnevezett személyt, ennek hiányában a törvényes képviselőt kell értesíteni.”

(4) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 12. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Cselekvőképtelen kiskorú és az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlása tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett beteg esetén az (1) bekezdés szerinti jog a törvényes képviselő egyetértésével gyakorolható.”

(5) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 13. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A cselekvőképtelen kiskorú és korlátozottan cselekvőképes betegnek is joga van a korának és pszichés állapotának megfelelő tájékoztatáshoz.”

(6) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 16. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A cselekvőképes beteg – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – közokiratban, teljes bizonyító erejű magánokiratban vagy – írásképtelensége esetén – két tanú együttes jelenlétében megtett nyilatkozattal)

„a) megnevezheti azt a cselekvőképességében egyetlen ügycsoport tekintetében sem korlátozott nagykorú személyt, aki jogosult helyette a beleegyezés, illetve a visszautasítás jogát gyakorolni, illetve, akit a 13. § alapján tájékoztatni kell,”

(7) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 16. § (2) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a beteg cselekvőképtelen kiskorú, vagy ügyei viteléhez szükséges belátási képessége átmenetileg hiányzik és nincs az (1) bekezdés a) pontja alapján nyilatkozattételre jogosult személy, a beleegyezés és a visszautasítás jogának a (4) bekezdésben foglalt korlátok közötti gyakorlására – az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak figyelembevételével – a megjelölt sorrendben az alábbi személyek jogosultak.”

(8) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 16. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Amennyiben a beteg cselekvőképtelen kiskorú, vagy ügyei viteléhez szükséges belátási képessége átmenetileg hiányzik és nincs az (1) bekezdés a) pontja alapján nyilatkozattételre jogosult személy, a beleegyezés és a visszautasítás jogának a (4) bekezdésben foglalt korlátok közötti gyakorlására – az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak figyelembevételével – a megjelölt sorrendben az alábbi személyek jogosultak:)

„b) a beteggel közös háztartásban élő, cselekvőképességében egyetlen ügycsoport tekintetében sem korlátozott nagykorú”

(9) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 16. § (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Amennyiben a beteg cselekvőképtelen kiskorú, vagy ügyei viteléhez szükséges belátási képessége átmenetileg hiányzik és nincs az (1) bekezdés a) pontja alapján nyilatkozattételre jogosult személy, a beleegyezés és a visszautasítás jogának a (4) bekezdésben foglalt korlátok

közötti gyakorlására – az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak figyelembevételével – a megjelölt sorrendben az alábbi személyek jogosultak:)

„c) a b) pontban megjelölt hozzátartozója hiányában a beteggel közös háztartásban nem élő, cselekvőképességében egyetlen ügcsoport tekintetében sem korlátozott nagykorú”

(10) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 16. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) bekezdés szerinti személyek nyilatkozata – kizárólag a 13. §-ban foglalt tájékoztatást követően – a kezelőorvos által javasolt invazív beavatkozásokhoz történő beleegyezésre terjedhet ki. E nyilatkozat azonban – a 20. § (3) bekezdése szerinti eset kivételével – a beavatkozással fölmerülő kockázatoktól eltekintve nem érintheti hátrányosan a beteg egészségi állapotát, így különösen nem vezethet súlyos vagy maradandó egészségkárosodásához. A nyilatkozatról a beteget belátási képességének visszanyerését követően azonnal tájékoztatni kell.”

(11) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 16. § (5) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az egészségügyi ellátással kapcsolatos döntésekben a cselekvőképtelen kiskorú, illetve korlátozottan cselekvőképes beteg véleményét a szakmailag lehetséges mértékig figyelembe kell venni abban az esetben is, ha a beleegyezés, illetve a visszautasítás nem a beteg gyakorolja.”

(12) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 16. § (7) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A korlátozottan cselekvőképes beteg törvényes képviselője, illetve a korlátozottan cselekvőképes beteg által a 16. § (1) bekezdés a) pontja alapján megnevezett személy nyilatkozata – kizárólag a 13. §-ban foglalt tájékoztatást követően – a kezelőorvos által javasolt invazív beavatkozásokhoz történő beleegyezésre terjedhet ki. E nyilatkozat azonban – a 20. § (3) bekezdése szerinti eset kivételével – a beavatkozással fölmerülő kockázatoktól eltekintve nem érintheti hátrányosan a beteg egészségi állapotát, így különösen nem vezethet súlyos vagy maradandó egészségkárosodásához.”

(13) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 21. § (1)-(2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Cselekvőképtelen kiskorú és korlátozottan cselekvőképes beteg esetén a 20. § (2) bekezdése szerinti ellátás nem utasítható vissza.

(2) Amennyiben cselekvőképtelen kiskorú és korlátozottan cselekvőképes beteg esetén a 20. § (3) bekezdése szerinti ellátás visszautasítására kerül sor, az egészségügyi szolgáltató keresetet indít a beleegyezés bíróság általi pótlása iránt. A kezelőorvos a bíróság jogerős határozatának meghozataláig köteles a beteg egészségi állapota által indokolt ellátások megtételére. Közvetlen életveszély esetén a szükséges beavatkozások elvégzéséhez bírósági nyilatkozatpótlásra nincs szükség.”

(14) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 22. § (1)-(2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A cselekvőképes személy – későbbi esetleges ügyei viteléhez szükséges belátási képességének elvesztése vagy az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlása tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezése esetére – közokiratban visszautasíthat

a) a 20. § (1) bekezdése szerinti egyes vizsgálatokat, beavatkozásokat,
 b) a 20. § (2) bekezdése szerinti beavatkozásokat, valamint
 c) egyes életfenntartó, életmentő beavatkozásokat, ha gyógyíthatatlan betegségben szenved és betegsége következtében önmagát fizikailag ellátni képtelen, illetve fájdalmai megfelelő gyógykezeléssel sem enyhíthetők.

(2) A cselekvőképes személy – ügyei viteléhez szükséges belátási képességének elvesztése vagy az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlása tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezése esetére – közokiratban megnevezheti azt a cselekvőképességében egyetlen ügycsoport tekintetében sem korlátozott nagykorú személyt, aki az (1) bekezdés szerinti jogát helyette gyakorolhatja.”

(15) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 24. § (6) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az olyan személy, akinek a belátási képessége átmenetileg hiányzik, és a cselekvőképtelen kiskorú dokumentációjába való betekintési jog a 16. § (1)-(2) bekezdései szerinti személyt, korlátozottan cselekvőképes személy dokumentációjába való betekintési jog a beteget, illetve a 16. § (1) bekezdés a) pontja szerint megnevezett személyt, ennek hiányában a törvényes képviselőt illeti meg.”

(16) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 134. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a beteg cselekvőképtelen kiskorú vagy olyan személy, akinek a belátási képessége átmenetileg hiányzik, illetve korlátozottan cselekvőképes, a kezelőorvos a 16. §-ban foglalt személyeket is tájékoztatja.”

(17) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 136. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az egészségügyi dokumentációban fel kell tüntetni)

„b) cselekvőképes beteg esetén az értesítendő személy, kiskorú, illetve az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlása tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett nagykorú beteg esetében a törvényes képviselő nevét, lakcímét, elérhetőségét,”

(18) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 159. § (1) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Kutatás a cselekvőképességében egyetlen ügycsoport tekintetében sem korlátozott nagykorú személyen kizárólag diagnosztikus, terápiás, megelőzési és rehabilitációs eljárások tökéletesítése, új eljárások kidolgozása, valamint a betegségek kóroktanának és patogenezisének jobb megértése céljából, a kutatás jellegének, kockázatainak megfelelő szakmai feltételekkel rendelkező egészségügyi szolgáltatónál a következő feltételek együttes fennállása esetén végezhető:”

(19) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 159. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Kutatás cselekvőképtelen kiskorú, illetve olyan személyen aki cselekvőképességében bármely ügycsoport tekintetében korlátozott vagy belátási képessége átmenetileg hiányzik, kizárólag a következő feltételek együttes fennállása esetén végezhető:

- a) az (1) bekezdés a)-d) pontjaiban foglalt feltételek teljesülnek;
- b) a kutatástól várt eredmény közvetlenül szolgálhatja a kutatás alanyának egészségét;
- c) a kutatás nem folytatható hasonló hatékonysággal a cselekvőképességében egyetlen ügycsoport tekintetében sem korlátozott nagykorú személyen;
- d) a 16. § (1)-(2) bekezdései szerinti személy, illetve a cselekvőképességében bármely ügycsoport tekintetében korlátozott személy esetén a beteg – figyelemmel a 16. § (5) bekezdésben foglaltakra is – a beleegyezését adta.”

(20) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 161. § (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Fogva tartott és katonai szolgálatot töltő személyen kutatás beleegyezésével sem végezhető. Az e törvény alapján szabadságában korlátozott, de cselekvőképességében egyetlen ügycsoport tekintetében sem korlátozott nagykorú személy csak akkor lehet kutatás alanya, ha az saját, közeli hozzátartozója vagy a hasonló helyzetű személyek egészségét közvetlenül és jelentős mértékben szolgálja, és hasonló kutatási eredmények szabadságukban e törvény alapján nem korlátozott személyek bevonásától nem várható.”

(21) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 168. § (5) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1), illetve a (4) bekezdésben foglalt jognyilatkozatok tételére kizárólag a cselekvőképességében egyetlen ügycsoport tekintetében sem korlátozott nagykorú személy jogosult.”

(22) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 187. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nemző-, illetőleg fogamzóképességet megakadályozó művi meddővé tétel
a) tizennyolcadik életévét betöltött cselekvőképes és az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlása tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett,
b) a (7) bekezdésben foglalt feltételek teljesülése esetén korlátozottan cselekvőképes kiskorú fogamzóképes személynél végezhető el.”

(23) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 187. § (5) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Amennyiben a beavatkozás korlátozottan cselekvőképes személy művi meddővé tételére irányul, a (2)-(4) bekezdés szerinti tájékoztatás a korlátozottan cselekvőképes személy számára a cselekvőképességet korlátozó ok jellegének figyelembevételével, az érintett személy által értelmezhető módon történik.”

(24) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 187/A. § (1)-(3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az olyan korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy, akinek gondnokát a bíróság önálló eljárásra nem jogosította fel és a korlátozottan cselekvőképes kiskorú kérelmező művi meddővé tétel elvégzése iránti kérelmének érvényességéhez a gyámhatóság hozzájárulása és

a) törvényes képviselője vagy

b) a 16. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megnevezett személy hozzájárulása szükséges.

(2) A gyámhatóság a hozzájárulás megadása előtt vizsgálja, hogy az érintett személy kérelme akaratával egyez-e, így különösen azt, hogy a korlátozottan cselekvőképes személy és törvényes képviselője között fennáll-e érdekellentét, továbbá azt, hogy a korlátozottan cselekvőképes személy tisztában van-e a döntése következményeivel.

(3) Ha az érintett személy kérelme ellenére a törvényes képviselő vagy a gyámhatóság a beavatkozás elvégzéséhez nem járul hozzá, a kérelmező a Fővárosi Bíróságnál keresetet indíthat a jognyilatkozat vagy a jognyilatkozatok pótlása iránt.”

(25) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 187/A. § (6)-(8) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha az érintett személy művi meddővé tételére irányuló kérelem érvényességéhez szükséges jognyilatkozatot a bíróság pótolja, a 187. § (3) és (4) bekezdése szerinti várakozási idő a bíróság határozatának jogerőre emelkedésétől kezdődik.

(7) Amennyiben a kérelmet a törvényes képviselő nyújtja be, úgy annak érvényességéhez az érintett személy egyetértése szükséges.

(8) Amennyiben az érintett személy egészségügyi okból kéri a művi meddővé tétel elvégzését, az (1)-(6) bekezdésben foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni, az (1) bekezdés a)-b) pontjában megjelölt személyeket azonban a beavatkozás elvégzéséről, és annak indokairól a beavatkozás megkezdését megelőzően tájékoztatni kell. A tájékoztatás megtörténtéig a beavatkozás nem végezhető el.”

(26) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 187/B. § (1)-(4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az olyan korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy művi meddővé tételére irányuló beavatkozás, akinek gondnokát a bíróság önálló eljárásra jogosította fel kizárólag jogerős bírósági határozat alapján, a fogamzóképeség elérését követően végezhető el.

(2) Az (1) bekezdés szerinti, érintett személy művi meddővé tételének engedélyezése iránt az érintett személy törvényes képviselője a gyámhatósággal együttesen indíthat keresetet a Fővárosi Bíróságnál.

(3) A bíróság a kérelemről nemperes eljárásban az (1) bekezdés szerinti érintett személy, a törvényes képviselő, valamint a gyámhatóság meghallgatását követően, harminc napon belül határoz.

(4) A bíróság az (1) bekezdés szerinti érintett személy művi meddővé tételére irányuló beavatkozás elvégzését akkor engedélyezi, ha más fogamzásgátlási módszer alkalmazása nem lehetséges vagy egészségügyi okból nem javasolható, és

a) az (1) bekezdés szerinti érintett személy gyermek felnevelésére nem képes, és a beavatkozás elvégzése az (1) bekezdés szerinti érintett személy érdekének megfelel,

b) a terhességből születendő gyermek orvosilag valószínűsíthetően súlyos fogyatékoságban szenvedne, és a beavatkozás elvégzése az (1) bekezdés szerinti érintett személy érdekével nem ellentétes, vagy

c) a bekövetkező terhesség a nő életét, testi épségét, egészségét közvetlenül veszélyeztetné.”

(27) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 197. § (2)-(3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A korlátozottan cselekvőképes vagy az olyan személy, akinek belátási képessége átmenetileg hiányzik, illetve a cselekvőképtelen kiskorú beteg a (3)-(4) bekezdés kivételével a 16. § (1)-(2) bekezdésben meghatározott személy kérelmére vehető pszichiátriai intézeti gyógykezelésbe.

(3) A korlátozottan cselekvőképes vagy az olyan személy, akinek belátási képessége átmenetileg hiányzik, illetve a cselekvőképtelen kiskorú beteg abban az esetben, ha a 16. § (1)-(2) bekezdésben meghatározott személy nyilatkozatának beszerzése késsedelemmel járna, vagy felmerül annak a veszélye, hogy a beteg indokolt gyógykezelésében ellenérdekelt, kérheti az intézetbe történő ideiglenes felvételét akkor, ha a 199. § szerinti sürgősségi vagy 200. § szerinti kötelező gyógykezelés feltételei nem állnak fenn, de az intézeti gyógykezelés indokolt. Az ideiglenes felvétellel egyidejűleg az intézet haladéktalanul megkísérli a kapcsolatfelvételt a 16. § (1)-(2) bekezdésben meghatározott személlyel. Abban az esetben, ha ez sikertelen, vagy a 16. § (1)-(2) bekezdésben meghatározott személy nem járul hozzá a beteg indokolt gyógykezeléséhez, az intézet haladéktalanul értesíti a gyámhatóságot a beteg intézeti felvételéről és annak körülményeiről.”

(28) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 197. § (9) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A cselekvőképes beteget kérelmére, a korlátozottan cselekvőképes vagy az olyan személyt, akinek belátási képessége átmenetileg hiányzik, illetve a cselekvőképtelen kiskorú beteget – a (3) bekezdésben foglalt eset kivételével – a gyógykezelésbe vételét kérő személy kérelmére az intézetből el kell bocsátani.”

(29) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 206. § (5) bekezdésének bevezető szövege és e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Csontvelő, illetve haemopoetikus őssejt vagy más regenerálódó szövet eltávolítására kivételesen korlátozottan cselekvőképes vagy olyan személy, akinek belátási képessége átmenetileg hiányzik, illetve cselekvőképtelen kiskorú testéből is sor kerülhet, az alábbi feltételek együttes fennállása esetén:”

„e) a kórházi etikai bizottság a d) pont szerinti döntésének meghozatala előtt az érintett személyt – amennyiben azt egészségi állapota vagy életkora nem zárja ki – meghallgatta és meggyőződött arról, hogy a beavatkozásnak kényszerből, fenyegetéstől, megfélemlítéstől mentesen veti alá magát.”

(30) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 211. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Halottból szerv, illetve szövet eltávolítására átültetés céljából akkor kerülhet sor, ha az elhunyt életében ez ellen nem tett tiltakozó nyilatkozatot. Tiltakozó nyilatkozatot a cselekvőképes személy írásban (közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban) vagy – amennyiben írásbeli nyilatkozatot egyáltalán nem vagy csak jelentékeny nehézséggel tudna tenni – kezelőorvosánál szóban tehet. Az olyan korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy, akinek gondnokát a bíróság önálló eljárásra nem jogosította fel, és a korlátozottan cselekvőképes kiskorú tiltakozó nyilatkozatot törvényes képviselőjének közreműködése nélkül is tehet. Az olyan korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy, akinek gondnokát a bíróság önálló eljárásra jogosította fel, és a cselekvőképtelen kiskorú személy helyett tiltakozó nyilatkozatot törvényes képviselője tehet.”

***Az ügyvédekről szóló
1998. évi XI. törvény módosítása***

22. § (1) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 13. § (4) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem vehető fel a kamarába az.)

„e) aki bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság hatálya alatt áll, vagy a bíróság a számára a döntéshozatal segítése érdekében bíróság támogatót nevezett ki.”

(2) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény az igazságügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2009. évi LXXV. törvény 23. §-ával megállapított 20. § (2) bekezdés d) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(Az ügyvéd kamarai tagságát a kamara megszünteti, ha az ügyvéd)

„d) bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság hatálya alá került, vagy a bíróság a számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót nevezett ki, vagy vele szemben a 13. § (4) bekezdés b) vagy c) pontjában foglalt kizáró ok bekövetkezett.”

(3) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 20. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az ügyvéd kamarai tagsága megszűnik, ha)

„e) bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá került, vagy a bíróság a számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót nevezett ki.”

***A büntetőeljárásról szóló
1998. évi XIX. törvény módosítása***

23. § (1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 54. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A magánfél támogatója az 51. § (2) bekezdés *a*) pontjára figyelemmel jelen lehet azoknál az eljárási cselekményeknél, ahol a sértett magánfélként jelen, és magánfélként tesz nyilatkozatot. A magánfél támogatója megismerheti azokat az iratokat, amelyek azon eljárási cselekmények elvégzése folytán keletkeztek, amelyen jelen lehetett.”

(2) A büntetőeljárásról szóló évi 1998. évi XIX. törvény 56. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a sértett, a magánvádló és az egyéb érdekelt kiskorú, a képviselét törvényes képviselője látja el. Ha a korlátozottan cselekvőképes nagykorú sértettet, magánvádlót és egyéb érdekeltet bíróság a személyes ügyei vitelében vagy a bíróság, hatóság előtti eljárás jogának gyakorlásában korlátozta, jognyilatkozatot csak törvényes képviselője hozzájárulásával tehet; a törvényes képviselő önállóan akkor járhat el, ha erre őt bíróság feljogosította. Érdekellentét esetén a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadók. Az e törvényben meghatározott esetben a képviselőre eseti gondnok is jogosult.”

***A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló
1998. évi XXVI. törvény módosítása***

24. § (1) A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) 4. §-a a következő *i*) ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„*i*) *akadálymentes kommunikáció*: a kommunikáció akadálymentes akkor, ha a közlés a kommunikációs helyzetben részt vevő valamennyi szereplő – különösen a látási, hallási, mentális vagy kommunikációs funkciókban sérült személyek – számára érzékelhető és értelmezhető, továbbá ha a visszacsatolás megtételéhez és annak értelmezéséhez szükséges valamennyi személyi illetve tárgyi feltétel rendelkezésre áll.”

(2) 2010. május 1-jén hatályát veszti a Fot. 23/E. §-ának (2) bekezdése.”

***A szabálysértésekről szóló
1999. évi LXIX. törvény módosítása***

25. § A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 10. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Cselekvőképtelen kiskorú sértett helyett a magánindítványt törvényes képviselője terjesztheti elő. Ha a sértett korlátozottan cselekvőképes, magánindítványt önállóan terjeszthet elő. Korlátozottan cselekvőképes sértett helyett a törvényes képviselő akkor terjesztheti elő a magánindítványt, ha jognyilatkozat önálló megtételére őt bíróság feljogosította. Ezekben az esetekben a magánindítvány előterjesztésére a gyámhatóság is jogosult.”

***A számvitelről szóló
2000. évi C. törvény módosítása***

26. § A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 151. §-a (5) bekezdésének b) pontja a következő bd) alponttal egészül ki:

(részére az a) pont szerinti kérelem alapján a könyvviteli szolgáltatás végzésére jogosító engedélyt meg kell adni, és egyidejűleg a nem kamarai tagot a (3) bekezdés szerinti nyilvántartásba fel kell venni, ha)

„bd) egyetlen üzecsoport tekintetében sem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt.”

***A közvetítői tevékenységről szóló
2002. évi LV. törvény módosítása***

27. § A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény a következő 28/A. §-sal egészül ki:

„28/A. § (1) A közvetítői eljárás tárgyát illetően, vagy a peres, nemperes, továbbá hatósági eljárási cselekményekre kiterjedő hatállyal korlátozottan cselekvőképes nagykorú fél a közvetítői eljárásban eljárhat, azonban jognyilatkozatai érvényességéhez a gondnoka előzetes beleegyezése vagy utólagos jóváhagyása szükséges. Ha a gondnok a fél közvetítői eljárás során tett jognyilatkozatának érvényességéhez nem adta előzetesen a beleegyezését, vagy a jognyilatkozatot – erre irányuló felhívásra – utólag nem hagyta jóvá, a közvetítő intézkedik a gyámhatóság döntésének beszerzése iránt.

(2) A közvetítői eljárás tárgyát illetően, vagy a peres, nemperes, továbbá hatósági eljárási cselekményekre kiterjedő hatállyal korlátozottan cselekvőképes nagykorú fél helyett a gondnok jár el, ha őt a bíróság az erre irányuló eljárásban feljogosította, hogy a fél helyett és nevében önállóan eljárjon, továbbá önállóan jognyilatkozatot tegyen.

(3) A kiskorú fél helyett a törvényes képviselő jár el.

(4) Az (1)-(3) bekezdésben foglalt esetekben, ha a fél és a gondnok, illetve törvényes képviselő között érdekellentét áll fenn, a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadók.

(5) Ha a fél számára a bíróság támogató kinevezéséről határozott, a támogató a közvetítői eljárásban részt vehet a Polgári Törvénykönyv által biztosított jogai gyakorlása érdekében, azonban a közvetítői eljárásban önálló eljárási jogokkal nem rendelkezik.”

***A jogi segítségnyújtásról szóló
2003. évi LXXX. törvény módosítása***

28. § A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 12. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

(A támogatásra rászorultnak tekintendő)

„c) akinek a jogai védelme érdekében a nagykorú személy döntéshozatalának és jognyilatkozata megtételének segítéséhez kapcsolódó polgári peres vagy nemperes eljárás indul.”

***A lakásszövetkezetekről szóló
2004. évi CXV. törvény módosítása***

29. § A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény 34. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tizennegyedik életévét be nem töltött kiskorú nevében törvényes képviselője kérheti a tagfelvételt. A korlátozottan cselekvőképes kiskorú a tagfelvételt maga is kérheti; ebben az esetben a kiskorú a törvényes képviselője írásbeli beleegyezésével vagy utólagos írásbeli jóváhagyásával lehet tagja a lakásszövetkezetnek.”

***Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló
2005. évi XLVII. törvény módosítása***

30. § Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 3. § (3) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(Igazságügyi szakértő az lehet, aki)

„g) egyetlen ügycsoport tekintetében sem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt, és számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót sem nevezett ki a bíróság.”

***A közérdekű önkéntes tevékenységről szóló
2005. évi LXXXVIII. törvény módosítása***

31. § (1) A közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Köt.) 1. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E törvény alkalmazásában a nagykorú személyek közül korlátozottan cselekvőképesnek az minősül, akit a bíróság az önálló munkavégzés vagy a közérdekű önkéntes tevékenység végzését érintő más ügy vagy ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett.”

(2) A Köt. 6. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Korlátozottan cselekvőképes kiskorú személy önkéntes szerződést csak a törvényes képviselő előzetes beleegyezésével köthet. Korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy önkéntes szerződést a Ptk. 2:24. §-a alapján köthet. Ha a bíróság az önkéntesnek az önálló munkavégzés vagy a közérdekű önkéntes tevékenység végzését érintő más ügy vagy

ügycsoport tekintetében támogatót nevezett ki, az (5) bekezdés szerinti esetekben az önkéntes szerződés megkötésekor – a támogató személy kérésére – biztosítani kell a támogató részvételét.”

(3) 2010. május 1-jén hatályát veszti a Köt. 7. § (1) bekezdés a) pontjában a „vagy cselekvőképtelenné válásával” szövegrész.”

***A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló
2006. évi CXXIII. törvény módosítása***

32. § A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § (1) Ha a sértett a személyiségi jogait érintően, vagy a vagyonáról való rendelkezés tekintetében korlátozottan cselekvőképes nagykorú, vagy korlátozottan cselekvőképes kiskorú (a továbbiakban együtt: korlátozottan cselekvőképes), a közvetítői eljárásban a törvényes képviselő részvétele kötelező; a korlátozottan cselekvőképes sértett jognyilatkozatai érvényességéhez a törvényes képviselő előzetes beleegyezése vagy utólagos jóváhagyása szükséges. Ha a törvényes képviselő a sértett jognyilatkozatának érvényességéhez nem adta előzetesen a beleegyezését vagy a jognyilatkozatot – erre irányuló felhívásra – utólag nem hagyta jóvá, a közvetítő intézkedik a gyámhatóság döntésének beszerzése iránt.

(2) A személyiségi jogait érintően vagy a vagyonáról való rendelkezés tekintetében korlátozottan cselekvőképes nagykorú sértett helyett a törvényes képviselő jár el, ha őt a bíróság az erre irányuló eljárásban feljogosította, hogy a sértett helyett és nevében önállóan eljárjon, továbbá önállóan jognyilatkozatot tegyen.

(3) A cselekvőképtelen kiskorú sértett helyett a törvényes képviselő jár el.

(4) Az (1)-(3) bekezdésben foglalt esetekben, ha a sértett és a gondnok, illetve törvényes képviselő között érdekellentét áll fenn, a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadók.

(5) Ha a sértett számára a bíróság támogató kinevezéséről határozott, a támogató a közvetítői eljárásban részt vehet a Polgári Törvénykönyv által biztosított jogai gyakorlása érdekében, azonban a közvetítői eljárásban önálló eljárási jogokkal nem rendelkezik.

(6) Ha a büntetőeljáráásban a nyomozó hatóság, az ügyész, illetőleg a bíróság elrendelte, hogy a tanúként kihallgatott sértett személyi adatait [Be. 85. § (2) bek.] az iratok között elkülönítve, zártan kezeljék, a Be. 96. §-ának rendelkezései a közvetítői eljárásban is irányadók.

(7) A közvetítői eljárás nyelve a magyar. Az anyanyelv használatára és a tolmács igénybevételére a Be. rendelkezései az irányadók.

(8) Ha a közvetítői eljárás során a közvetítő az ügyész vagy a bíróság hatáskörébe tartozó intézkedés vagy eljárási cselekmény elvégzésének szükségességét észleli, erről az ügyészt, illetőleg a bíróságot tájékoztatja.”

**A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint
a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló
2007. évi LXXV. törvény módosítása**

33. § (1) A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 11. § (1) bekezdése az alábbi k) ponttal egészül ki, egyidejűleg az eredeti k) pont számozása l) pontra módosul:

(A kamarába – kérelem alapján – tagként fel kell venni azt a természetes személyt, aki megfelel a következő feltételeknek)

„k) egyetlen ügycsoport tekintetében sem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt”

(2) A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 12. § d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem vehető fel a kamara tagjai közé az:)

„d) aki bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság hatálya alatt áll,”

(3) A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 190. §-a (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bizottságnak csak olyan személy lehet a tagja, aki megfelel az alábbi feltételeknek:)

„b) egyetlen ügycsoport tekintetében sem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt,”

**Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló
2008. évi XLV. törvény módosítása**

34. § Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 6. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A kérelemnek tartalmaznia kell)

„f) a gondnok nevét és lakóhelyét, amennyiben a kérelmező a kérelem tárgyát illetően, vagy a peres, nemperes eljárási cselekményekre kiterjedő hatállyal korlátozottan cselekvőképes nagykorú (a továbbiakban korlátozottan cselekvőképes nagykorú).”

(2) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 6. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a kérelmező korlátozottan cselekvőképes nagykorú, a kérelemhez csatolni kell a gondnok előzetes beleegyezését.”

(3) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény a következő 8/A. §-al egészül ki:

„8/A. § A korlátozottan cselekvőképes nagykorú fél az eljárásban eljárhat, azonban jognyilatkozatai érvényességéhez a gondnoka előzetes beleegyezése vagy utólagos jóváhagyása szükséges.”

(4) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 12. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § (1) Az eljárás felfüggesztésének és szünetelésének – az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – nincs helye”

(5) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 12. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a fél korlátozottan cselekvőképes nagykorú és a gondnoka az eljárás során tett jognyilatkozata érvényességéhez szükséges előzetes beleegyezést vagy utólagos jóváhagyást – az erre irányuló felhívás ellenére – nem adta meg, vagy közöttük egyébként vita van, ezt a közjegyző úgy bírálja el, mintha magának a félnek a nyilatkozatai lennének eltérőek. Ha a vita az eljárás körülményeire tekintettel nem bírálható el, a felmerült vita eldöntése vagy a jóváhagyás pótlása érdekében a közjegyző a gyámhatóságot megkeresi, és a gyámhatóság döntéséig az eljárást felfüggeszti.”

(6) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 36/A. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nincs helye a bejegyzett élettársi kapcsolat közjegyző általi megszüntetésének, ha)
 „a) a bejegyzett élettársak bármelyike korlátozottan cselekvőképes nagykorú, vagy”

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény módosítása

35. § (1) A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 18. § (2) bekezdése az alábbi szöveggel lép hatályba:

„(2) A fizetési meghagyásos eljárásban szünetelésnek és felfüggesztésnek – a (6) bekezdésben foglalt kivétellel – nincs helye.”

(2) A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 18. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a fél a kérelem tárgyát illetően, vagy a peres, nemperes eljárási cselekményekre kiterjedő hatállyal korlátozottan cselekvőképes nagykorú (a továbbiakban: korlátozottan cselekvőképes nagykorú) személy és a gondnoka az eljárás során tett jognyilatkozata érvényességéhez szükséges előzetes beleegyezést vagy utólagos jóváhagyást – az erre irányuló felhívás ellenére – nem adta meg, vagy közöttük egyébként vita van, ezt a közjegyző úgy bírálja el, mintha magának a félnek a nyilatkozatai lennének eltérőek. Ha a vita

az eljárás körülményeire tekintettel nem bírálható el, a felmerült vita eldöntése vagy a jóváhagyás pótlása érdekében a közjegyző a gyámhatóságot megkeresi, és a gyámhatóság döntéséig az eljárást felfüggeszti.”

(3) A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 20. § (1) bekezdése a következő f)-g) ponttal egészül ki:

(A kérelemben fel kell tüntetni:)

„f) a gondnok nevét és lakóhelyét, amennyiben a kérelmező vagy a kötelezett korlátozottan cselekvőképes nagykorú,

g) a gondnoknak a kérelem benyújtásához adott előzetes beleegyezését, ha a kérelmező korlátozottan cselekvőképes nagykorú.”

***Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló
2009. évi CXV. törvény módosítása***

36. § (1) Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 3. § (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem lehet egyéni vállalkozó:]

„a) aki kiskorú vagy akit a bíróság a gazdasági tevékenységet érintő ügyekben cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett,”

(2) Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § Az egyéni vállalkozó halála esetén az egyéni vállalkozó özvegye, özvegy hiányában vagy annak egyetértésével örököse, illetve az egyéni vállalkozó cselekvőképességének gazdasági tevékenységet érintő ügyekben való korlátozását kimondó bírósági határozat esetén az egyéni vállalkozó nevében és javára törvényes képviselője az egyéni vállalkozói tevékenységet folytathatja, ha egyéni vállalkozói tevékenységét az e törvényben meghatározottak szerint bejelenti.”

(3) Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 19. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság e törvény erejénél fogva megszűnik]

„d) az egyéni vállalkozó cselekvőképességének gazdasági tevékenységet érintő ügyekben való korlátozását kimondó bírósági határozat jogerőre emelkedésének a napján,”

(4) Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 19. § (4) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság megszűnése alapjául szolgáló tényről]

„a) az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetése, az egyéni vállalkozó cselekvőképességének gazdasági tevékenységet érintő ügyekben való korlátozása, illetve halála esetén a Hatóság.”

(5) Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 23. § (2) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A jogerős cégbejegyzés után az alapító okirat semmisségét csak az alábbi okokból lehet megállapítani.]

„e) az alapító cselekvőképtelen kiskorú volt.”

(6) Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 32. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tag halála esetén özvegye, özvegy hiányában vagy annak egyetértésével örököse (örökösei), illetve a tag cselekvőképességének gazdasági tevékenységet érintő ügyekben való korlátozását kimondó bírósági határozat esetén a tag nevében és javára eljárva törvényes képviselője az egyéni cég tagjává válhat, feltéve, hogy e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek megfelel és ezt a szándékát a cégbíróságnak az ok bekövetkeztétől számított harminc napon belül bejelenti.”

***Az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló
1982. évi 17. törvényerejű rendelet módosítása***

37. § (1) Az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 1982. évi 17. törvényerejű rendelet 19. § (2) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az anyakönyvvezető a házasságkötésnél való közreműködést megtagadja, ha:)

„f) a bíróság valamelyik házasuló cselekvőképességét a házasságkötésre vonatkozó jognyilatkozat tételében korlátozta, és a gyámhatóság a házasságkötésre engedélyt nem adott, vagy a házasuló a házasságkötés időpontjában olyan állapotban van, hogy az ügyei viteléhez szükséges belátási képessége átmenetileg hiányzik;”

(2) Az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 1982. évi 17. törvényerejű rendelet 26/B. § f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az anyakönyvvezető a bejegyzett élettársi kapcsolat létrehozását megtagadja, ha)

„f) a bíróság valamelyik fél cselekvőképességét a bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésére vonatkozó jognyilatkozat tételében korlátozta, és a gyámhatóság a bejegyzett élettársi viszony létrehozására engedélyt nem adott, vagy a fél a létrehozás időpontjában olyan állapotban van, hogy az ügyei viteléhez szükséges belátási képessége átmenetileg hiányzik.”

**A jogtanácsosi tevékenységről szóló
1983. évi 3. törvényerejű rendelet módosítása**

38. § (1) A jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet 3. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A névjegyzékbe – kérelemre – be kell jegyezni azt, aki magyar állampolgár, illetve külön törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy, büntetlen előéletű, egyetemi jogi végzettséggel rendelkezik, külön jogszabály szerint magyar jogi szakvizsgát tett, egyetlen ügycsoport tekintetében sem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt, és számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót sem nevezett ki a bíróság.”

(2) A jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet 16. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Jogi előadóként az foglalkoztatható, aki magyar állampolgár, illetve külön törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy, büntetlen előéletű és egyetemi jogi végzettséggel rendelkezik, egyetlen ügycsoport tekintetében sem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt, és számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót sem nevezett ki a bíróság. Az állampolgársági követelmény alól az igazságügyért felelős miniszter felmentést adhat.”

**A cselekvőképességgel összefüggő szabályokhoz, eljárásokhoz
kapcsolódó szövegrész változások**

39. § (1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 7. § (2) bekezdésének első mondatában a „perbeli eljárási jogairól és kötelezettségeiről” szövegrész helyébe a „perbeli eljárási jogairól és kötelezettségeiről, így a támogató perben való részvételéről” szöveg, 13. § (1) bekezdésének b) pontjában a „képviselője” szövegrész helyébe a „képviselője, támogatója” szöveg, 50. § (1) bekezdésének első mondatában a „törvényes képviselőnek” szövegrész helyébe a „törvényes képviselőnek, illetve a támogatónak” szöveg, 50. § (2) bekezdésében a „törvényes képviselő” szövegrész helyébe a „törvényes képviselő, a támogatói minőség” szöveg, 111. § (2) bekezdésében a „fél, akinek a per vitelére nincs meghatalmazottja, cselekvőképességét elveszti” szövegrész helyébe a „nagykorú fél, akinek a per vitelére nincs meghatalmazottja, a 49. § (2) bekezdése szerint korlátozottan cselekvőképessé válik” szöveg, 116. § e) pontjában a „perbeli állását;” szövegrész helyébe a „perbeli állását, a fél jelenlevő támogatójának nevét;” szöveg, 50. § (6) bekezdésének első mondatában és 134. § (5) bekezdésének első mondatában a „képviselőiket” szövegrész helyébe a „képviselőiket, támogatóikat” szöveg, 50. § (6) bekezdésének második mondatában és 134. § (5) bekezdésének második mondatában a „képviselőjének” szövegrész helyébe a „képviselőjének, támogatójának” szöveg, 278. §-ában a „cselekvőképes házastárs” szöveg helyébe a „cselekvőképes nagykorú házastárs is” szöveg, 306. § (1) bekezdésében az „a korlátozottan cselekvőképes felperes, valamint az alperes teljes perbeli cselekvőképességgel rendelkezik” szövegrész helyébe az „az a felperes és alperes is perbeli cselekvőképességgel rendelkezik, aki korlátozottan cselekvőképes nagykorú” szöveg lép, a 308/A. §-ában a „Ptk. 18. §-ában és 18/A. §-ában meghatározott” szövegrész, 23. § (1) bekezdésének c) pontjában

az „és a Ptk. 86. § (3)-(4) bekezdésében meghatározott jogokkal kapcsolatos perek” szövegrész, 342. § (1) bekezdésében a „[Ptk. 79. §]” szövegrész hatályát veszti.

(2) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 22. § (3) bekezdés b) pontjában a „b), c) vagy d) pontjában” szövegrész helyébe a „b)-d) és i) pontjában” szöveg, 22. § (4) bekezdésében az „a)-d) pontjában” szövegrész helyébe az „a)-d) és i) pontjában” szöveg, 24. § (1) bekezdés c) pontjában a „b), c) vagy d) pontjában meghatározott körülmény bekövetkezését megállapító bírósági ítélet” szövegrész helyébe a „b)-d) vagy i) pontjában meghatározott körülmény bekövetkezését megállapító bírósági határozat” szöveg lép, a 104. § (1) bekezdésének b) pontjában a „kizáró vagy” szövegrész hatályát veszti.

(3) A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény 5. § f) pontjában a „(kizáró)” szövegrész hatályát veszti.

(4) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 7. § (1) bekezdésének első mondatában a „tartható fenn” szöveg helyébe a „tartható fenn, aki számára döntéshozatala segítése érdekében bíróság nem nevezett ki támogatót” szöveg, a 10. § (16) bekezdésének második mondatában és a 10/C. § (1) bekezdésének második mondatában a „cselekvőképes” szöveg helyébe a „cselekvőképes, döntéshozatalának segítésére a bíróság nem nevezett ki támogatót,” szöveg lép.

(5) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 121/C. § (5) bekezdésének f) pontjában az „a cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében a cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(6) A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 16. § (2) bekezdésének b) pontjában az „és cselekvőképes legyen” szövegrész helyébe a „legyen, és egyetlen ügycsoport tekintetében se álljon cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt” szöveg, 2. számú mellékletében a „cselekvőképtelen tanuló” szövegrész helyébe a „cselekvőképtelen kiskorú tanuló” szöveg lép.

(7) Az erdőbirtokossági társulatról szóló 1994. évi XLIX. törvény 18. § (1) bekezdésének b) pontjában a „cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(8) A hegyközségekről szóló 1994. évi CII. törvény 21. § (2) bekezdésének b) pontjában a „cselekvőképességet kizáró vagy korlátozó” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(9) A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény 2. § (4) bekezdésének c) pontjában, 5. § (1) bekezdésének g) pontjában, 26. § (3) bekezdésének b) pontjában és 26. § (7) bekezdésének f) pontjában a „cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(10) A Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlásáról szóló 1995. évi XCIV. törvény 17. § (3) bekezdésének c) pontjában a „cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(11) A kutatás és a közvetlen üzletszerzés célját szolgáló név- és lakcímadatok kezeléséről szóló 1995. évi CXIX. törvény 10. §-ában a „cselekvőképtelen vagy” szövegrész helyébe a „cselekvőképtelen kiskorú vagy a” szöveg lép.

40. § (1) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 37. § (1) bekezdésében a „, cselekvőképes, állandó belföldi lakóhellyel rendelkező, a rendfokozati állománycsoporthoz meghatározott iskolai végzettségű (szakképesítésű) magyar állampolgárral létesíthető, aki” szövegrész helyébe a „magyar állampolgárral létesíthető, aki egyetlen ügycsoport tekintetében sem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt, állandó belföldi lakóhellyel rendelkezik, a rendfokozati állománycsoporthoz meghatározott iskolai végzettségű (szakképesítésű),” szöveg lép.

(2) A tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló 1996. évi LVIII. törvény 25. § (6) bekezdésének b) pontjában a „cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó” szöveg, a 31. § e) pontjában a „vagy hiánya miatt” szövegrész helyébe a „miatt bármely ügycsoport tekintetében” szöveg lép.

(3) A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 22. § (2) bekezdésének a) pontjában a „cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság hatálya alatt áll, vagy a bíróság a számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót nevezett ki” szöveg lép.

(4) Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 24/C. § b) pontjában a „kizáró vagy” szövegrész hatályát veszti.

(5) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 27. § (5) bekezdésének a) pontjában a „cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(6) A Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamaráról szóló 2000. évi LXXXIV. törvény 15. § (3) bekezdésének c) pontjában a „cselekvőképességét korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességét korlátozó” szöveg lép.

(7) A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 151. § (6) bekezdésének f) pontjában az „a cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében a cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(8) Az egészségügyi közvetítői eljárásról szóló 2000. évi CXVI. törvény 5. § (2) bekezdésében a „cselekvőképes” szövegrész helyébe az „egyetlen ügycsoport tekintetében sem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt, és számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót sem nevezett ki a bíróság” szöveg, 5. § (3) bekezdésében a „nem cselekvőképes” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt áll, vagy aki számára a döntéshozatal segítése érdekében a bíróság támogatót nevezett ki” szöveg, 6. § (4) bekezdésében a „nagykorú, cselekvőképes személy” szövegrész helyébe az „olyan nagykorú személy, aki egyetlen ügycsoport tekintetében sem áll

cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt és számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót sem nevezett ki a bíróság” szöveg lép.

(9) A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 9. § (3) bekezdésében a „cselekvőképessége egyéb okból hiányzik vagy korlátozott” szövegrész helyébe a „korlátozottan cselekvőképes” szöveg, a 10. § (2) bekezdésében a „Cselekvőképtelen” szövegrész helyébe a „Kiskorú” szöveg, a 11. § (3) bekezdésében a „cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes nagykorú” szövegrész helyébe a „vagy korlátozottan cselekvőképes” szöveg lép.

(10) A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 41. § (1) bekezdésében a „cselekvőképes, állandó belföldi lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező, a rendfokozati állománycsoporthoz meghatározott iskolai végzettségű (szakképesítésű), magyar állampolgársággal rendelkező személlyel létesíthető, aki” szövegrész helyébe az „állandó belföldi lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező, a rendfokozati állománycsoporthoz meghatározott iskolai végzettségű (szakképesítésű), magyar állampolgársággal rendelkező személlyel létesíthető, aki egyetlen ügycsoport tekintetében sem áll cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt,” szöveg lép.

41. § (1) A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 5. § (2) bekezdésében a „cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró gondnokság alatt áll, vagy gondnokság alá helyezés nélkül cselekvőképtelen [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 14. § (1) bekezdés, 15. § (1) bekezdés, 17. §]” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó gondnokság hatálya alatt áll, vagy a bíróság a számára a döntéshozatal segítése érdekében támogatót nevezett ki” szöveg lép.

(2) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény 11. § (4) bekezdésének a) pontjában a „cselekvőképtelen vagy” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében” szöveg lép.

(3) A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény 30. § (1) bekezdésének b) pontjában a „cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe az „e tevékenység ellátására kiterjedően cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(4) A igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 3. § (1) bekezdésének első mondatában az „a)-d)” szövegrész helyébe az „a)-e) és g)” szöveg lép.

(5) A felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 81. § (2) bekezdés b) pontjában az „és cselekvőképes legyen” szövegrész helyébe a „legyen, és egyetlen ügycsoport tekintetében se álljon cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt” szöveg lép.

(6) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 12. § (4) bekezdés d) pontjában a „cselekvőképtelen” szövegrész helyébe a „cselekvőképtelen kiskorú” szöveg lép.

(7) A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény 30. § b) pontjában a „cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe a „bármely ügycsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(8) Az egészségügyben működő szakmai kamaráról szóló 2006. évi XCVII. törvény 14. § (3) bekezdés c) pontjában a „cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe az „az egészségügyi tevékenységet magában foglaló ügcsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(9) A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény 61. § (4) bekezdés a) pontjában a „cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró” szövegrész helyébe a „bármely ügcsoport tekintetében cselekvőképességet korlátozó” szöveg lép.

(10) A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 11. § (4) bekezdésében az „e)-k)” szövegrész helyébe az „e)-l)” szöveg, 11. § (6) bekezdésében a „h)-k)” szövegrész helyébe a „h)-l)” szöveg és 13. § (1) bekezdésének c) pontjában az „e)-k)” szövegrész helyébe az „e)-l)” szöveg lép.

(11) A humángenetikai adatok védelméről, a humángenetikai vizsgálatok és kutatások, valamint a biobankok működésének szabályairól szóló 2008. évi XXI. törvény 8. § (2) és (8) bekezdésében a „korlátozottan cselekvőképes személy” szövegrész helyébe a „korlátozottan cselekvőképes kiskorú és az a nagykorú személy, akinek a bíróság a cselekvőképességét úgy korlátozta, hogy a korlátozás kiterjed a genetikai adataival összefüggő jogok gyakorlására,” szöveg, a „Cselekvőképtelen” szövegrész helyébe a „Cselekvőképtelen kiskorú és az olyan korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy helyett, akinek gondnokát a bíróság önálló eljárásra feljogosította” szöveg, 9. § (4) bekezdésében a „Korlátozottan cselekvőképes személy” szövegrész helyébe a „Korlátozottan cselekvőképes kiskorú és az a nagykorú személy, akinek a bíróság a cselekvőképességét úgy korlátozta, hogy a korlátozás kiterjed a genetikai adataival összefüggő jogok gyakorlására,” szöveg, 9. § (5) bekezdésében a „cselekvőképtelen személy helyett” szövegrész helyébe a „cselekvőképtelen kiskorú és az olyan korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy helyett, akinek gondnokát a bíróság önálló eljárásra feljogosította” szöveg, 13. § (3) bekezdésében a „cselekvőképtelen személyen” szövegrész helyébe a „cselekvőképtelen kiskorú és az olyan korlátozottan cselekvőképes nagykorú személyen, akinek gondnokát a bíróság önálló eljárásra feljogosította”, valamint az „a cselekvőképtelen személy” szövegrész helyébe „az érintett személy” szöveg, 13. § (4) bekezdésében az „a cselekvőképtelen személyen” és a „cselekvőképtelen személyen” szövegrészek helyébe az „a (3) bekezdésben meghatározott személyen” szöveg lép.

(12) A egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 36/E. § (1) bekezdés a) pontjában a „nem cselekvőképtelen nagykorú kérelmező által közjegyző előtt közösen tett azon nyilatkozatot, hogy egymással a Polgári Törvénykönyv” szövegrész helyébe a „nagykorú kérelmező által közjegyző előtt közösen tett azon nyilatkozatot, hogy egymással a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg, 36/F. § (3) bekezdésének második mondatában a „kérelmező” szövegrész helyébe a „kérelmező és a gondnok” szöveg lép.

**A házasságról, a családról és a gyámságról szóló
1952. évi IV. törvény módosítása**

42. § (1) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) Érvénytelen annak a nagykorú személynek a házassága, akinek cselekvőképességét a bíróság a házasságkötésre vonatkozó jognyilatkozat tételében korlátozta és a házasságot a gyámhatóság engedélye nélkül kötötte.

(2) A gyámhatóság a cselekvőképességében a házasságkötésre vonatkozó jognyilatkozat tekintetében korlátozott nagykorú személynek a házasságkötésre indokolt esetben engedélyt adhat.

(3) A cselekvőképességében korlátozott személy házassága a korlátozás megszüntetését követő hat hónap elteltével a házasság megkötésének időpontjára visszamenőleg érvényessé válik, ha az érintett házastárs a fennálló házasságot e jogvesztő határidő alatt nem támadja meg, vagy kérelmére a bíróság a más jogosult által korábban ezen ok miatt megindított pert megszünteti.”

(2) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 11. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Érvénytelen annak a házassága, aki a házasság megkötésekor olyan állapotban volt, hogy az ügyei viteléhez szükséges belátási képessége átmenetileg hiányzott.

(2) A házasság a házastárs belátási képességének visszanyerésétől számított hat hónap elteltével, a házasság megkötésének időpontjára visszamenőleg érvényessé válik, ha az érintett házastárs a fennálló házasságot e jogvesztő határidő alatt nem támadja meg.”

(3) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 15. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nagykorúság elérése után a kiskorúság miatt, illetve a cselekvőképesség korlátozásának bíróság általi megszüntetése után a cselekvőképesség korlátozása miatt – a gyámhatósági engedély hiányában – kizárólag az a házastárs jogosult érvénytelenítési per indítására, akinek személyében az érvénytelenség oka fennállott. Ezt a pert a jogosult csak a nagykorúság elérésétől, illetve a cselekvőképesség korlátozásának megszüntetésétől számított hat hónapon belül indíthatja meg.

(2) A belátási képesség átmeneti hiánya miatt kizárólag az a házastárs jogosult érvénytelenítési per indítására, aki a házasságkötéskor olyan állapotban volt, hogy az ügyei viteléhez szükséges belátási képessége átmenetileg hiányzott. A pert a belátási képesség visszanyerése után hat hónapon belül lehet megindítani attól a naptól kezdődően, amikor a házastárs a belátási képességét visszanyerte. Ha a házastárs a belátási képességének visszanyerése előtt meghalt, a házastárs halálától számított hat hónapon belül a házasság érvénytelenségének megállapítása iránt az ügyész indíthat pert.”

(4) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. § A házasság érvénytelenítése iránt a pert a jogosultnak személyesen kell megindítania. Maga indíthat pert a korlátozottan cselekvőképes házastárs akkor is, ha

cselekvőképességét a bíróság a házassággal összefüggő jognyilatkozatok tekintetében korlátozta.”

(5) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § A házasság felbontása iránt a házastársnak a pert a másik házastárs ellen, személyesen kell megindítania. Maga indíthat pert az is, akinek cselekvőképességét a bíróság a házassággal összefüggő jognyilatkozatok tekintetében korlátozta.”

(6) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 37. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A nyilatkozatot csak személyesen lehet megtenni. A cselekvőképességében korlátozott kiskorú személy elismerő nyilatkozata csak akkor érvényes, ha ahhoz törvényes képviselője hozzájárult. Ha a törvényes képviselő a nyilatkozattételben tartósan akadályozott, vagy a hozzájárulást nem adja meg, azt a gyámhatóság hozzájárulása pótolhatja. Annak a nagykorú személynek, akinek cselekvőképességét a bíróság a származás megállapításával kapcsolatos jognyilatkozat-tételében korlátozta, az elismerő nyilatkozata csak a gyámhatóság hozzájárulásával érvényes.”

(7) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 44. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A korlátozottan cselekvőképes kiskorú személy a pert csak törvényes képviselője hozzájárulásával indíthatja meg. Ha a törvényes képviselő a hozzájárulás megadásában tartósan akadályozott vagy a hozzájárulást nem adja meg, azt a gyámhatóság hozzájárulása pótolja. Az a nagykorú személy, akinek a bíróság a cselekvőképességét származás megállapításával kapcsolatos jognyilatkozat tételében korlátozta, a pert a gyámhatóság hozzájárulásával indíthatja meg, vagy nevében az ügyész is eljárhat.”

(8) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 47. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Örökbefogadó csak az a cselekvőképes, nagykorú személy lehet, aki – a külön jogszabályban meghatározott – örökbefogadás előtti tanácsadáson és felkészítő tanfolyamon eredménnyel részt vett és személyisége, valamint körülményei alapján – a gyámhivatal örökbefogadás előtti eljárása során hozott határozata értelmében – alkalmas a gyermek örökbefogadására, továbbá a gyermeknél legalább 16, legfeljebb 45 évvel idősebb. A rokoni, illetve a házastársi örökbefogadás esetén a korkülönbségtől, illetve a felkészítő tanfolyam elvégzésétől el kell tekinteni.”

(9) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 48. § (5) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nincs szükség)

„e) sem a szülő, sem a házastárs hozzájárulására, ha ismeretlen helyen távol van.”

(10) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 53/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nincs szükség sem a vér szerinti szülő, sem az örökbefogadó vagy más törvényes képviselő meghallgatására, ha ismeretlen helyen távol van vagy meghallgatása elháríthatatlan akadályba ütközik.”

(11) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 59. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Annak a nagykorú személynek, akinek cselekvőképességét a bíróság az örökbefogadással kapcsolatos jognyilatkozatok megtételében korlátozta, az örökbefogadással kapcsolatos jognyilatkozatához a gyámhatóság hozzájárulása szükséges.”

(12) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 90. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szülői felügyelet megszüntetése, valamint visszaállítása iránt a cselekvőképtelen gyermek helyett a gyámhatóság hozzájárulásával a törvényes képviselő indíthat pert. A korlátozottan cselekvőképes gyermek a pert törvényes képviselője hozzájárulásával maga indíthatja meg. A szülői felügyelettel kapcsolatos jognyilatkozatok tételében cselekvőképességében korlátozott nagykorú szülő a gyámhatóság hozzájárulásával indíthat pert.”

(13) A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 91. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szünetel a szülői felügyelet, ha)

„a) a szülő kiskorú, kivéve a tizenhatodik életévét betöltött személy gondozási, nevelési jogát és kötelezettségét, vagy ha a szülő cselekvőképességét a bíróság szülői felügyelettel kapcsolatos jognyilatkozat tételében korlátozta,”

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény módosítása

43. § (1) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 225. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Eseti gondnokot kell rendelni akkor is,)

„a) ha sürgősen kell intézkedni, és a korlátozottan cselekvőképes személynek nincs törvényes képviselője, vagy annak személye nem állapítható meg, továbbá”

(2) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 481. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A szerződés a megbízás teljesítése nélkül is megszűnik, ha)

„c) a megbízó vagy a megbízott a megbízás tárgyával összefüggő ügycsoport vonatkozásában korlátozottan cselekvőképesé válik,”

(3) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 482. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A megbízott a felmondás, a megbízó halála vagy a megbízás tárgyával összefüggő ügycsoport vonatkozásában korlátozottan cselekvőképessé válása esetén a szerződés megszűnése után is köteles a megbízó érdekének védelmében a halaszthatatlan intézkedéseket mindaddig megtenni, amíg a megbízó vagy jogutódja az ügy intézéséről gondoskodni nem képes.”

(4) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 624. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A korlátozottan cselekvőképes kiskorú, valamint az a korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy, akinek a bíróság a cselekvőképességét vagyoniával való rendelkezésében korlátozta, csak közvégrendeletet tehet; végrendelete érvényességéhez sem a törvényes képviselő hozzájárulása, sem a gyámhatóság jóváhagyása nem szükséges.”

(5) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 631. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az írásbeli magánvégrendelet érvénytelen, ha a tanú)

„b) kiskorú vagy olyan korlátozottan cselekvőképes nagykorú személy, akinek a bíróság a cselekvőképességét úgy korlátozta, hogy az kizárja tanúkénti közreműködését;”

(6) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 656. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„656. § Az öröklési szerződés érvényességére az írásbeli végrendeletre vonatkozó rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a korlátozottan cselekvőképes kiskorú személy, valamint a cselekvőképességét illetően a vagyoni jognyilatkozatok megtétele tekintetében korlátozottan cselekvőképes örökhagyó öröklési szerződésének érvényességéhez a gyámhatóság jóváhagyása szükséges, továbbá, hogy a szerződésre akkor is a más által írt végrendelet alakításai irányadók, ha az valamelyik fél saját kézírásával készült. Jogszabály az öröklési szerződés érvényességét hatósági jóváhagyáshoz kötheti.”

**(A Ptk. 2:41. – 2:48. §-ához:
A jogi személyek általános szabályai)**

Módosuló törvények

***A közjegyzőkről szóló
1991. évi XLI. törvény módosítása***

44. § A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § (1) A területi kamara és a Magyar Országos Közjegyzői Kamara jogi személy: jogai és kötelezettségei lehetnek, jogképessége kiterjed mindazokra a jogokra és kötelezettségekre, amelyek jellegüknél fogva nem csupán az emberhez fűződhetnek; jogosult az állami címer használatára.

(2) A területi kamara és a Magyar Országos Közjegyzői Kamara jogképessége az azt létrehozó törvény szerinti megalakulástól az azt megszüntető törvény szerinti megszüntetésig tart.

(3) A területi kamara és a Magyar Országos Közjegyzői Kamara kötelezettségeiért saját vagyonával felel, alapítója vagy tagja (tagjai) tartozásaiért nem felelnek.

(4) A területi kamara és a Magyar Országos Közjegyzői Kamara feladat- és hatáskörében, illetve tevékenységi körében eljáró természetes személy (alkalmazott, tag, vezető tisztségviselő) magatartása a területi kamara, illetve a Magyar Országos Közjegyzői Kamara eljárásának minősül, és az ennek során okozott kárért, illetve nem, vagyoni sérelemért harmadik személyekkel szemben a jogi személy tartozik felelősséggel.

(5) A területi kamarára és a Magyar Országos Közjegyzői Kamarára a nyilvántartásba vételre vonatkozó szabályok kivételével – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – az egyesületre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(6) A közjegyző a kinevezésével a területi kamara tagjává válik. A közjegyzőjelölt és a közjegyzőhelyettes a kamarai névjegyzékbe történő bejegyzésével válik a területi kamara tagjává.”

***A bírósági végrehajtásról szóló
1994. évi LIII. törvény módosítása***

45. § A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 249. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„249. § (1) A végrehajtók önkormányzati szerve: a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara (röviden: kamara), amelynek székhelye Budapest.

(2) A kamara jogi személy: jogai és kötelezettségei lehetnek, jogképessége kiterjed mindazokra a jogokra és kötelezettségekre, amelyek jellegüknél fogva nem csupán az emberhez fűződhetnek; jogosult az állami címer használatára.

(3) A kamara jogképessége az azt létrehozó törvény szerinti megalakulástól az azt megszüntető törvény szerinti megszüntetésig tart.

(4) A kamara kötelezettségeiért saját vagyonával felel, alapítója vagy tagja (tagjai) tartozásaiért nem felelnek.

(5) A kamara feladat- és hatáskörében, illetve tevékenységi körében eljáró természetes személy (alkalmazott, tag, vezető tisztségviselő) magatartása a kamara eljárásának minősül, és az ennek során okozott kárért, illetve nem, vagyoni sérelemért harmadik személyekkel szemben a jogi személy tartozik felelősséggel.

(6) A kamarára a nyilvántartásba vételre vonatkozó szabályok kivételével – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – az egyesületre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(7) Az önálló bírósági végrehajtó, az önálló bírósági végrehajtó-helyettes és az önálló bírósági végrehajtójelölt a kinevezésével, illetve a végrehajtó-helyettesi vagy végrehajtójelölti névjegyzékbe történő felvételével a kamara tagjává válik.”

***Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló
1995. évi CXIV. törvény módosítása***

46. § (1) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 1. §-a a következő (3)–(7) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A területi kamara és a MISZK jogi személy: jogai és kötelezettségei lehetnek, jogképessége kiterjed mindazokra a jogokra és kötelezettségekre, amelyek jellegüknél fogva nem csupán az emberhez fűződhetnek; jogosult az állami címer használatára.

(4) A területi kamara és a MISZK jogképessége az azt létrehozó törvény szerinti megalakulástól az azt megszüntető törvény szerinti megszüntetésig tart.

(5) A területi kamara és a MISZK kötelezettségeiért saját vagyonával felel, alapítója vagy tagja (tagjai) tartozásaiért nem felelnek.

(6) A területi kamara és a MISZK feladat- és hatáskörében, illetve tevékenységi körében eljáró természetes személy (alkalmazott, tag, vezető tisztségviselő) magatartása a területi kamara, illetve a MISZK eljárásának minősül, és az ennek során okozott kárért, illetve nem, vagyoni sérelemért harmadik személyekkel szemben a jogi személy tartozik felelősséggel.

(7) A területi kamarára és a MISZK-re a nyilvántartásba vételre vonatkozó szabályok kivételével – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – az egyesületre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.”

(2) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 5. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A területi kamara képviseleti, ügyintézői szervezettel és önálló költségvetéssel rendelkezik, és a működési területén képviseli a szakértők érdekeit, gondoskodik a jogaik védelméről, ellátja az alapszabályban meghatározott feladatokat.”

***Az ügyvédekről szóló
1998. évi XI. törvény módosítása***

47. § Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 12. §-a a következő (4)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A kamara és a Magyar Ügyvédi Kamara jogi személy: jogai és kötelezettségei lehetnek, jogképessége kiterjed mindazokra a jogokra és kötelezettségekre, amelyek jellegüknél fogva nem csupán az emberhez fűződhetnek; jogosult az állami címer használatára.

(5) A kamara és a Magyar Ügyvédi Kamara jogképessége az azt létrehozó törvény szerinti megalakulástól az azt megszüntető törvény szerinti megszüntetésig tart.

(6) A kamara és a Magyar Ügyvédi Kamara kötelezettségeiért saját vagyonával felel, alapítója vagy tagja (tagjai) tartozásaiért nem felelnek.

(7) A kamara és a Magyar Ügyvédi Kamara feladat- és hatáskörében, illetve tevékenységi körében eljáró természetes személy (alkalmazott, tag, vezető tisztségviselő) magatartása a kamara, illetve a Magyar Ügyvédi Kamara eljárásának minősül, és az ennek

során okozott kárért, illetve nem vagyoni sérelemért harmadik személyekkel szemben a jogi személy tartozik felelősséggel.

(8) A kamarára és a Magyar Ügyvédi Kamarára a nyilvántartásba vételre vonatkozó szabályok kivételével – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – az egyesületre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.”

***A Nemzeti Civil Alapprogramról szóló
2003. évi L. törvény módosítása***

48. § A Nemzeti Civil Alapprogramról szóló 2003. évi L. törvény 14. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„b) *civil szervezet*: az egyesülési jogról szóló törvény alapján létrejött társadalmi szervezet, valamint az alapítvány, illetve e szervezetek jogi személyiséggel rendelkező szervezeti egysége (kivéve a pártot, a párt által alapított alapítványt, a párt részvételével létrehozott egyesületet, a létesítő okirata szerint munkaadói, munkavállalói vagy gazdasági érdekképviseletet ellátó szervezetet, a biztosító egyesületet és a közalapítványt);”

**A jogi személyek általános szabályaihoz
kapcsolódó szövegrész változások**

49. § (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 77/B. § (2) és (3) bekezdésében a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „jogi személy, vagy a jogi személyiség nélküli jogalany” szöveg lép.

(2) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 64/F. § (4) bekezdésében a „gazdálkodó szervezeteknél és más jogi személyeknél” szövegrész helyébe a „jogi személyeknél, jogi személyiség nélküli szervezeteknél” szöveg lép.

(3) Az állam vállalkozói vagyonára vonatkozó törvényekkel összefüggő jogszabályok módosításáról szóló 1992. évi LV. törvény 10. § (1) bekezdésében a „(Ptk. VI. fejezetének 9. pontja)” szövegrész hatályát veszti.

(4) A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 1993. évi XLIX. törvény 29. § (1) bekezdésében a „szervezet” szövegrész helyébe a „jogi személy” szöveg, 29. § (3) bekezdésének első mondatában a „gazdálkodó szervezetek” szövegrész helyébe a „jogi személyek” szöveg lép.

(5) A helyi önkormányzatok társulásairól és együttműködéséről szóló 1997. évi CXXXV. törvény 17. § (4) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetet alapíthat, illetve vállalkozásban vehet részt” szövegrész helyébe az „önkormányzati költségvetési szervet, törvény rendelkezése szerint egyéb szervezetet alapíthat” szöveg lép.

(6) A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 86. § (2) bekezdése bevezető szövegének első mondatában a „(Ptk. 61–64. §)” szövegrész hatályát veszti.

(7) A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény 34. § (4) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetek” szöveg helyébe az „egyéb szervezetek” szöveg, 36. § (2) bekezdésének első és második mondatában a „gazdálkodó szervezetek” szövegrész helyébe a „vállalkozások” szöveg lép.

(8) A kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló 2004. évi CXXXIV. törvény 4. § 9. pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg lép.

(9) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 3. § 38. pontjában a „gazdálkodó szervezetet” szövegrész helyébe a „jogi személyt vagy jogi személyiség nélküli jogalanyt” szöveg, 3. § 44. pontjában a „gazdálkodó szervezetnek [Ptk. 685. § c)]” szövegrész helyébe a „jogi személynek, jogi személyiség nélküli jogalanynak” szöveg, 24. § (2) bekezdésének második mondatában és 170. § (1) bekezdésének 10. pontjában a „vagy gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „ , jogi személy vagy jogi személyiség nélküli jogalany” szöveg, a 62. § (1) bekezdésének a) pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „jogi személy vagy jogi személyiség nélküli jogalany” szöveg lép.

(10) A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 36. § (1) bekezdésének a) pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „jogi személy vagy jogi személyiség nélküli jogalany” szöveg lép.

**(A Ptk. 2:49. §-ához:
Az állam jogképessége)**

Végrehajtási rendelkezések

50. § A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás 1991. július 1-je előtti rendszeréből származó állami kötelezettségek teljesítésével összefüggő kártérítéssel kapcsolatos peres eljárásokban a Magyar Állam perbeli képviselőjét, valamint a visszkereseti igényeknek a belföldi és külföldi károkozók, illetve a károkozók felelősségbiztosítójával szembeni érvényesítését a Magyar Államkincstár látja el.

51. § A költségvetési szervek vagyónbiztosítása alapján az 1971. január 1. napja előtt gépjárművel okozott káreseményekkel összefüggésben a költségvetést terhelő kártérítéssel kapcsolatos peres eljárásokban a Magyar Állam perbeli képviselőjét, valamint a visszkereseti igényeknek a belföldi és külföldi károkozók, illetve a károkozók felelősségbiztosítójával szembeni érvényesítését a Magyar Államkincstár látja el.

52. § Hagyatéki eljárásban a Magyar Államot mint örököst megillető jogokat a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. gyakorolja, valamint teljesíti a hagyatékkal kapcsolatos kötelezettségeket.

53. § Az állam bírósági, hatósági határozattal történő kártalanítás nélküli tulajdonszerzése esetén a helytállási kötelezettséggel kapcsolatos polgári jogi jogviszonyokban a Magyar Államot a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. képviseli.

Átmeneti rendelkezések

54. § Az e törvény 50-53. §-ában foglalt rendelkezéseket a Ptk. hatálybalépésének időpontjában folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

**(A Ptk. 2:50. – 2:72. §-ához:
Az alapítvány)**

Végrehajtási rendelkezések

Üzletszerű gazdasági tevékenységet nem folytató alapítvány jogutód nélküli megszüntetése

55. § (1) Üzletszerű gazdasági tevékenységet nem folytató alapítvány jogutód nélküli megszűnése esetén egyszerűsített követelésrendezési eljárásnak van helye. Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben megfelelően alkalmazni kell a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvénynek a végelszámolásra vonatkozó szabályait.

(2) Az egyszerűsített követelésrendezési eljárás megindításáról az alapítvány alapítója (ide értve a Ptk. 2:64. § alapján erre feljogosított alapítói joggyakorlót is; a továbbiakban együtt: alapító) határoz és az eljárás lefolytatására az alapítvány kezelőjének (a továbbiakban: kezelő) tagjai közül kéttagú elszámoló bizottságot választ. Ha az alapító nem tud elszámoló bizottságot választani, annak tagjait – az alapító kérelmére – a bíróság jelöli ki. Az eljárás során az elszámoló bizottság a kezelő hatáskörét gyakorolja.

(3) Az egyszerűsített követelésrendezési eljárás kezdő időpontja az eljárás megindításáról szóló alapítói határozat kelte. Az elszámoló bizottság az eljárás megindításáról szóló alapítói határozatot legkésőbb a határozat meghozatalától számított 3 munkanapon belül köteles írásban megküldeni

- a)* az alapítványt nyilvántartó megyei (fővárosi) bíróságnak,
- b)* az alapítvány törvényességi felügyeletét ellátó ügyészségnek,
- c)* az alapítvány számláit vezető pénzforgalmi szolgáltatónak,
- d)* az alapítvány székhelye szerint illetékes adó- és vámhatóságnak, társadalombiztosítási igazgatási szerveknek,
- e)* a közhiteles nyilvántartást vezető szerveknek, ha azok nyilvántartásában szerepel az alapítvány vagyontárgyát képező vagyontárgy,
- f)* a területileg illetékes munkaerőpiaci szervnek, amennyiben az alapítványnak van foglalkoztatottja,
- g)* azon jogi személyek legfőbb szervének, amelyekben az alapítvány tagsági (részvényesi) jogviszonyban van,

h) ha az alapítvány ellen közigazgatási vagy bírósági eljárás van folyamatban, az eljáró szerveknek.

(4) Az egyszerűsített követelésrendezési eljárás megindításának kezdőnapjával az alapítvány valamennyi tartozása – a bankhitelt és járulékait kivéve – lejárttá válik. Az eljárás megindításáról az elszámoló bizottság az alapítvány honlapján vagy legalább egy országos napilapban tájékoztatást tesz közzé, továbbá közvetlenül, írásban is értesíti az alapítvány ismert hitelezőit. Az értesítésnek tartalmaznia kell

a) a követelésrendezési eljárás alatt álló alapítvány nevét, székhelyét, nyilvántartási számát;

b) a követelésrendezési eljárást elrendelő alapítói határozatot,

c) az elszámoló bizottság tagjainak nevét és levelezési címét,

d) az ismert hitelezőknek szóló felhívást, hogy követeléseiket az írásbeli értesítés kézhezvételétől számított 40 napon belül – az ismeretlen hitelezők pedig a tájékoztatás közzétételétől számított 40 napon belül – az elszámoló bizottságnak írásban jelentsék be, csatolva a követelést megalapozó okiratokat is. A határidő elmulasztása jogvesztő.

(5) Az alapítványi nyilvántartó megyei (fővárosi) bíróság a (4) bekezdés szerinti értesítést követő 3 munkanapon belül bejegyzi a nyilvántartásba az egyszerűsített követelésrendezési eljárás megindításának tényét és az alapítvány nevét „e.k.e” toldattal látja el. Az alapítvány ezt követően a nevét csak az említett toldattal használhatja.

56. § (1) Az elszámoló bizottság ellátja az alapítvány jogutód nélküli megszűnésével összefüggő feladatokat, így különösen:

a) az alapítvány kezelőjétől átveszi az alapítvány vagyont és iratanyagát, gondoskodik a vagyon kezeléséről,

b) kezdeményezi az alapítvány által kötött szerződések megszüntetését,

c) nyitó követelésrendezési eljárási mérleget készít,

d) nyilvántartásba veszi a hitelezői követeléseket és azokról a hitelezői igénybejelentési határidő leteltét követően 30 napon belül jegyzéket készít, ennek során elkülönítve mutatja ki a vitatott követeléseket, a vitatott követelésekre tartalékot képez, továbbá az említettek alapján szükség szerint korrigált nyitó követelésrendezési eljárási mérleget készít,

e) jegyzéket készít az alapítvány ügyiratairól,

f) érvényesíti az alapítvány követeléseit, kezdeményezi azok behajtását vagy – ha az igényérvényesítés a követelések értékéhez képest aránytalanul hosszú időt venne igénybe – a követeléseket nyilvános pályáztatással értékesíti,

g) nyilvános eljárásban (pályáztatással vagy árverésen) értékesíti az értékesíthető vagyontárgyakat,

h) selejtezi vagy karitatív célra, közhasznú szervezeteknek térítés nélkül átadja azokat a vagyoni elemeket, amelyeknél a vagyontárgy értékesítési költségei meghaladnák az értékesítésből származó várható bevételt,

i) elkészíti a hitelezők kielégítését követően fennmaradó vagyoni jegyzéket.

(2) Az elszámoló bizottság az eljárás lefolytatása során szakértőket vehet igénybe. A szakértő számlával igazolt költségeit és díját az egyszerűsített követelésrendezési eljárás költségei között kell elszámolni.

57. § (1) Az alapítvány követeléseinek érvényesítése és tartozásainak kiegyenlítése után az elszámoló bizottság zárómérleget, záró adóbevallást, vagyonfelosztási javaslatot, valamint az egyszerűsített követelésrendezési eljárásban folytatott tevékenységéről jelentést készít. A zárómérleggel összefüggésben készített vagyonfelosztási javaslatot az alapítónak a Ptk. 2:55. §-a szerinti határozata szerinti kell elkészíteni.

(2) Ha az alapító az elszámoló bizottság által készített záró adóbevallást, vagyonfelosztási javaslatot és az egyszerűsített követelésrendezéssel készített jelentést elfogadja, az egyszerűsített követelésrendezési eljárást határozattal befejezettnek nyilvánítja, és erről értesíti az alapítványt nyilvántartó bíróságot. A bíróság a benyújtott iratok alapján hozza meg a Ptk. 2:70. § (3) bekezdés szerinti határozatát az alapítvány törléséről.

58. § (1) Ha a korrigált nyitó követelésrendezési eljárási mérleg alapján megállapítható, hogy az alapítvány vagyona a hitelezők követeléseinek fedezésére nem elegendő, erről az elszámoló bizottság haladéktalanul értesíti az alapítvány alapítóját. Amennyiben az alapító – vagy az alapító jóváhagyása alapján más személy – a hiányzó összeget 30 napon belül nem bocsátja az elszámoló bizottság rendelkezésre, az elszámoló bizottság haladéktalanul köteles felszámolási eljárást indítani. A felszámolási eljárás megindítására és lefolytatására a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) rendelkezéseit a (2)–(7) bekezdések szerinti eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ha a felszámolás elrendelésére az (1) bekezdés szerinti kérelemre kerül sor, a Cstv. 25–27. §-ban foglaltakat nem kell alkalmazni.

(3) Ahol a Cstv. adós szervezetet említ, azon az üzletszerű gazdasági tevékenységet nem folytató alapítványt is érteni kell. Ahol a Cstv. az adós szerv legfőbb szervét említi, azon az alapítvány alapítóját kell érteni. Ahol a Cstv. az adós szerv vezetőjét említi, azon az alapítvány kezelőjét (kuratóriumi tagjait) kell érteni. Ahol a Cstv. az adóst nyilvántartó cégbíróságot említi, ott az alapítványt nyilvántartó megyei (fővárosi) bíróságot kell érteni. Az alapítvány felszámolását fizetési képtelenség esetén a hitelező is kérheti.

(4) A Cstv. 33/A. §-a és 63. § (3) bekezdése szerinti pereket az alapítvány kezelője (kuratóriumi tagjai) ellen kell megindítani. A Cstv. 33. § (2) bekezdése, 33/A. § (1) bekezdése és a 63/B. § (6) bekezdése szerinti kezesi felelősségre vonatkozó rendelkezések az alapítóval szemben abban az esetben alkalmazhatók, ha az a kezelő kijelölésével kapcsolatos alapítói jogokat fenntartotta magának, és a kezelő felelősségét megalapozó tények ismeretében az alapítvány cél szerinti működésének helyreállítása érdekében szükséges intézkedések megtételét elmulasztotta. A Cstv. 63/A. §-ban foglaltakat nem kell alkalmazni. A Cstv. 63/B. § (6) bekezdése szerinti esetekben az alapítvány kezelő szervét (kuratóriumi tagjait) – követelésrendezési eljárás alatti mulasztások esetében pedig az elszámoló bizottságot – kell a felszámolási eljárás költségeinek viselésére kötelezni.

(5) A felszámolási eljárás alatt az alapítvány tevékenységének folytatására, a felszámolási eljárás során egyezség megkötésére, valamint a felszámolási eljárás megszüntetésére akkor kerülhet sor, ha azt az alapítvány alapítója is jóváhagyja.

(6) A felszámoló jogszabálysértő intézkedése vagy mulasztása ellen az alapítvány alapítója is nyújthat be kifogást.

(7) Az alapítványnak a felszámolás körébe tartozó vagyonából a Cstv.-nek a tartozások kifizetésének sorrendjére vonatkozó 57. §-át azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a szervezet legalább többségi befolyással rendelkező tagján az alapítvány alapítóját, a szervezet vezető tisztségviselőjén az alapítvány korábbi kezelőjét (kuratóriumi tagjait) kell érteni.

Üzletszerű gazdasági tevékenységet folytató alapítvány jogutód nélküli megszüntetése

59. § (1) Üzletszerű gazdasági tevékenységet folytató alapítvány jogutód nélküli megszűnése esetén végelszámolásnak van helye. Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben megfelelően alkalmazni kell a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvénynek (a továbbiakban: Ctv.) a végelszámolásra vonatkozó szabályait is. A végelszámolással összefüggő peres és nemperes eljárásokban az alapítvány székhelye szerint illetékes megyei (fővárosi) bíróság jár el. Végelszámolóként az alapító által az alapítvány kezelőjének tagjai közül választott személy jár el. Ahol a Ctv. céget említ, azon az üzletszerű gazdasági tevékenységet folytató alapítványt kell érteni. Ahol a Ctv. legfőbb szervet említ, azon az alapítvány alapítóját kell érteni. Ahol a Ctv. a cég korábbi vezető tisztségviselőjét említi, azon az alapítvány kezelőjét (kuratóriumi tagjait) kell érteni.

(2) Ha a végelszámolás során megállapítható, hogy az alapítvány vagyona a hitelezők követeléseinek fedezésére nem elegendő, erről a végelszámoló haladéktalanul értesíti az alapítvány alapítóját. Amennyiben az alapító – vagy az alapító jóváhagyása alapján más személy – a hiányzó összeget 30 napon belül nem bocsátja a végelszámoló rendelkezésre, a végelszámoló haladéktalanul köteles felszámolási eljárás megindítását kezdeményezni az alapítvány székhelye szerinti megyei (fővárosi) bíróságnál.

(3) Az üzletszerű gazdasági tevékenységet folytató alapítvány felszámolását a hitelező is kérheti.

(4) A felszámolási eljárás megindítására és lefolytatására a Cstv. rendelkezéseit az 58. § (3)-(7) bekezdések szerinti eltérésekkel kell alkalmazni.

Felhatalmazó rendelkezések

60. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az alapítvány egyszerűsített követelésrendezésének számviteli feladatait, valamint az alapítvány vagyonának az egyszerűsített követelésrendezési eljárás során történő értékesítésére vonatkozó szabályokat rendeletben állapítsa meg.

Átmeneti rendelkezések

61. § A Ptk. alapítványra vonatkozó rendelkezéseit a Ptk. hatálybalépését követően bírósági nyilvántartásba vett alapítványra kell alkalmazni.

62. § (1) Az 1987. szeptember 1-je előtti alapítványrendelést közérdekű célra való kötelezettségvállalásnak kell tekinteni, melyre a közérdekű célra való kötelezettségvállalás 1987. augusztus 31-én hatályos szabályait kell alkalmazni.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti alapítványrendelés végrendelettel történt, azt közérdekű meghagyásnak kell tekinteni, melyre a közérdekű meghagyás 1987. augusztus 31-én hatályos szabályait kell alkalmazni.

(3) A kötelezett a közérdekű célra való kötelezettségvállalást az alapítvány létrehozására vonatkozó szabályok szerint alapítvánnyá alakíthatja át.

Az alapítványhoz kapcsolódó szövegrész változások

63. § (1) A pártok működését segítő tudományos, ismeretterjesztő, kutatási, oktatási tevékenységet végző alapítványokról szóló 2003. évi XLVII. törvény 3. § (1) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv” szöveg lép, 3. § (7) bekezdésében a „Nem minősül a Ptk. 74/C. § (3) bekezdése szerinti meghatározó befolyásnak, ha a kezelő szerv tagja az alapító párt tagja.” szövegrész hatályát veszti, 5. § (6) bekezdésében a „hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet 91/A. §-ának” szövegrész helyébe a „2:59. §” szöveg lép.

(2) A Nemzeti Civil Alapprogramról szóló 2003. évi L. törvény 14. § b) pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg lép.

**(A Ptk. 2:74. – 2:96. §-ához:
A személyhez fűződő jogok)**

Átmeneti rendelkezések

64. § Nem vagyoni sérelemből eredő, sérelemdíj iránti igények a személyhez fűződő jogoknak a Ptk. hatálybalépését követő megsértéséből eredően érvényesíthetők.

Módosuló törvények

*A polgári perrendtartásról szóló
1952. évi III. törvény módosítása*

65. § (1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 2. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a bíróság az (1) bekezdés szerinti feladatának nem tesz eleget, a fél a Polgári Törvénykönyvben (a továbbiakban: Ptk.) a személyhez fűződő jogok megsértése esetén irányadó polgári jogi igényeket érvényesítheti. Az igény elbírálása során a bíróság soron kívül jár el.”

(2) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 23. § (1) bekezdés g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A megyei bíróság hatáskörébe tartoznak)

„g) a személyhez fűződő jogok megsértése miatt keletkezett polgári jogi igények érvényesítése iránt indított perek, ideértve az e jogok megsértésével összefüggésben okozott károk megtérítése iránt indított pereket is, ha az előbbiekkal együtt vagy azok folyamán indítják meg;”

(3) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 342. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Közhatalmat gyakorló vagy közfeladatot ellátó személy jóhírnevének és becsületének a közhatalom gyakorlásával, illetve a közfeladat ellátásával összefüggésben való megsértése esetén a határidőben kért helyreigazítás közlését akkor is meg lehet tagadni, ha a jogsértő nyomban igazolja, hogy az eljárása nem volt szándékos vagy súlyosan gondatlan.”

(4) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 345. § (2)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Bizonyítás felvételének csak olyan bizonyítékokra vonatkozóan van helye, amelyek a tárgyaláson rendelkezésre állnak, és amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy a közlemény kifogásolt tényállításainak valóságát nyomban igazolják, vagy a keresetben előadottakat nyomban megcáfolják. Bizonyítás felvételének helye lehet a felperes által nyomban felajánlott bizonyítékokra is. A tárgyalást – legfeljebb nyolc napra – csak akkor lehet elhalasztani, ha ezt a felperes kéri, vagy a már feltárt bizonyítékok a bizonyítás eredményességét valószínűsítik.

(3) Ha a sajtóhelyreigazításra irányuló keresetet a közhatalmat gyakorló vagy közfeladatot ellátó személy jóhírnevének és becsületének a közhatalom gyakorlásával, illetve a közfeladat ellátásával összefüggésben való megsértése miatt terjesztik elő, az alperes akkor is mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy magatartása nem volt szándékos vagy súlyosan gondatlan.”

(5) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 345. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a bíróság a keresetnek helyt ad, ítéletében az alperest határidő kifizetésével a bíróság által megállapított szövegű helyreigazítás közlésére és a felmerült költségek viselésére kötelezi.”

*A közoktatásról szóló
1993. évi LXXIX. törvény módosítása*

66. § A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 12. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nevelési-oktatási intézmény, valamint a tanuló közötti eltérő megállapodás hiányában a tanuló jogutódjaként a nevelési-oktatási intézmény szerzi meg a tulajdonjogát minden olyan, a birtokába került dolognak, amelyet a tanuló állított elő a tanulói jogviszonyából, kollégiumi tagsági viszonyából eredő kötelezettségének teljesítésével összefüggésben, feltéve, hogy az annak elkészítéséhez szükséges anyagi és egyéb feltételeket a nevelési-oktatási intézmény biztosította. A tanulót díjazás illeti meg, ha a nevelési-oktatási intézmény a tulajdonába került dolog értékesítésével, hasznosításával bevételre tesz szert. Ha az előállított dolog külön törvényben meghatározott szellemi alkotás, e rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a szellemi alkotás átadására a munkaviszonyban vagy más hasonló jogviszonyban létrehozott szellemi alkotás munkáltató részére történő átadására vonatkozó rendelkezéseket, a dolog őrzésre pedig egyebekben a Polgári Törvénykönyv felelős őrzésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

*A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló
1996. évi XLIII. törvény módosítása*

67. § A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 165. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„165. § A fegyveres szerv a 162. § (1) bekezdésén, továbbá a 164. § (1) és (4) bekezdésén alapuló felelőssége alapján a hivatásos állomány tagjának elmaradt jövedelmét, a vagyonában beálló értékcsökkenést, az őt ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges célszerű és ésszerűen indokolt költségeit köteles megtéríteni, illetve sérelemdíjat köteles fizetni.”

*A természet védelméről szóló
1996. évi LIII. törvény módosítása*

68. § A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 60. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Természeti érték, terület, valamint védett természeti terület veszélyeztetése, károsítása esetén az ügyész közérdekből keresetet indíthat a tevékenységtől való eltiltás, illetőleg a tevékenységgel vagy mulasztással okozott környezeti kár megtérítése iránt. A megítélt kártérítést a környezetvédelmi alap célfeladat fejezeti kezelésű előirányzat részére kell megfizetni.”

***Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló
1997. évi LXVIII. törvény módosítása***

69. § Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény 85. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkáltató a 83-84. §-okon alapuló felelőssége alapján az igazságügyi alkalmazottnak az elmaradt jövedelmét, a vagyonában beálló értékcsökkenést, az őt ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges célszerű és ésszerűen indokolt költségeit köteles megtéríteni, illetve sérelemdíjat köteles fizetni.”

***A szerzői jogról szóló
1999. évi LXXVI. törvény módosítása***

70. § A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 94. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szerzői jog megsértése esetén a szerző a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet. Az e törvényben szabályozott személyhez fűződő joga megsértése esetén a szerző a polgári jog általános szabályai szerint sérelemdíjat is követelhet.”

***A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló
2001. évi XCV. törvény módosítása***

71. § (1) A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 183. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Honvédség – az e fejezetben foglaltak figyelembevételével – vétkességére tekintet nélkül teljes mértékben felel azért a kárért és nem vagyoni sérelemért, amely az állomány tagjának a szolgálati viszonyával összefüggésben keletkezett.”

(2) A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 186. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„186. § A Honvédség a 183. § (1) bekezdésén, továbbá a 185. §-ban meghatározott felelőssége alapján az állomány tagjának az elmaradt jövedelmét, a vagyonában beálló értékcsökkenést, az őt ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges célszerű és ésszerűen indokolt költségeit köteles megtéríteni, illetve sérelemdíjat köteles fizetni.”

**A személyhez fűződő jogokhoz
kapcsolódó szövegrész változások**

72. § (1) Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 40/A. § (4) bekezdésében a „Ptk. 81. §-ában” szövegrész helyébe a „Ptk.-ban” szöveg lép.

(2) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 4. § (3) bekezdésének a) pontjában a „Ptk. 81. § (2) bekezdésében” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvben (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg lép.

(3) A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 78. § (1) bekezdésében a „Ptk. 81. § (2) bekezdésében” szövegrész helyébe a „Ptk.-ban” szöveg lép.

(4) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 188. § 109. pontjában a „81. §-a” szövegrész hatályát veszti.

(5) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény 4. § 37. pontjában a „Ptk. 81. §-ának (2)-(3) bekezdésében” szövegrész helyébe a „Ptk.-ban” szöveg lép,

(6) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 27. § (1) bekezdésében az „üzleti titkait (Ptk. 81. §)” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti üzleti titkait” szöveg lép.

(7) A foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló 2007. évi CXVII. törvény 25. § (1) bekezdésében a „Ptk. 81. § (2) bekezdésében” szövegrész helyébe a „Ptk.-ban” szöveg lép.

(8) A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 127. § s) pontjában az „a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 81. §-ának (2) bekezdésében meghatározott” szövegrész helyébe az „az” szöveg, 133. § (1) bekezdésének 5. pontjában a „[Ptk. 81. §-ának (2) bekezdése] minősülő tények, információk, megoldások és adatok” szövegrész helyébe a „minősülő tények, információk, egyéb adatok és a belőlük álló összeállítások” szöveg lép.

**(A Ptk. 2:97. – 2:98. §-ához:
Szerzői jog és iparjogvédelem)**

Módosuló törvények

*A szabadalmi ügyvivőkről szóló
1995. évi XXXII. törvény módosítása*

73. § A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény 1. § (2) bekezdés g)–h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az (1) bekezdés alkalmazásában iparjogvédelmi ügyek:)

„g) a személyeket vagyoni értékű műszaki, gazdasági vagy szervezési ismereteik és tapasztalataik (know-how) tekintetében a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) 2:86. §-a alapján megillető védelemmel kapcsolatos eljárások; valamint

h) a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény alapján a tisztességtelen verseny tilalmának és az üzleti döntések tisztességtelen befolyásolása tilalmának megsértése miatt indított eljárások, feltéve, hogy azok találmányokkal vagy egyéb műszaki megoldásokkal, formatervezési mintákkal, növényfajtákkal, számítógépi programalkotásokkal és az ezekhez tartozó dokumentációval, iparművészeti és ipari tervezőművészeti alkotásokkal, műszaki létesítmények terveivel, üzleti titokkal – ideértve a Ptk. 2:86. §-ának (4) bekezdése szerinti védelem alatt álló műszaki, gazdasági vagy szervezési ismereteket és tapasztalatokat (know-how) is –, áruk és szolgáltatások jellegzetes külsejével, csomagolásával, megjelölésével vagy elnevezésével, illetve gazdasági tevékenység során használt névvel, megjelöléssel vagy árujelzővel kapcsolatosak.”

***A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló
1995. évi XXXIII. törvény módosítása***

74. § (1) A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény első része a következő VI/A. Fejezettel egészül ki:

***„VI/A. Fejezet
A Polgári Törvénykönyv rendelkezéseinek alkalmazása***

43/A. § (1) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Ptk. rendelkezései az irányadók

a) a találmányhoz kapcsolódó és a szabadalmi oltalomból eredő jogok átszállására, átruházására, megterhelésére, a közös szabadalmi igényre és a közös szabadalmi oltalomra;

b) a találmányi díjszerződésre;

c) a hasznosítási szerződésre; valamint

d) a szabadalmakkal összefüggő egyéb személyi és vagyoni viszonyokban.

(2) A feltaláló a Ptk. szerint léphet fel azzal szemben, aki e minőségét kétségbe vonja, vagy a találmánnyal kapcsolatos személyhez fűződő jogát egyébként megsérti.”

(2) A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 114. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A növényfajta-oltalommal összefüggő személyi és vagyoni viszonyokban az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Ptk. rendelkezései az irányadók.”

(3) A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 114/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„114/A. § A növényfajta hasznosítására irányuló szerződésre – a fajtaoltalmi licencszerződésre – a 27-30. §-ok, valamint – az e törvényben nem szabályozott kérdésekben – a Ptk. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

***A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló
1997. évi XI. törvény módosítása***

75. § A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény első része a következő VI/A. Fejzettel egészül ki:

„VI/A. Fejezet

A Polgári Törvénykönyv rendelkezéseinek alkalmazása

36/A. § (1) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Ptk. rendelkezései az irányadók

- a) a védjegyhez kapcsolódó és a védjegyoltalomból eredő jogok átszállására, átruházására, megterhelésére, a közös védjegyoltalmi igényre és a közös védjegyoltalomra;
- b) a használati szerződésre; valamint
- c) a védjegyekkel összefüggő egyéb személyi és vagyoni viszonyokban.

(2) A 7. § szerinti hozzájáruló nyilatkozat a Ptk. a szerződés tévedés, megtévesztés, illetve fenyegetés miatti megtámadására vonatkozó rendelkezései szerint támadható meg; a nyilatkozat vissza nem vonható, továbbá a bíróság ítéletével sem pótolható.”

***A szerzői jogról szóló
1999. évi LXXVI. törvény módosítása***

76. § (1) A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § Az e törvény hatálya alá tartozó művekkel és egyéb teljesítményekkel összefüggő személyi és vagyoni jogviszonyokban az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezései az irányadók.”

(2) A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 112. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a Szerzői Jogi Szakértő Testület kinevezési rendjére, szervezetére, a szakértői vélemény kialakítására irányuló eljárására, iratkezelésére, képviselőre, az eljáró tanácsok összetételére, a kirendelésre készített szakértői véleménnyel összefüggésben felszámolható díj mértékére és megfizetésére vonatkozó részletes szabályokat rendeletben megállapítsa.”

***A formatervezési minták oltalmáról szóló
2001. évi XLVIII. törvény módosítása***

77. § A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény első része a következő IV/A. Fejzettel egészül ki:

„IV/A. Fejezet
A Polgári Törvénykönyv rendelkezéseinek alkalmazása

29/A. § (1) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezései az irányadók

a) a mintához kapcsolódó és a mintaoltalomból eredő jogok átszállására, átruházására, megterhelésére, a közös mintaoltalmi igényre és a közös mintaoltalomra;

b) a hasznosítási szerződésre; valamint

c) a formatervezési mintákkal összefüggő egyéb személyi és vagyoni viszonyokban.

(2) A szerző a Ptk. szabályai szerint léphet fel azzal szemben, aki e minőségét kétségbe vonja, vagy a mintával kapcsolatos személyhez fűződő jogát egyébként megsérti.”

***A Polgári Törvénykönyvről szóló
1959. évi IV. törvény módosítása***

78. § (1) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 355. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult kárát megtéríteni.”

(2) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 355. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.”

***A termékfelelősségről szóló
1993. évi X. törvény módosítása***

79. § A termékfelelősségről szóló 1993. évi X. törvény 1. § (4) bekezdés a) pontjában az „és nem vagyoni” szövegrész hatályát veszti.

2. cím

A Ptk. Harmadik Könyvéhez kapcsolódó rendelkezések

Átmeneti rendelkezések

80. § A házastársnak volt házastársa egyenes ági rokonával kötött házassága érvénytelenítése iránt indított eljárásban a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. A házasság érvénytelenítése iránt a Ptk. hatálybalépése előtt benyújtott keresetlevelet idézés kibocsátása

nélkül el kell utasítani, a folyamatban levő eljárást – ideértve a jogorvoslati eljárási szakaszt is – pedig meg kell szüntetni.

(A Ptk. 3:5. – 3:103. §-ához:

A házasság, a bejegyzett élettársi kapcsolat és az élettársi kapcsolat)

Átmeneti rendelkezések

81. § A Ptk. hatálybalépése előtt már megszűnt házasságon alapuló vagyoni igényekre a házasság megszűnésekor hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni.

82. § A Ptk. 3:30. § (2) bekezdésében meghatározott, tartásra irányadó ötéves időkorlátot a Ptk. hatálybalépése előtt felbontott házasság esetében a házasság felbontásának időpontjától, a Ptk. hatálybalépését megelőzően a házasság felbontása nélkül megszűnt házassági életközösség esetében pedig a Ptk. hatálybalépésétől kell számítani.

83. § A különvagyonhoz tartozó tárgy helyébe lépő vagyontárgy közös vagyonná válása szempontjából az öt évi házassági életközösség időtartamát a házasság megkötésétől kell számítani, függetlenül attól, hogy a házasságot a Ptk. hatálybalépése előtt vagy után kötötték meg.

Módosuló törvények

*A polgári perrendtartásról szóló
1952. évi III. törvény módosítása*

84. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény a 283. §-t követően a következő alcímmel és a következő 283/A. §-sal egészül ki:

„283/A. § (1) Ha a házasság az egyik házastárs nemének megváltoztatása miatt szűnik meg, a korábbi házasfeleknek közös kiskorú gyermeke van és a házasság megszűnésétől számított kilencven napon belül a bejegyzett élettársi kapcsolatuk anyakönyvezését nem kérik, a szülői felügyeleti jogok gyakorlása – közös szülői felügyelet hiányában a szülő és a gyermek közötti kapcsolattartás, a gyermek tartózkodási helye, tartása –, a közös lakás használata és a házastársi tartás kérdésében való döntés érdekében a bejegyzett élettársi kapcsolat anyakönyvezésére irányuló kérelem benyújtási határidejének lejártát követő tizenöt napon belül keresetet kell indítani.

(2) Ha a házastársak az (1) bekezdés szerinti kérdésekben a megállapodásuk egyezséggel történő jóváhagyása vagy a vitás kérdések eldöntése iránt határidőben nem indítanak keresetet, a kereset megindítására a gyámhatóság – a házastársi tartás kivételével – az elmulasztott határidő utolsó napjától számított hatvan napon belül köteles.”

**A közjegyzőkről szóló
1991. évi XLI. törvény módosítása**

85. § A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 54. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az országos kamara jogai és feladatai különösen:)

„e) központi nyilvántartásokat hozhat létre, így különösen a végintézkedések országos nyilvántartását, a házassági vagyoni jogi szerződések nyilvántartását, az élettársi vagyoni jogi szerződések nyilvántartását, az általános meghatalmazások nyilvántartását és a zálogjogi nyilvántartást,”

**Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló
2008. évi XLV. törvény módosítása**

86. § (1) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény II. Fejezete a 36/G. §-t követően a következő alcímmel és 36/H–36/M. §-okkal egészül ki:

„A házassági és az élettársi vagyoni jogi szerződések elektronikus nyilvántartásának vezetése

36/H. § (1) A Ptk. szerinti házassági és élettársi vagyoni jogi szerződések (a továbbiakban együtt: vagyoni jogi szerződések) elektronikus nyilvántartására (a továbbiakban ezen alcímben: nyilvántartás) szolgáló informatikai alkalmazást az országos kamara működteti. A nyilvántartásban szereplő adatok kezelésének célja a vagyoni jogi szerződések harmadik személlyel szembeni hatályosulásának biztosítása, a vagyoni jogi szerződések fennállása bizonyításának megkönnyítése.

(2) A nyilvántartást

a) a vagyoni jogi szerződést közokiratba foglaló közjegyző,

b) a vagyoni jogi szerződésnek a nyilvántartásba történő bejegyzése iránti, továbbá a szerződés megszüntetése vagy megszűnése tényének bejegyzése iránti eljárást lefolytató közjegyző,

(a továbbiakban együtt: közjegyző) a külön jogszabályban meghatározott részletes szabályok szerint vezeti.

(3) A nyilvántartás – ellenkező bizonyításig – közhitelesen tanúsítja, hogy az abba bejegyzett vagyoni jogi szerződés fennáll.

36/I. § (1) A vagyoni jogi szerződésnek a nyilvántartásba történő bejegyzése iránti, továbbá a vagyoni jogi szerződés módosítása, megszüntetése vagy megszűnése tényének bejegyzése iránti kérelmet a közjegyzőnél kell előterjeszteni. A kérelemhez csatolni kell a vagyoni jogi szerződést, illetve az annak megszüntetéséről vagy megszűnéséről szóló okiratot.

(2) A kérelmet a vagyoni jogi szerződést megkötő felek személyesen – közösen – terjeszthetik elő. A közjegyző a kérelmezők személyazonosságáról a közjegyzői okirat elkészítése szabályainak alkalmazásával győződik meg.

(3) A közjegyző illetékességét a házastársak, illetve az élettársak bármelyikének lakóhelye vagy tartózkodási helye megalapítja.

36/J. § Ha a közjegyző vagyoni jogi szerződést foglal közjegyzői okiratba, ennek tényét a közjegyzői okirat elkészítésével egyidejűleg csak a szerződést kötő felek közös kérelmére jegyzi be – az ezen alcím szerinti eljárásban – a nyilvántartásba.

36/K. § (1) A közjegyző – alakszerű határozat hozatala és a jogorvoslati jogra vonatkozó tájékoztatás nélkül – bejegyzi a nyilvántartásba a vagyoni szerződés fennállásának tényét, ha a szerződés

- a) tartalmazza a szerződő feleknek a nyilvántartásban feltüntetendő adatait,
- b) a törvényben meghatározott alaki szabályok szerint jött létre,
- c) a házassági vagyoni szerződés tekintetében – az a)-b) pontban foglaltakon felül – megállapítható, hogy
 - ca) azt a szerződést kötő felek személyesen kötötték meg,
 - cb) a tizennyolcadik életévét be nem töltött, vagy a vagyonával való rendelkezés tekintetében korlátozottan cselekvőképes nagykorú szerződő fél esetében azt a gyámhatóság jóváhagyta.

(2) A nyilvántartásba történő bejegyzés a jogorvoslat szempontjából a közjegyző határozatának minősül.

(3) A közjegyző a szerződő feleknek a bejegyzés tényéről a nyilvántartás adatait tartalmazó igazolást ad.

„36/L. § (1) A nyilvántartás tartalmazza:

- a) a vagyoni szerződés fennállásának tényét,
- b) a szerződő felek
 - ba) családi és utónevét,
 - bb) születési családi és utónevét,
 - bc) születési helyét és idejét,
 - bd) anyjának születési családi és utónevét,
- c) a bejegyző közjegyző nevét, székhelyét és a bejegyzés ügyszámát, továbbá a bejegyzés időpontját,
- d) a szerződés megszüntetése vagy megszűnése esetében ennek tényét és a bejegyző közjegyző nevét, székhelyét és a bejegyzés ügyszámát, továbbá a bejegyzés időpontját.”

(2) A nyilvántartás valamennyi adatát a bíróság, a közjegyző, a bírósági végrehajtó, a nemzetbiztonsági szolgálat, a nyomozóhatóság és az ügyészség tekintheti meg; részükre az országos kamara hozzáférést biztosít nyilvántartás adataihoz.

(3) A nyilvántartásba bárki, bármely közjegyzőnél betekinthez, és annak alapján saját céljára feljegyzést készíthet. A betekintés a vagyoni szerződést megkötő felek valamelyikének neve és – ha szükséges – egyéb adatai alapján történhet. A betekintés tényét, időpontját, a betekintő családi és utónevét, születési családi és utónevét, születési helyét és idejét, anyja születési családi és utónevét a közjegyző rögzíti a nyilvántartásban.

(4) A lekérdezés eredményéről a közjegyző – kérelemre – tanúsítványt állít ki. A közjegyzői tanúsítvány a lekérdezéstől függően valamennyi bejegyzést hitelesen igazolja.

(5) A nyilvántartásban szereplő adatok kezelésére szolgáló informatikai alkalmazás működtetője naplót készít

- a) az informatikai alkalmazás üzemen tartási idejéről,
- b) a nyilvántartásba történő bejegyzésről a bejegyzett adat, a bejegyzés időpontja, és a bejegyzést végző feltüntetésével,
- c) a nyilvántartásból történő betekintésről, annak időpontjáról, a betekintő és a megtekintett adatok megjelölésével,
- d) a naplóból történt adatszolgáltatásról a szolgáltatott adatok körének, a betekintő nevének és címének, a betekintési jogalapnak, valamint az adatszolgáltatás időpontjának, továbbá az adatszolgáltatást végző azonosító adatainak feltüntetésével.

(6) A napló adatait azok keletkezésétől számított 100 évig kell megőrizni, és biztosítani kell az azok megismeréséhez szükséges technikai eszközöket.

(7) Ha a büntetőeljárásban eljáró bíróság, ügyész és nyomozó hatóság, a nemzetbiztonsági szolgálat, továbbá a törvényben titkos információgyűjtésre felhatalmazott

szerv adatigénylése azt – bűnüldözési, bűnmegelőzési vagy nemzetbiztonsági érdekekre hivatkozással – kifejezetten tartalmazza, az országos kamara nem tájékoztathatja az érintettet az adattovábbításról.

36/M. § Az informatikai alkalmazás a megszűnt vagyoni jogi szerződésre vonatkozó adatokat a megszűnés tényének bejegyzését követő 30 év elteltével, míg a fennálló vagyoni jogi szerződésekre vonatkozó adatokat 100 év elteltével automatikusan törli a nyilvántartásból.”

(2) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 38. §-a a következő f) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy)

„f) rendeletben szabályozza a házassági és élettársi vagyoni jogi szerződések elektronikus nyilvántartásának vezetésére és az abból történő adatszolgáltatás módjára vonatkozó részletes szabályokat.”

A házassághoz, a bejegyzett élettársi kapcsolathoz és az élettársi kapcsolathoz kapcsolódó szövegrész változások

87. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 290. § (2) bekezdés első mondatában az „a Csjt. 18. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján kérték egyező akaratnyilvánítással” szövegrész helyébe az „egyező akaratnyilvánítással” szöveg lép, 285. § (5) bekezdésében az „a felek a házasság felbontását a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 18. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján kérték, vagy” szövegrész hatályát veszti.

(A Ptk. 3:105 – 3:125. §-ához: A leszármazáson alapuló rokoni kapcsolat)

Átmeneti rendelkezések

88. § A Ptk. hatálybalépése után leszármazáson alapuló rokoni kapcsolat megállapítása iránt indított perre a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy a gyermek a Ptk. hatálybalépése előtt vagy azt követően született.

89. § Ha a Ptk. hatálybalépését megelőzően a vőlegény a menyasszony rendezetlen családi jogállású gyermekére a házasságkötést megelőző eljárásban apai elismerő nyilatkozatot tett, a férjet akkor lehet a gyermek apjának tekinteni, ha a házasságot a nyilatkozattételtől számított hat hónapon belül megkötik.

Módosuló törvények

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása

90. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 295. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a keresetet ügygondnok ellen indították meg, az egyenesági rokon beavatkozóként bármelyik félhez csatlakozhat. Az ügygondnok kirendeléséről a bíróság értesíti a gyámhatóságot, és tájékoztatja a per adatai szerint ismert helyen lakó egyenesági rokonokat a beavatkozás lehetőségeiről.”

A leszármazáson alapuló rokoni kapcsolathoz kapcsolódó szövegrész változások

91. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (1) bekezdésének g) pontjában az „, , illetve ha a gyermek anyjának utólagos házasságkötése folytán az anya férjét kell a gyermek apjának tekinteni” szövegrész, 293. § (2) bekezdésében az „, , illetőleg a gyermek anyjának utólagos házasságkötése folytán az anya férjét kell a gyermek apjának tekinteni” szövegrész hatályát veszti,

(A Ptk. 3:126. – 3:150. §-ához:
Az örökbefogadás)

Módosuló törvények

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása

92. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 339. § (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(A bíróság a közigazgatási határozatot megváltoztathatja.)

„e) a vér szerinti szülő természetes személyazonosító adatainak az örökbefogadott gyermek részére való kiadásának megtagadásáról rendelkező,”

**(A Ptk. 3:151. – 3:197. §-ához:
A szülői felügyelet)**

Végrehajtási rendelkezések

93. § (1) A bíróság kötelezése alapján a szülők a természetes személy közvetítő felkérését a közvetítói tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 23. §-a szerint kötelesek együttesen kezdeményezni.

(2) A szülők a közvetítőt a bíróság határozatának meghozatalától számított 8 napon belül kötelesek felkérni.

(3) Ha az ügyben közvetítói eljárás indult, úgy a szülők bármelyike a per folytatását legkorábban a közvetítói tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 30. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozat aláírásától számított 8 nap elteltével kérheti a bíróságtól.

(4) Ha a közvetítő felkérésére nem kerül sor, úgy a szülők bármelyike a per folytatását legkorábban attól a naptól számított 8 napon belül kérheti a bíróságtól, amelyen a szülő írásban a közvetítőhöz fordult a másik fél megkeresése céljával.

(5) Ha bármelyik szülő a per folytatását kéri a bíróságtól, a kérelemhez a közvetítói eljárás kezdeményezésére vagy a közvetítói eljárásban történő részvételre vonatkozó igazolást mellékelni kell. Igazolásként a közvetítói tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 30. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozat, vagy a felkért közvetítő által a közvetítói tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény szerint kiállított igazolás fogadható el.

Átmeneti rendelkezések

94. § A gyermek nevének a gyámhatóság által történő megállapítására vonatkozó Ptk. 3:156. §-a a) és b) pontjának rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha a gyermek a Ptk. hatálybalépését követően született.

Módosuló törvények

*A polgári perrendtartásról szóló
1952. évi III. törvény módosítása*

95. § (1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 34. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és a gyermek harmadik személynél történő elhelyezésére irányuló pert a gyermek lakóhelye szerint illetékes bíróság előtt is meg lehet indítani.”

(2) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 75. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját, valamint ha a bíróság közvetítói eljárás igénybevételére kötelezi a feleket, a közvetítő költségeit és díját is.”

(3) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 80. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a bíróság közvetítói eljárás igénybevételére kötelezi a feleket, a per eldöntésére való tekintet nélkül a perben felmerült és a közvetítói eljárásban a másik fél által fizetett valamennyi költség megfizetésére

a) kötelezi azt a felet, aki a közvetítói eljárásban létrejött megállapodás ellenére a perben nem köt egyezséget,

b) kötelezi azt a felet, akinek a magatartása vagy mulasztása miatt a közvetítói eljárás kezdeményezése vagy lefolytatása meghiúsult.”

(4) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 96. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A gyermek tartása, a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, illetőleg a szüléssel kapcsolatos követelések iránti, továbbá az apaság és a származás megállapítására irányuló egyéb perekben – az ismeretlen helyen lévő alperes, anya, illetve gyermek tartózkodási helyének megállapítása érdekében – a bíróság elrendelheti az alperes, az anya, illetve a gyermek felkutatását.”

(5) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 124. § (4) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bíróságnak a (3) bekezdésben foglaltak szerinti intézkedései különösen a következők:)

„b) a gyermek tartása, a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, illetőleg a szüléssel kapcsolatos követelések iránti, továbbá az apaság és a származás megállapítására irányuló egyéb perekben – az ismeretlen helyen lévő alperes, anya, illetve gyermek tartózkodási helyének megállapítása érdekében – a bíróság elrendelheti az alperes, az anya, illetve a gyermek felkutatását [96. § (4)-(6) bek.];”

(6) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 148. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság – amennyiben annak sikerére esély mutatkozik, különösen, ha a felek bármelyike kéri – tájékoztatja a feleket a közvetítói eljárás lényegéről, igénybevételének lehetőségéről, és ezzel összefüggésben a szünetelés szabályairól [137. § (1) bek. a) pont]. Ha a felek a közvetítói eljárás során egyezséget kötnek, azt a 137. § (3) bekezdésében meghatározott határidőn belül a bírósághoz jóváhagyás végett benyújthatják, ebben az esetben a bíróság az eljárást folytatja és a (3) bekezdés szerint jár el. Ha a feleket a bíróság kötelezte a közvetítói eljárás igénybevételére, és a közvetítói eljárásban egyezés jött létre – azt jóváhagyás végett – a bíróságnak be kell mutatni.”

(7) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 152. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a bíróság az 50/A. § (6) bekezdésében foglaltak szerint a gyámhatóságot megkeresi, a gyámhatóság döntéséig a per tárgyalását felfüggeszti.”

(8) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 152. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a bíróság közvetítői eljárás igénybevételére kötelezi a feleket, a per tárgyalását felfüggeszti. Az eljárást folytatni kell, ha

a) bármelyik fél igazolja, hogy a közvetítői eljárás lefolytatásra került és az eredményre vezetett vagy eredménytelen maradt,

b) bármelyik fél igazolja, hogy a közvetítői eljárást eredménytelenül kezdeményezte vagy

c) két hónap eltelt anélkül, hogy a felek az a)-b) pontban fogalt igazolást becsatolták volna.”

(9) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 170. § (3) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az (1) bekezdés a) és b) pontja alapján a tanúságtétel nem tagadható meg, ha a kérdés:)

„b) a tanú családtagjának származására, házasságára, életbenlétére, halálára, kiskorú családtagját érintő szülői felügyelet gyakorlásának rendezésére, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezésére, kiadására vagy családi viszonyon alapuló vagyoni ügyre vonatkozik.”

(10) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 222. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bíróság a külön törvény szerinti közvetítői eljárás lefolytatására kötelező végzésében felhívja a feleket arra, hogy e végzés másolatát csatolják a közvetítőhöz intézendő felkéréshez.”

(11) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nincs helye a felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta:)

„c) szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, megváltoztatása, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, elhelyezésének a megváltoztatása, továbbá a gyermekkel való kapcsolattartás szabályozása iránti ügyekben.”

(12) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 279. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a bíróság a perben a házastársak kiskorú gyermekének mint érdekeltnek a meghallgatásáról döntött, indokolt esetben egyidejűleg a gyermek részére ügygondnokot rendel. A bíróság úgy is határozhat, hogy a gyermeket a házastársak távollétében hallgatja

meg. E szabályok vonatkoznak a szülői felügyelet gyakorlásának rendezésével, valamint a gyermek harmadik személynél történő elhelyezésével kapcsolatos perekre is.”

(13) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 282. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„282. § A házassági per bírósága előtt a keresettel csak az ugyanarra a házasságra vonatkozó más érvénytelenítési vagy bontókeresetet, továbbá a házasság gyermekeinek származására, gyermeket érintő szülői felügyelet gyakorlásának rendezésére, és a gyermek harmadik személynél történő elhelyezésére és tartására vonatkozó keresetet, valamint a házassági vagyoni jogi keresetet (292. §) lehet összekapcsolni.”

(14) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 287. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bíróság a házassági perben a tárgyalás elhalasztása esetében a szükségeshez képest hivatalból is határoz ideiglenesen)

„a) a kiskorú gyermek tartózkodási helyének valamelyik szülőnél vagy harmadik személynél való kijelölése és tartása,”

(kérdésében)

(15) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 290. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A házasság érvénytelenítése vagy felbontása esetében a bíróságnak a közös kiskorú gyermek tartása, szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, vagy a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése felől – szükség esetén – erre irányuló kereseti kérelem hiányában is határoznia kell.”

(16) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 302. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A szülői felügyelet megszüntetésére irányuló perre a XV. fejezet rendelkezései irányadók a 277. § (2) bekezdése, a 285. §, a 288. § (2) bekezdése és a 289-291. §-ok kivételével és az alábbi eltérésekkel:)

„b) a szülői felügyelet megszüntetésére irányuló kereset – annak bírósága előtt – összekapcsolható az ugyanazon szülő más gyermeke feletti szülői felügyelet megszüntetésére irányuló keresettel, a szülői felügyelet gyakorlásának rendezésére vagy gyermek harmadik személynél történő elhelyezésére és tartására irányuló keresettel, vagy a szülő gondnokság alá helyezésére irányuló keresettel is; más keresetet a szülői felügyelet megszüntetésére irányuló keresettel összekapcsolni nem lehet;”

(17) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 302. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a szülői felügyelet visszaállítása iránt nem az a szülő indít keresetet, akinek felügyeleti jogát megszüntették, ezt a szülőt a perben külön bejelentés nélkül is a felperes melletti beavatkozó jogállása illeti meg. A bíróság azonban akkor is köteles őt személyesen meghallgatni, ha beavatkozóként a perben nem kíván résztvenni.”

***A közvetítői tevékenységről szóló
2002. évi LV. törvény módosítása***

96. § (1) A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 6. § (1) bekezdése a következő o) ponttal egészül ki:

*(A névjegyzék tartalmazza a természetes személy)
„o) 16/A. § szerinti kötelezettségét.”*

(2) A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 8. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi (3)–(6) bekezdés számozása (4)–(7) bekezdésre változik:

„(3) A természetes személynek a kérelmében nyilatkoznia kell arról, hogy a közvetítői eljárásban való közreműködést vállalja-e abban az esetben, ha a felek a bíróságnak vagy a gyámhatóságnak a közvetítői eljárásra kötelező döntése miatt kérik fel.”

(3) A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény a 16. §-át követően a következő alcímmel és 16/A. §-sal egészül ki:

„A közvetítő közreműködési kötelezettsége

16/A. § (1) Ha a természetes személy a miniszternél írásban úgy nyilatkozik, hogy a felek bírósági vagy a gyámhatósági kötelezése esetén a közreműködést vállalja, úgy a felkérést csak a 25. §-ban foglalt összeférhetlenségi okok miatt tagadhatja meg.

(2) Ha a természetes személy a közreműködési kötelezettsége alapján jár el, úgy díjazására és költségeire a miniszter rendeletében foglaltak irányadóak.

(3) A természetes személy a közreműködési kötelezettséget vállaló nyilatkozatát – ha a közreműködési kötelezettségéből eredő, folyamatban lévő közvetítői eljárásban nem vesz részt – a miniszternél írásban visszavonhatja.”

(4) A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 23. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a feleket a bíróság vagy a gyámhatóság közvetítői eljárás lefolytatására kötelezi, úgy az erről szóló határozat másolatát a felkéréshez mellékelniük kell.”

(5) A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 38. §-a a következő (3)–(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A közvetítő bármelyik fél erre irányuló kérelmére 3 munkanapon belül igazolást állít ki a közvetítői eljárásról. Az igazolásban a 23. § (3) bekezdésének a), b) és d) pontjában foglalt adatokat, továbbá a 30. § (2) bekezdése szerinti megállapodás aláírásának dátumát kell feltüntetni, és az nem tartalmazhat más olyan tényt vagy adatot, melyre a közvetítő titoktartási kötelezettsége kiterjed.

(4) A közvetítő 3 munkanapon belül arról is köteles igazolást kiállítani, hogy a felek egyikének kérésére a közvetítői eljárás felek általi kezdeményezése céljából kereste meg a másik felet, aki ezt visszautasította. Ilyenkor a közvetítőnek – a titoktartási kötelezettség

betartásával – az igazolásban a 23. § (3) bekezdésének a), b) és d) pontjában foglalt adatokat, továbbá azt a napot kell feltüntetnie, amelyen a fél írásban hozzá fordult a másik fél megkeresése céljából.”

(6) A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 40. §-a a következő e) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg)

„e) az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben a közvetítőnek a felek bíróság vagy a gyámhatóság általi kötelezése esetén járó díjazás és költségek mértékét és megfizetésének szabályait.”

A szülői felügyelethez kapcsolódó szövegrész változások

97. § A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 336. § (1) bekezdésében a „házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 88. §-ának (1) bekezdésében meghatározott feltételek” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) III. Könyv IV. Címében meghatározott, a szülői felügyeleti jog bírósági megszüntetése feltételének” szöveg lép.

3. cím

A Ptk. Negyedik Könyvéhez kapcsolódó rendelkezések

Átmeneti rendelkezések

98. § (1) A Ptk. hatálybalépése előtt megindított birtok- és tulajdonjogi, használati, szolgálmi és közérdekű használati jogviszonyokkal, valamint az ingatlanok nyilvántartásával kapcsolatos, folyamatban lévő eljárásban a Ptk. hatálybalépése előtt hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) A Ptk. hatálybalépése előtt hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni a Ptk. hatálybalépése előtt hozott jogerős ítélettel szemben indított felülvizsgálati eljárásban és perújításban is.

**(A Ptk. 4:1. – 4:7. §-ához:
A birtok)**

Felhatalmazó rendelkezések

99. § Felhatalmazást kap a kormány, hogy a jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárás részletes szabályait rendeletben meghatározza.

Átmeneti rendelkezések

100. § Az ellenérdekű fél elleni kereset megindítására megállapított harminc napos határidő a jegyzőnek a Ptk. hatálybalépését követően kézbesített határozataira vonatkozik.

Módosuló törvények

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása

101. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény a következő XXII. fejezettel egészül ki:

„XXII. Fejezet

A jegyző birtokvédelmi ügyben hozott határozatának megváltoztatása iránti per

347. § Az I-XIV. fejezet rendelkezéseit a jegyző birtokvédelmi ügyben hozott határozatának (a továbbiakban e fejezet alkalmazásában: birtokvédelmi határozat) megváltoztatása iránti perekben e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

348. § (1) A per elintézéséből – a 13-15., valamint a 21. §-ban felsorolt eseteken kívül – ki van zárva, és abban mint bíró nem vehet részt:

- a) az, aki mint ügyintéző a birtokvédelmi határozat meghozatalában részt vett,
- b) az a) pont alá eső személynek a 13. § (2) bekezdésében megjelölt hozzátartozója vagy volt házastársa,
- c) az, akit a birtokvédelmi határozat meghozatala iránti eljárásban tanúként vagy szakértőként kihallgattak.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit a jegyzőkönyvvezető kizárására is megfelelően alkalmazni kell.

348/A. § A perre a birtokvédelmi határozatot hozó jegyző székhelye szerinti bíróság illetékes.

348/B. § (1) A keresetlevélnek a 121. §-ban meghatározottakon túl tartalmaznia kell:

- a) a megváltoztatni kért birtokvédelmi határozat számát,
- b) a határozatról való tudomásszerzés módját és idejét,
- c) az arra való utalást, ha a birtokvédelmi határozat meghozatala iránti eljárásban a jogi képviselő olyan meghatalmazást csatolt, mely a per vitelére is vonatkozik.

(2) A keresetlevelet a birtokvédelmi határozatot hozó jegyzőnél a határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani vagy ajánlott küldeményként postára adni. A jegyző a keresetlevelet az ügy irataival együtt három napon köteles a bírósághoz felterjeszteni.

(3) Ha a fél a keresetlevél benyújtására megállapított határidőt elmulasztotta, igazolással élhet (106-110. §). A jegyző a hozzá elkészen benyújtott keresetlevelet nem utasíthatja el, hanem köteles azt a bírósághoz felterjeszteni abban az esetben is, ha a fél igazolási kérelmet nem terjesztett elő.

(4) Ha a fél – törvény rendelkezése ellenére – a keresetlevelet a bírósághoz nyújtotta be, azt a bíróság vizsgálat (124. §) nélkül haladéktalanul megküldi az ügyben eljáró jegyzőnek. A (2) bekezdésben foglaltak ebben az esetben is megfelelően irányadóak azzal,

hogy a keresetlevelet határidőben benyújtottnak kell tekinteni, ha azt a megváltoztatni kért birtokvédelmi határozat közlésétől számított 30 napon belül ajánlott küldeményként postára adták vagy a bírósághoz benyújtották.

348/C. § (1) Ha a keresetlevél a birtoklás kérdésében hozott határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelmet tartalmaz, a bíróság annak tárgyában soron kívül, de legkésőbb a keresetlevél és az ügy iratainak a bírósághoz érkezésétől számított nyolc napon belül határoz. A keresetlevél benyújtását követően előterjesztett felfüggesztés iránti kérelemről a bíróság a kérelemnek a bírósághoz érkezésétől számított nyolc napon belül határoz.

(2) A végrehajtás felfüggesztése tárgyában hozott végzés ellen külön fellebbezésnek van helye. A bíróságnak a végrehajtás felfüggesztését elrendelő végzése fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.

(3) A bíróság a végrehajtás felfüggesztését elrendelő végzést haladéktalanul megküldi a jegyzőnek.

348/D. § A birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránti perben bírósági meghagyás kibocsátásának nincs helye.

348/E. § A bíróság a birtokvédelmi határozattal elbírált hasznok, károk és költségek tekintetében akkor is határoz, ha az érdekelt fél csak a birtoklás kérdésében indított keresetet.

348/F. § A birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránti perben szakértőként nem járhat el az a személy sem, akivel szemben a 348. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt kizáró ok áll fenn.”

A birtokhoz kapcsolódó szövegrész változások

102. § A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 12. § (4) bekezdésének második mondatában a „szabályai szerint jár el (Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 197. §)” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv szerinti szabályai szerint jár el” szöveg lép.

(A Ptk. 4:13. – 4:93. §-ához: A tulajdonjog)

Módosuló törvények

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosítása

103. § A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 38. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az ingatlan igénybevétele során okozott kárt a bányakárookra vonatkozó szabályok szerint kell megtéríteni. A szolgálat szerinti korlátozással megegyezően kell az ingatlanban

keletkezett kárt megtéríteni. A szolgalmat alapításáról, továbbá a kártalanítás módjáról és mértékéről a bányavállalkozónak az ingatlan tulajdonosával (vagyonkezelőjével, használójával) ajánlat megküldésével kell az egyezség létrehozását megkísérlnie. Megegyezés hiányában a szolgalmat alapítását és az annak fejében járó kártalanítást a bányavállalkozó kérelmére a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve állapítja meg. A szolgalmat alapítására irányuló eljárásra a kisajátítási eljárás szabályait kell alkalmazni. A megállapodáson és a hatósági határozaton alapuló jog a Ptk. tulajdonos tőrési kötelezettségére, a közérdekű használatra és a közérdekű használati jogra vonatkozó rendelkezéseinek, valamint az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 16. §-ának f) pontjában foglalt rendelkezések alkalmazása során azonos megítélés alá esik.”

***A bírósági végrehajtásról szóló
1994. évi LIII. törvény módosítása***

104. § (1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 124. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az árverést addig kell folytatni, amíg ajánlatot tesznek. A tulajdonostársként elővásárlásra jogosult, továbbá üzletrész árverése esetén a törvény szerint elővásárlásra jogosult elővásárlási jogát – a felajánlott legmagasabb vételár háromszori kikiáltásáig – a vételi ajánlattal megegyező összegű vételi ajánlat megtételével gyakorolhatja. Ha nincs további ajánlat, a végrehajtó a felajánlott legmagasabb vételár háromszori kikiáltása után kijelenti, hogy az ingóságot a legtöbbet ajánló, az elővásárlási jog gyakorlása esetén pedig az elővásárlási jog gyakorlója megvette.”

(2) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 132/F. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az árverést lefolytató végrehajtó kérelemre aktiválja az elektronikus árverési rendszer árverezőként történő használatához szükséges felhasználói nevet és jelszót, ha az árverezők nyilvántartásában szereplő személy vagy szervezet)

„c) igazolta azt, hogy az árverésen – tulajdonostársként – elővásárlási jog illeti meg, vagy az üzletrész árverésén a törvény szerint elővásárlásra jogosult.”

(3) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 132/G. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tulajdonostársként elővásárlásra jogosult, továbbá üzletrész árverése esetén a törvény szerint elővásárlásra jogosult

a) valamennyi közzétett ajánlat vonatkozásában az árverés befejezéséig,

b) az utolsóként közzétett vételi ajánlat vonatkozásában a licitnapló lezárását követő 5. munkanap 20 órájáig

az aktivált felhasználói nevének és jelszavának megadásával gyakorolhatja elővásárlási jogát; az elővásárlási jogot gyakorló nyilatkozatot az elektronikus árverési rendszer automatikusan közzéteszi az árverési hirdetményen.”

(4) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 143. § h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az árverést a végrehajtó árverési hirdetéssel tűzi ki, és ebben feltünteti:)

„h) azt, hogy az árverésen a kikiáltási ár összege a 147. § (2) és (3) bekezdésében foglaltak alapján milyen mértékben csökkenthető, és hogy a lakóingatlanra van-e a tulajdonostársnak vagy a lakóingatlan fekvése szerinti települési önkormányzatnak az árverésen gyakorolható elővásárlási joga.”

(5) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 145/C. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az árvevő ingatlanszerzése engedélyhez kötött, az elektronikus árverési rendszer árvevőként történő használatához szükséges felhasználói név és jelszó aktiválásának az is feltétele, hogy az ingatlanszerzési engedélyt a végrehajtónak bemutassa. Az elővásárlási joggal rendelkező tulajdonostárs és a beköltözhetően értékesítendő lakóingatlan fekvése szerinti, külön törvény alapján elővásárlási joggal rendelkező települési önkormányzat felhasználói nevének és jelszavának aktiválása az elővásárlási jog gyakorlását lehetővé tévő módon történik meg.”

(6) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 145/C. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az elővásárlásra jogosult tulajdonostárs és települési önkormányzat valamennyi közzétett ajánlat vonatkozásában az árverés befejezéséig, az utolsóként közzétett vételi ajánlat vonatkozásában pedig a licitnapló lezárásának napján 24 óráig az aktivált felhasználói nevének és jelszavának megadásával, a közzétett vételi ajánlattal megegyező összegű vételi ajánlat tételével gyakorolhatja elővásárlási jogát. Ha ugyanazon ingatlanra a tulajdonostársnak és a települési önkormányzatnak is elővásárlási joga áll fenn, és mindketten gyakorolni kívánják elővásárlási jogukat, a tulajdonostárs elővásárlási joga megelőzi a települési önkormányzat elővásárlási jogát. Az elővásárlási jog gyakorlására irányuló vételi ajánlatot az elektronikus árverési rendszer automatikusan közzéteszi az árverési hirdetéssel.”

(7) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 146. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az árverésen az a vételi ajánlat érvényes, amely az előző vételi ajánlatot a licitküszöb összegével vagy annak többszörösével meghaladja. A tulajdonostárs és települési önkormányzat a külön jogszabály szerinti elővásárlási jogát – a felajánlott legmagasabb vételár háromszori kikiáltásáig – a vételi ajánlattal megegyező összegű vételi ajánlat megtételével gyakorolhatja.”

(8) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 147. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az árverést addig kell folytatni, amíg ajánlatot tesznek. Ha nincs további ajánlat, a végrehajtó a felajánlott legmagasabb vételár háromszori kikiáltása után kijelenti, hogy az ingatlan a legtöbbet ajánló árvevő, az elővásárlási jog gyakorlása esetén pedig a tulajdonostárs vagy az elővásárlásra jogosult települési önkormányzat megvette. Az árverési vétel tényét és az árverési vételár összegét a végrehajtó rögzíti az elektronikus árverési rendszerben, amelyet az automatikusan közzétesz az árverési hirdetéssel.”

***A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló
1995. évi XXXIII. törvény módosítása***

105. § (1) A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 25. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Jelzálogjog, valamint elidegenítési, illetve terhelési tilalom alapításához a zálogszerződés vagy az elidegenítés, illetve terhelés jogát kizáró szerződés írásba foglalása és a jelzálogjognak, valamint az elidegenítési illetve terhelési tilalomnak a szabadalmi lajstromba való bejegyzése szükséges.”

(2) A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 53/C. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az e törvényben szabályozott díjfizetési kötelezettségeken túlmenően szabadalmi ügyben külön jogszabályban meghatározott mértékű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni – a külön jogszabályban megállapított részletes szabályok szerint – a következő kérelmekért is:)

„b) a jogutódlás és a hasznosítási engedély tárgyában a tudomásulvételre irányuló kérelemért, a jelzálogjog és az elidegenítési illetve terhelési tilalom tárgyában az alapításra irányuló kérelemért.”

***A légitözlekedésről szóló
1995. évi XCVII. törvény módosítása***

106. § A légitözlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 36/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„36/A. § Az állam kizárólagos tulajdonába tartozik a Budapest Ferihegy Nemzetközi Repülőtér

a) földterülete a rajta lévő felépítményekkel együtt,

b) a légiforgalmi távközlő, rádió navigációs és fénytechnikai berendezései és eszközei, továbbá

c) a légiforgalmi irányító szolgálat elhelyezését szolgáló létesítmények.”

***A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló
1997. évi XI. törvény módosítása***

107. § (1) A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § A védjegyhez kapcsolódó és a védjegyoltalomból eredő jogok megterhelhetők. Jelzálogjog, valamint elidegenítési illetve terhelési tilalom alapításához a zálogszerződés vagy az elidegenítés illetve terhelés jogát kizáró szerződés írásba foglalása és a jelzálogjognak,

valamint az elidegenítési illetve terhelési tilalomnak a védjegylajstromba való bejegyzése szükséges.”

(2) A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 46/C. § (2) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az e törvényben szabályozott díjfizetési kötelezettségeken túlmenően védjegyügyben külön jogszabályban meghatározott mértékű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni – a külön jogszabályban megállapított részletes szabályok szerint – a következő kérelmekért is:)

„*b*) a jogutódlás és a használati engedély tárgyában a tudomásulvételre irányuló kérelemért, a jelzálogjog és az elidegenítési illetve terhelési tilalom tárgyában az alapításra irányuló kérelemért.”

A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény módosítása

108. § A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény 21. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A mintához kapcsolódó és a mintaoltalomból eredő jogok – a szerző személyhez fűződő jogai kivételével – átszállhatnak, átruházhatók és megterhelhetők. Jelzálogjog, valamint elidegenítési illetve terhelési tilalom alapításához a zálogszerződés vagy az elidegenítés illetve terhelés jogát kizáró szerződés írásba foglalása és a jelzálogjognak, valamint az elidegenítési illetve terhelési tilalomnak a mintaoltalmi lajstromba való bejegyzése szükséges.”

A tulajdonjoghoz kapcsolódó szövegrész változások

109. § (1) A halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény 4. § (5) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyv 142-143., 145-146. §-ainak” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvnek (a továbbiakban: Ptk.) a közös tulajdon megóvására, a szótöbbséggel hozott határozat bíróság előtti megtámadására, a szótöbbséggel hozott határozat hiányában történő bírósághoz fordulásra, a saját tulajdoni hányaddal való rendelkezés jogára, a tulajdonostárs elővásárlási, előbérleti és előhaszonbérleti jogára, valamint a közös tulajdon védelmére vonatkozó” szöveg lép.

(2) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 140. § (4) bekezdésében a „120. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezést” szövegrész helyébe a „hatósági határozattal és hatósági árverés útján történő tulajdonszerzésre vonatkozó rendelkezéseit” szöveg lép.

(3) Az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló 2009. évi LXXVIII. törvény 2. § 14. pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv” szöveg lép.

**(A Ptk. 4:94. – 4:170. §-ához:
A zálogjog, a vagyont terhelő zálogjog és az önálló zálogjog)**

Felhatalmazó rendelkezések

110. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a zálogjogi nyilvántartás vezetésére, e körben a nyilvántartást működtető szervezetre, a működtetés feltételeire, a bejegyzésre (ideértve a változásbejegyzést és a törlést is) irányuló zálogjogi nyilatkozatok elektronikus formájára, a nyilvántartásból való lekérdezés módjára, és a zálogjogi nyilvántartás igénybevételének költségeire, annak megtérítésére, illetve térítésmentességére vonatkozó részletes szabályokat, valamint a Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet szerinti zálogjogi nyilvántartásra vonatkozó átmeneti szabályokat rendeletben állapítsa meg.

111. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg a zálogjog bírósági végrehajtáson kívüli érvényesítésének, a kielégítési jog gyakorlása felfüggesztésének és korlátozásának részletes eljárási szabályait.

Átmeneti rendelkezések

112. § A Ptk. hatálybalépését megelőzően alapított óvadékra – a követelés, illetve az alapul szolgáló jogviszony fennállásáig – a Ptk. hatálybalépése előtt hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

113. § (1) A Ptk. hatálybalépése előtt a zálogjogi nyilvántartásba (a továbbiakban: korábbi zálogjogi nyilvántartás) bejegyzett jogokat, tényeket és adatokat a 110. § szerinti nyilvántartásba (a továbbiakban: új nyilvántartás) bejegyzett jogok, tények és adatok nem érintik, és a korábbi nyilvántartásba bejegyzett jogok az új nyilvántartásba bejegyzett jogokat megelőzik.

(2) A Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet 47. § (7) bekezdése és 48/A. § (2) bekezdése szerint tett zálogjogi nyilatkozaton alapuló nyilvántartás szabályai szerint a korábbi zálogjogi nyilvántartásba bejegyzett jogok, tények és adatok az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dolgot terhelő jelzálogjogoknak – a Ptk. 4:99. § (2)-(4) bekezdésében foglaltaknak megfelelő – nyilvántartásáról és ennek vezetéséről rendelkező külön törvény szerinti nyilvántartás részévé válnak.

Módosuló törvények

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása

114. § (1) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 12. § (2) bekezdés bd) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vagyonsfelügyelő – az adós bevonásával – külön-külön nyilvántartásba veszi a követeléseket a következőképpen:)

„bd) azok a követelések, amelyek az adós által a csődeljárás iránti kérelem benyújtását megelőzően kevesebb mint 180 nappal megelőző tartozásátvállalásából erednek, vagy amelyek jogosultja olyan hitelező, aki – a csődeljárás iránti kérelem benyújtását kevesebb mint 180 nappal megelőzően kötött engedményezési szerződésből eredően – érvényesít az adóssal, mint szerződéses engedményezővel szemben a kötelezett teljesítésének elmaradása miatt jogszavatossági vagy más, az engedményező helytállására irányuló igényt.”

(2) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 40. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem gyakorolható az (1) bekezdés c) pontja szerinti megtámadási és a (2) bekezdés szerinti visszakövetelési jog)

„b) pénz, bankszámla-követelés, pénzüpiaci eszköz, vagy sorozatban kibocsátott értékpapír elzálogosítása során a zálogtárgynak a Ptk. 4:112. § (4) bekezdése alapján más megfelelő biztosítékkal való helyettesítése és a Ptk. 4:112. § (5) bekezdése alapján történő kiegészítő biztosíték nyújtása esetében.”

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

115. § (1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 90. § (1) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

(Mentesek a végrehajtás alól a következő ingóságok:)

„n) az a pénzösszeg, amelyet az adós mint zálogjogosulti bizományos elkülönítve tartott vagy kezelt, és amelyről megállapítható, hogy a zálogjogosultat illeti meg, kivéve, ha a végrehajtás a zálogjogosultat a zálogjogosulti bizományossal szemben e jogviszony alapján megillető követelés iránt folyik.”

(2) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 96/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„96/A. § Az adósnak vagy a rendhagyó zálogjog jogosultjának kérelmére a végrehajtást foganatosító bíróság mentesíti a végrehajtás alól a rendhagyó zálogjog tárgyakként nyújtott pénzt, takarékbetétkönyvet vagy értékpapírt mindaddig, amíg a rendhagyó zálogjog tárgya visszaadásának feltételei nem állnak fenn. A mentesítésnek akkor van helye, ha a

kérelmező igazolja, hogy a rendhagyó zálogjoggal biztosított jogügyletet nem a hozzátartozójával vagy olyan jogi személlyel kötötte, amellyel való viszonyában többségi befolyás áll fenn, illetve a vállalkozás nem a tagjával kötötte.”

(3) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 114. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A végrehajtó a foglalás után, illetve a lefoglalt vízi, légi jármű lajstromát vezető szervezet 103/A. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatásának kézhezvételét követően haladéktalanul értesíti az ingóság lefoglalásáról azt, akiről valószínűsíthető, hogy a lefoglalt ingóságon zálogjoga áll fenn vagy – ha a zálogjogosult zálogjogosulti bizományost jelölt ki – a zálogjogosulti bizományost (a továbbiakban együtt: zálogjogosult). Így jár el a végrehajtó a zálogjogi nyilvántartás adatainak beszerzését követően is.”

(4) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 127. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az árverésen eladott ingóságon az árverési vevő a vételár kifizetésével – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – tulajdonjogot szerez.

(2) Ha a zálogjogosulti bizományos az árverési vevő, tulajdonjogot a zálogjogosult szerez. Ha a zálogjogosulti bizományos több zálogjogosult javára jár el, a zálogjogosultak a követelésük arányában szereznek tulajdonjogot.”

(5) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 134. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az ingóságot nem sikerült értékesíteni, a végrehajtást kérő az ingóságot a becsérték egynegyedének megfelelő összeg fejében átveheti. Ha az átvevő a zálogjogosulti bizományos, a 127. § (2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.”

(6) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 158. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„158. § (1) Ha a 156. § alapján megtartott második árverés is sikertelen volt, úgy a végrehajtást kérő veheti át az ingatlant. Ha az átvevő a zálogjogosulti bizományos, a 127. § (2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.”

(7) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 204/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„204/B. § A közjegyző a zálogjogosult kérelmére a zálogszerződésről szóló közokiratot akként látja el végrehajtási záradékkal [23/C. § (3) bekezdés], hogy a zálogtárgy egyszerűsített végrehajtási értékesítésével rendeli el a zálogjoggal biztosított pénzkövetelés végrehajtását, ha a zálogszerződésben a felek a zálogtárgy legalacsonyabb eladási árában, illetve annak számítási módjában megállapodtak.”

(8) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény a 204/H. §-t követően a következő alcímmel és 204/I. §-sal egészül ki:

„A végrehajtás felfüggesztése

204/I. (1) Ha a zálogjogosult kielégítési joga gyakorlásának felfüggesztése vagy korlátozása iránt eljárást indítottak, a kérelmet elbíráló bíróság a zálogtárgy egyszerűsített végrehajtási értékesítése iránti eljárást felfüggesztheti.

(2) Ha a bíróság a zálogjogosult kielégítési jogának gyakorlását felfüggeszti, egyidejűleg a zálogtárgy egyszerűsített végrehajtási értékesítése iránti eljárást is felfüggeszti.

(3) Ha a bíróság a zálogjogosult kielégítési joga gyakorlásának felfüggesztése vagy korlátozása iránti kérelmet elutasítja, rendelkezik a végrehajtási eljárás folytatásáról.

(4) Ha a bíróság a kielégítési jog korlátozása iránti nemperes eljárásban a zálogjogosultat a kielégítési jognak meghatározott feltételek szerinti gyakorlására kötelezte, az egyszerűsített végrehajtási eljárást a határozatban foglaltaknak megfelelően kell folytatni.”

*A fizetési, illetve értékpapír-elszámolási rendszerekben történő teljesítés véglegességéről szóló
2003. évi XXIII. törvény módosítása*

116. § A fizetési, illetve értékpapír-elszámolási rendszerekben történő teljesítés véglegességéről szóló 2003. évi XXIII. törvény 2. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„c) biztosíték: rendhagyó zálogként elhelyezett pénz – ideértve a zálogként elkülönített bankszámla követelést is –, illetőleg a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvényben (a továbbiakban: Tpt.) meghatározott átruházható értékpapír;”

*A sportról szóló
2004. évi I. törvény módosítása*

117. § A sportról szóló 2004. évi I. törvény 34. § (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A sportszövetség a hivatásos, illetve vegyes versenyrendszerre (bajnokságra) vonatkozó szabályzatában:)

„a) előírhatja a nevezés leadásával egyidejűleg meghatározott összegű pénzen rendhagyó zálogjog alapítását. A pénzt a sportszövetségnek a bajnokság befejezésekor a kamatokkal együtt a bajnokság befejezésétől számított nyolc napon belül vissza kell fizetnie a sportszervezetnek. Ha a sportszervezet a bajnokságot nem fejezi be, a pénz a sportszövetséget illeti.”

**A zálogjoghoz, a vagyont terhelő zálogjoghoz és az önálló zálogjoghoz
kapcsolódó szövegrész változások**

118. § (1) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 11. § (2) bekezdésének d) és e) pontjában az „óvadék” szövegrész helyébe a „rendhagyó zálogjog” szöveg, 11. § (2) bekezdésének d) pontjában az „óvadéki megállapodást” szövegrész helyébe a „rendhagyó zálogjogra vonatkozó szerződést” szöveg, 11. § (3) bekezdésében, 38. § (5) bekezdésében, 40. § (4) bekezdésének b) pontjában az „az óvadék” szövegrész helyébe az „a rendhagyó zálogjog” szöveg, 38. § (5) bekezdésében az „óvadékot” szövegrész helyébe a „rendhagyó zálogjogot” szöveg, az „az óvadékból a Ptk. 271. §-a” szövegrész helyébe az „a rendhagyó zálogból a Ptk. közvetlen kielégítés jogára vonatkozó szabályai” szöveg, a „Ptk. 271. § szerinti jogaival” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közvetlen kielégítés jogával” szöveg, az „az óvadéki” szövegrész helyébe az „a rendhagyó zálogjogra vonatkozó” szöveg, a 40. § (4) bekezdésének b) pontjában a „Ptk. 270. § (6) bekezdése alapján” szövegrész helyébe a „Ptk. kézzzálogfedezet védelmére vonatkozó szabályok” szöveg, 49/A. § (5) bekezdésében, 49/B. § (7) bekezdésében, 49/D. § (1) és (2) bekezdésében a „Ptk. 256. § (1) bekezdésében meghatározott” szövegrész helyébe a „Ptk.-nak a zálogjog megalapításához kötődő rangsor elvére vonatkozó rendelkezése szerinti” szöveg, 49/D. § (2) bekezdésében a „Vagyont terhelő zálogjog (Ptk. 266. §)” szövegrész helyébe a „A Ptk. szerinti vagyont terhelő zálogjog” szöveg, 57. § (1) bekezdésének b) pontjában a „Ptk. 256. §-ának (1) bekezdése” szövegrész helyébe a „Ptk.-nak a zálogjog megalapításához kötődő rangsor elvére vonatkozó rendelkezése” szöveg, 58. § (5) bekezdésében az „óvadékot” szövegrész helyébe a „rendhagyó zálogot” szöveg lép, a 12. § (3) bekezdésében az „, óvadékot” szövegrész hatályát veszti.

(2) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 10. § (2) bekezdésének g) pontjában a „óvadék letétbe helyezése” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti rendhagyó zálogjog alapítása” szöveg lép.

(3) A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdésének harmadik mondatában és 87. § (1) bekezdésének b) pontjában az „óvadék” szövegrész helyébe a „rendhagyó zálogjog” szöveg lép.

(4) A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény 31. § (1) bekezdésének b) pontjában a „251. § (3) bekezdése az irányadó” szövegrész helyébe a „rendelkezései az irányadók” szöveg lép, az „óvadékkal” és „(óvadék)” szövegrész hatályát veszti.

(5) A közraktározásról szóló 1996. évi XLVIII. törvény 27. § (3) bekezdésében a „óvadékként” szövegrész helyébe a „zálogként” szöveg lép, 39. § (3) bekezdésében az „és óvadékból” szövegrész hatályát veszti.

(6) A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 62. § (1) bekezdésének harmadik mondatában az „óvadékból” szövegrész helyébe a „zálogtárgyból” szöveg lép, 62. § (2) bekezdésében az „és óvadék” szövegrész hatályát veszti.

**(A Ptk . 4:171. – 4:193. §-ához:
A használati jogok, a szolgálatom és közérdekű használat)**

Átmeneti rendelkezések

119. § A rendkívüli felújítási, javítási vagy helyreállítási munkálatok következtében a dologban beállott értéknövekedés megtérítésére vonatkozó szabályt a haszonélvezetnek a Ptk. hatálybalépését követő megszűnése esetében lehet alkalmazni.

120. § A telki szolgálatom elbirtoklás útján való megszerzésére az elbirtoklás megkezdésekor hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni.

121. § A Ptk. telki szolgálatom megszűnésére vonatkozó szabályát akkor kell alkalmazni, ha a szolgálmi jog gyakorlásának elmaradása vagy a szolgálatom gyakorlásában való akadályozás türése a Ptk. hatálybalépését követően kezdődik meg.

Módosuló törvények

*A vízgazdálkodásról szóló
1995. évi LVII. törvény módosítása*

122. § (1) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 20. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlan tulajdonosa (használója) köteles tűrni, hogy a vízügyi igazgatási szerv határozata alapján a közcélú vízilétesítményt az ingatlanán elhelyezzék és üzemeltessék, illetve az ehhez szükséges vízimunkákat elvégezzék, feltéve, ha az ingatlan rendeltetészerű használatát nem zárja ki (közérdekű vízvezetési szolgálmi jog).

(2) A vízügyi igazgatási szerv kérelemre engedélyezi meglévő és vízjogi engedély alapján üzemelő vízilétesítményhez történő csatlakozást, ha a vízilétesítmény az eredeti rendeltetésének, valamint a csatlakozó céljának együttesen megfelel, illetve arra alkalmassá tehető (közérdekű vízhasználati jog).”

(2) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 21. § (1)-bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlan tulajdonosát (használóját) a 20. § (1)-(3) bekezdés szerinti korlátozás mértékének megfelelő kártalanítás illeti meg. Ha a korlátozás következtében az ingatlan használata, az ingatlannal kapcsolatos jog vagy foglalkozás gyakorlása lehetetlenné, illetve számottevően költségessé válik, a tulajdonos az ingatlan kisajátítását kérheti.”

(3) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § Az e törvény 20. § (1) és (2) bekezdései alapján megállapított közérdekű vízvezetési szolgalmi jogot és közérdekű vízhasználati szolgalmi jogot, továbbá a 25. § (3) bekezdése szerinti védőterület, illetve a nagyvízi mederben való elhelyezkedés tényét mint jogi jelleget a vízügyi hatóság jogerős határozata alapján (a település nevének és a helyrajzi számnak a megjelölésével) az ingatlan-nyilvántartásba – külön törvény szerint – be kell jegyezni.”

***A természet védelméről szóló
1996. évi LIII. törvény módosítása***

123. § A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 50. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdésben foglaltak biztosítására az igazgatóságot közérdekű használati jog illeti meg, illetve annak az ingatlanak a tulajdonosát (vagyonkezelőjét, használóját), amelyről a barlang nyílik, ez a jog terheli. A közérdekű használati jogot az ingatlan-nyilvántartásba – a természetvédelmi hatóság jogerős hatósági határozata alapján – kell bejegyezni, illetve megszűnését követően törölni.”

**A használati jogokhoz, a szolgalmhoz és közérdekű használathoz
kapcsolódó szövegrész változások**

124. § Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 96. § (1) bekezdésének második mondatában a „Ptk. 108. §-ának (2) bekezdésében” szövegrész helyébe a „Ptk.-ban a közérdekű használatra” szöveg lép.

4. cím

A Ptk. Ötödik Könyvéhez kapcsolódó rendelkezések

Átmeneti rendelkezések

125. § (1) A Ptk. és e törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően létrejött kötelmi jogviszonyokra kell alkalmazni.

(2) Ha a Ptk. valamely jognyilatkozat érvényességéhez alakszerűséget kíván meg, a Ptk. hatálybalépése előtt ilyen alakszerűség nélkül tett jognyilatkozat érvényességét – ha ez a törvény eltérően nem rendelkezik – a korábbi jogszabályok rendelkezései szerint kell elbírálni.

(A Ptk. 5:1. – 5:29. §-ához:
A kötelek közös szabályai)

Módosuló törvények

*A közjegyzőkről szóló
1991. évi XLI. törvény módosítása*

126. § A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény a 165. §-t követően a következő alcímmel és 165/A. §-sal egészül ki:

„A bizalmi őrzés útján való teljesítés

165/A. § (1) A Polgári Törvénykönyv szerinti letét útján való teljesítés céljából a közjegyző akkor jogosult pénz, értékpapír vagy más okirat bizalmi őrzésre történő átvételére, ha

a) annak a Polgári Törvénykönyvben meghatározott feltételei fennállnak, és
b) arra olyan szerződés teljesítése érdekében kerül sor, amelyet a közjegyző korábban közokiratba foglalt.

(2) A közjegyző a pénz, értékpapír és okirat átvételéről jegyzőkönyvet készít, amelyben feltünteti:

a) az átvétel alapjául szolgáló közjegyzői okirat ügyszámát,
b) az átvétel helyét és idejét,
c) az átvett pénz pénznemét és mennyiségét, az értékpapír fajtáját, névértékét és mennyiségét, az okirat megjelölését és keltét,
d) az átadó nevét,
e) az átadó nyilatkozatát
ea) az átadott pénz, értékpapír és okirat rendeltetéséről,
eb) a bizalmi őrzés útján való teljesítés okáról,
ec) arról, hogy kíván-e azzal a kikötéssel élni, hogy a bizalmi őrzésben lévő pénzt, értékpapírt és okiratot csak akkor adja ki a közjegyző a jogosultnak, ha az az őt terhelő szolgáltatás teljesítését igazolja,
f) a jogosult nevét, kivéve, ha személye bizonytalan, és azt a letevő önhibáján kívül nem tudja megállapítani.

(3) A közjegyző az átvett pénzről, értékpapírról és okiratról az átadónak átvételi elismervényt ad és a Polgári Törvénykönyv letét útján való teljesítésre vonatkozó szabályai szerint jár el.”

*A fogyasztóvédelemről szóló
1997. évi CLV. törvény módosítása*

127. § (1) A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 28/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28/A. § (1) Az eljárás megindítása az elévülést megszakítja. Az eljárás eredményes befejezése után az elévülésre a Polgári Törvénykönyvnek az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezésétől az elévülés újraindulására, valamint az elévülést megszakító eljárás során hozott végrehajtható határozatra vonatkozó rendelkezéseit, az eljárás eredménytelensége esetén a Polgári Törvénykönyvnek az elévülés nyugvására vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(2) A békéltető testületi eljárásban nem lehet elévült követelést érvényesíteni. Az elévülést nem lehet hivatalból figyelembe venni, arra a vállalkozásnak kell válasziratában hivatkoznia.”

(2) A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 31. § (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tanács az eljárást megszünteti, ha)

„c) az eljárás folytatása lehetetlen vagy jogszabállyal ellentétes volna,”

***Az ügyvédekről szóló
1998. évi XI. törvény módosítása***

128. § (1) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 5. § (1) bekezdés következő f) ponttal egészül ki:

(Az ügyvéd)

„f) letétbe helyezés útján való teljesítés céljából pénz, értékpapír vagy más okirat letéti kezelését végzi.”

(2) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény a 30. §-t követően a következő új 30/A. §-sal egészül ki:

„30/A. § (1) Az 5. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott ügyvédi letét átvételét az ügyvéd írásban, letéti szerződésben köteles rögzíteni. A letéti szerződésben fel kell tüntetni a letévő nyilatkozatát

a) az átadott pénz, értékpapír és okirat rendeltetéséről,

b) a letét útján való teljesítés okáról,

c) arról, hogy kíván-e azzal a kikötéssel élni, hogy a letétben lévő pénzt, értékpapírt és okiratot csak akkor adja ki az ügyvéd a jogosultnak, ha az az őt terhelő szolgáltatás teljesítését igazolja.

(2) Az ügyvéd az átvett pénzt, értékpapírt vagy más okiratot kizárólag letétként kezelheti, azt nem hasznosíthatja, és nem fogadhat el olyan megbízást, amely a letét felhasználására hatalmazza fel. Egyebekben az ügyvéd a Polgári Törvénykönyv letét útján való teljesítésre vonatkozó szabályai szerint jár el.”

**A közvetítői tevékenységről szóló
2002. évi LV. törvény módosítása**

129. § A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 31. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közvetítői eljárás megindítása az elévülést megszakítja. A közvetítői eljárás eredményes befejezése esetén a Polgári Törvénykönyvnek az elévülés megszakítására, a közvetítői eljárás eredménytelensége esetén a Polgári Törvénykönyvnek az elévülés nyugvására vonatkozó szabályai irányadóak.”

**A kötelmek közös szabályaihoz
kapcsolódó szövegrész változások**

130. § (1) A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény 11. § (5) bekezdésének második mondatában a „Ptk. 326. §-ának (2) bekezdésében foglaltak” szövegrész helyébe a „Ptk.-nak az elévülés nyugvására vonatkozó rendelkezései” szöveg lép.

(2) Az európai gazdasági egyesülről, valamint a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény és a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2003. évi XLIX. törvény 1. § (4) bekezdésében a „Ptk. szabályozása irányadó (Ptk. 337-338. §)” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) egyetemleges kötelezettségre, illetve az egyetemleges kötelezettek egymás közti viszonyára vonatkozó szabályozása irányadó” szöveg lép.

(3) A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 67. § (7) bekezdésének második mondatában a „külön jogszabályban, illetve a Ptk. 198. §-ának (3) bekezdésében” szövegrész helyébe a „Ptk. jogszabályból, bírósági, hatósági határozatból eredő kötelekre vonatkozó rendelkezéseit, és a külön jogszabályban” szöveg lép.

**(A Ptk. 5:30. – 5:185. §-ához:
A szerződés általános szabályai)**

Végrehajtási rendelkezések

A jogválasztás korlátozása

131. § (1) Ha a felek a fogyasztói szerződésükre külföldi jogot választottak, e jogválasztás ellenében is a magyar jog fogyasztói szerződésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni, feltéve, hogy az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet fogyasztói szerződésre irányadó jog megállapítására vonatkozó szabályainak alkalmazása – jogválasztás hiányában – a magyar jog alkalmazására vezetne.

(2) Ha egy szerződés vagy a nyilvánosan megismerhetővé tett, illetve alkalmazásra ajánlott általános szerződési feltétel az Európai Gazdasági Térség valamelyik államával szoros kapcsolatban áll, harmadik ország jogának a felek által a szerződésre irányadó jogként való választása érvénytelen annyiban, amennyiben e harmadik ország joga az említett államnak a 93/13/EGK tanácsi irányelvet, vagy az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető jogszabálya eltérést nem engedő rendelkezésével ellentétes. Az érintett kérdésben a felek által választott jog helyett az említett állam jogát kell a szerződésre alkalmazni.

Felhatalmazó rendelkezések

132. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza

a) az egyes fogyasztói szerződések tekintetében – az Európai Unió kötelező jogi aktusainak végrehajtása érdekében – a fogyasztó ajánlati kötöttségének különös szabályait, a szerződéskötést megelőző tájékoztatás kötelező tartalmi elemeit és formáját, a szerződés kötelező tartalmi elemeit, a szerződés teljesítésének határidejét, a vállalkozás késedelmes teljesítése esetére irányadó szabályokat, a fogyasztót megillető különös elállási jogot és az elállás jogkövetkezményeit, az egyes jognyilatkozatok megtétele céljából formanyomtatványok alkalmazására, tartalmára és formájára vonatkozó különös rendelkezéseket, a jogszabály által előírt tájékoztatás megadására és a teljesítési határidő megtartására vonatkozóan a bizonyítási terhet, továbbá a jogválasztás korlátozására vonatkozó különös rendelkezéseket,

b) azokat a fogyasztói szerződéseket és lakásépítésre vonatkozó szerződéseket, amelyek esetén a jótállás kötelező, valamint az ilyen jótállás feltételeit.

133. § Felhatalmazást kap az építésügyért, a területfejlesztésért és területrendezésért, az iparügyekért, az energiapolitikáért, az elektronikus hírközlésért, az agrárpolitikáért, a közlekedésért és a vízgazdálkodásért felelős miniszter, hogy rendeletben megállapítsa a nyomvonal jellegű építményszerkezetek kötelező alkalmassági idejét.

134. § Felhatalmazást kap a fogyasztóvédelemért felelős miniszter és a kereskedelemért felelős miniszter, hogy – az igazságügyért felelős miniszterrel egyetértésben – együttes rendelettel megállapítsa a fogyasztói adásvételi szerződéssel kapcsolatos szavatossági és jótállási igény vállalkozás általi intézésének szabályait.

Módosuló törvények

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása

135. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 73. § (2)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az általános meghatalmazást nyilvántartásbavétel végett a közjegyzőnél be kell jelenteni. A közjegyző a Magyar Országos Közjegyzői Kamaránál külön törvény rendelkezései szerint az általános meghatalmazásokról közhiteles nyilvántartást (általános meghatalmazások nyilvántartása) vezet. A nyilvántartásba vett általános meghatalmazás – ha az eltérően nem rendelkezik – valamennyi bíróságnál pótolja az egyes perekre szóló külön meghatalmazást.

(3) Az általános meghatalmazás visszavonását vagy felmondását a közjegyzőhöz és az eljáró bírósághoz is be kell jelenteni. A bírósághoz való bejelentés során az általános meghatalmazások nyilvántartásába való bejelentés megtörténtét igazolni kell.

(4) Egyebekben a meghatalmazásra vonatkozó megelőző rendelkezések az általános meghatalmazásra is megfelelően irányadók azzal, hogy a bíróság a meghatalmazott képviseleti jogosultságának vizsgálatához az általános meghatalmazások nyilvántartását elektronikus úton térítésmentesen megtekintheti.”

***A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló
1995. évi XXXIII. törvény módosítása***

136. § A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 28. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szabadalmas a hasznosítási szerződés egész tartama alatt köteles helytállni azért, hogy harmadik személynek nincs a szabadalomra vonatkozó olyan joga, amely a hasznosítást akadályozza vagy korlátozza. Erre a helytállási kötelezettségre a Ptk.-nak a jogszavatosságra irányadó szabályait kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a hasznosító elállás helyett a szerződést azonnali hatállyal felmondhatja.

(2) A szabadalmas köteles helytállni azért is, hogy a találmány műszakilag megvalósítható. Erre a helytállási kötelezettségre a Ptk.-nak a kellékszavatosságra irányadó szabályait kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy elállásnak nincs helye.”

***A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló
1997. évi XI. törvény módosítása***

137. § A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A védjegyjogosult a használati szerződés egész tartama alatt köteles helytállni azért, hogy harmadik személynek nincs a védjegyre vonatkozó olyan joga, amely a használatot akadályozza vagy korlátozza. Erre a helytállási kötelezettségre a Polgári Törvénykönyvnek (a továbbiakban: Ptk.) a jogszavatosságra irányadó szabályait kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a használó elállás helyett a szerződést azonnali hatállyal felmondhatja.”

***A fogyasztóvédelemről szóló
1997. évi CLV. törvény módosítása***

138. § A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 29/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29/B. § (1) A felek képviselő útján is eljárhatnak.

(2) A vállalkozás a képviselője részére olyan meghatalmazást is adhat, amely őt a békéltető testületek előtti eljárásban képviseletre általánosságban jogosítja fel (általános meghatalmazás).

(3) Az általános meghatalmazást – a külön törvény rendelkezései szerint vezetett közhiteles nyilvántartásba vétel végett – be kell jelenteni.”

***Az adózás rendjéről szóló
2003. évi XCII. törvény módosítása***

139. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 7. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) E § alkalmazása során az általános meghatalmazásokról szóló külön törvény szerint vezetett elektronikus nyilvántartás szabályait nem kell alkalmazni.”

***Az elektronikus hírközlésről szóló
2003. évi C. törvény módosítása***

140. § Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 143. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az előfizetői szerződések késedelmes vagy hibás teljesítése esetében az elektronikus hírközlési szolgáltató a felhasználó vagyonában okozott kárt köteles megtéríteni.”

***A társasházakról szóló
2003. évi CXXXIII. törvény módosítása***

141. § A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 33. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az írásban meghatalmazott képviselő jogosult a közgyűlésen a tulajdonostárs helyett részt venni és jognyilatkozatot tenni. Az általános meghatalmazással rendelkező képviselőt a közgyűlésre minden esetben meg kell hívni. A képviseletre egyebekben – ideértve az általános meghatalmazást is – a Ptk-nak a képviseletről szóló rendelkezéseit kell alkalmazni.”

***A lakásszövetkezetekről szóló
2004. évi CXV. törvény módosítása***

142. § A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény 18. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az írásban meghatalmazott képviselő jogosult a közgyűlésen a tulajdonostárs helyett részt venni és jognyilatkozatot tenni. Az általános meghatalmazással rendelkező képviselőt a közgyűlésre minden esetben meg kell hívni. A képviselőre egyebekben – ideértve az általános meghatalmazást is – a Ptk-nak a képviselőről szóló rendelkezéseit kell alkalmazni.”

***Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló
2008. évi XLV. törvény módosítása***

143. § (1) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 12. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közjegyző az eljárás során átvett pénzt közjegyzői letétbe veszi. A közjegyzői letét kezelésére a bizalmi őrzés szabályait kell megfelelően alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy ezen pénzüsszegeket a közjegyző azonos számlán kezeli, és a pénzüsszeg után annak átadója, illetve átvevője kamatra, a közjegyző pedig a pénzüsszeg kezelésével járó költségekre nem tarthat igényt.”

(2) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény II. Fejezete a 36/M. §-t követően a következő alcímekkel és 36/N–36/U. §-okkal egészül ki:

„Általános meghatalmazások elektronikus nyilvántartásának vezetése

36/N. § (1) A Pp. szerinti perek vitelére adott általános meghatalmazások és a Ptk. szerinti általános meghatalmazások (a továbbiakban együtt: általános meghatalmazás) elektronikus nyilvántartására (a továbbiakban ezen alcímben: nyilvántartás) szolgáló informatikai alkalmazást az országos kamara működteti. A nyilvántartásban szereplő adatok kezelésének célja az általános meghatalmazások fennállása bizonyításának megkönnyítése és ezzel a jogügyletek megkötésének egyszerűsítése, a polgári eljárások gyorsítása.

(2) A nyilvántartást

a) az általános meghatalmazást közokiratba foglaló közjegyző,

b) az általános meghatalmazásnak a nyilvántartásba történő bejegyzése iránti, továbbá az általános meghatalmazás visszavonása vagy felmondása tényének bejegyzése iránti eljárást lefolytató közjegyző,

(a továbbiakban együtt: közjegyző) a külön jogszabályban meghatározott részletes szabályok szerint vezeti.

(3) Az általános meghatalmazás a nyilvántartásba való bejegyzéssel jön létre.

(4) A nyilvántartás az abba bejegyzett általános meghatalmazás fennállását közhitelesen tanúsítja.

(5) Ellenkező bizonyításig a nyilvántartásba bejegyzett általános meghatalmazásról vélelmezni kell, hogy az fennáll. Az általános meghatalmazás felmondásának vagy visszavonásának a nyilvántartásba történő bejegyzése esetén – ellenkező bizonyításig – azt kell vélelmezni, hogy az általános meghatalmazás nem áll fenn.

36/O. § (1) Az általános meghatalmazásnak a nyilvántartásba történő bejegyzése iránti, továbbá az általános meghatalmazás visszavonása vagy felmondása tényének bejegyzése iránti kérelmet a közjegyzőnél kell előterjeszteni. Az általános meghatalmazásnak a nyilvántartásba történő bejegyzése iránti kérelemhez csatolni kell az általános meghatalmazást tartalmazó iratot.

(2) A kérelmet a meghatalmazó, ha

- a) természetes személy, személyesen,
- b) jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság vagy olyan jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, amelyet törvény jogképesnek nyilvánít, a törvényes képviselője személyes eljárása útján terjesztheti elő.

(3) A közjegyző a kérelmező személyazonosságáról a közjegyzői okirat elkészítése szabályainak alkalmazásával győződik meg.

36/P. § Ha a közjegyző általános meghatalmazást foglal közjegyzői okiratba, az általános meghatalmazást a közjegyzői okirat elkészítésével egyidejűleg csak a meghatalmazó kérelmére jegyzi be – az ezen alcím szerinti eljárásban – a nyilvántartásba.

36/Q. § (1) A közjegyző – alakszerű határozat hozatala és a jogorvoslati jogra vonatkozó tájékoztatás nélkül – bejegyzi a nyilvántartásba az általános meghatalmazást, ha

- a) az tartalmazza a meghatalmazónak és a meghatalmazottnak a nyilvántartásban feltüntetendő adatait,
- b) az tartalmazza a kizárt ügyek pontos megjelölését, amennyiben az általános meghatalmazást bizonyos ügyek tekintetében korlátozták,
- c) az a törvény által meghatározott alaki szabályok szerint jött létre.

(2) A nyilvántartásba történő bejegyzés a jogorvoslat szempontjából a közjegyző határozatának minősül.

(3) A közjegyző a meghatalmazónak és a meghatalmazottnak a bejegyzés tényéről a nyilvántartás adatait tartalmazó igazolást ad.

36/R. § (1) Az általános meghatalmazás felmondása vagy visszavonása akkor válik hatályossá, amikor ennek tényét bejegyzik a nyilvántartásba. Ha az általános meghatalmazás felmondására a meghatalmazott részéről kerül sor, a felmondás nyilvántartásba történő bejegyzése iránti kérelmet – a 36/O. § (2) bekezdés szerint – a meghatalmazott is előterjesztheti.

(2) Ha a meghatalmazót vagy a meghatalmazottat a bíróság cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte, a gondnok köteles a gondnokság alá helyezés tényét bejelenteni a közjegyzőnek. Ha a gondnokoltnak a cselekvőképességét a bíróság azon ügycsoportok tekintetében korlátozta, amelyre az általános meghatalmazás nem terjed ki, a gondnoknak a bejelentést nem kell megtennie.

(3) Ha a felszámoló a felszámolás alatt álló vállalkozás által adott általános meghatalmazást visszavonta, ezt köteles bejelenteni a közjegyzőnek, és kérelmet előterjeszteni az iránt, hogy az általános meghatalmazás visszavonásának tényét a közjegyző jegyezze be a nyilvántartásba.

(4) A halotti anyakönyvi kivonat, vagy annak közjegyző által hitelesített másolata bemutatása mellett az általános meghatalmazás meghatalmazójaként vagy meghatalmazottjaként a nyilvántartásban szereplő személy halála tényét bárki bejelentheti a közjegyzőnél. A haláleset helye szerint illetékes jegyző a halotti anyakönyvi kivonat kiállítását követően ellenőrzi, hogy az elhunyt az általános meghatalmazás

meghatalmazójaként vagy meghatalmazottjaként a nyilvántartásban szerepel-e; ha szerepel, a jegyző a halál tényéről értesíti a közjegyzőt.

(5) A (2) és (4) bekezdésben szabályozott bejelentés alapján a közjegyző az általános meghatalmazás megszűnésének tényét hivatalból bejegyzi a nyilvántartásba, kivéve, ha a meghatalmazót helyezte a bíróság cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá, és a gondnok az általános meghatalmazásra irányuló jognyilatkozatot utólag jóváhagyta. Egyébként a bejegyzés iránt kérelmet előterjesztő vagy az általános meghatalmazás megszűnését bejelentő számára a közjegyző kérelemre adja ki a bejegyzés tényéről szóló igazolást.

(6) A gondnok, a felszámoló és a haláleset helye szerint illetékes jegyző, amennyiben arra vonatkozó adat merült fel, hogy a cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett, a gazdasági társaság, vagy az elhunyt általános meghatalmazás meghatalmazója vagy meghatalmazottja, kérheti a közjegyzőtől, hogy tekintsen be a nyilvántartásba annak érdekében, hogy megállapítható legyen, hogy az általános meghatalmazás a nyilvántartásban szerepel-e.

(7) Ha a közjegyző azt állapítja meg, hogy a felszámolási eljárás alá vont vállalkozás általános meghatalmazás alanya, a felszámoló kérelmet terjeszthet elő az iránt, hogy az általános meghatalmazás visszavonásának tényét a közjegyző jegyezze be a nyilvántartásba.

36/S. § A nyilvántartás tartalmazza:

- a) az általános meghatalmazás tényét,
- b) annak megjelölését, hogy perek vitelére, adott általános meghatalmazásról, vagy az ügyek vitelére adott általános meghatalmazásról van-e szó,
- c) a meghatalmazó és a meghatalmazott
 - ca) természetes személy családi és utónevét, születési családi és utónevét, születési helyét és idejét, anyjának születési családi és utónevét,
 - cb) szervezet esetében a szervezet nevét, székhelyét, a szervezet nyilvántartását vezető hatóság elnevezését és nyilvántartási számát,
- d) azokat az ügyeket, amelyekre az általános meghatalmazás hatálya nem terjed ki, ha ilyeneket az általános meghatalmazás tartalmaz,
- e) az általános meghatalmazás írásba foglalásának módját,
- f) a bejegyző közjegyző nevét, székhelyét és a bejegyzés ügyszámát, továbbá a bejegyzés időpontját,
- g) ha a meghatalmazás határozott időre szól, azt az időpontot, amikor a meghatalmazás hatályát veszti,
- h) a visszavont vagy felmondott általános meghatalmazás esetében a visszavonás vagy felmondás tényét, az azt bejegyző közjegyző nevét, székhelyét és a bejegyzés ügyszámát, továbbá a bejegyzés időpontját,
- i) bármelyik fél halála, vagy megszűnése folytán az általános meghatalmazás megszűnésének tényét, az azt bejegyző közjegyző nevét, székhelyét és a bejegyzés ügyszámát, továbbá a bejegyzés időpontját.

36/T. § (1) A nyilvántartásnak az általános meghatalmazásokra vonatkozó valamennyi adatát a bíróság, a közjegyző és a bírósági végrehajtó, a nemzetbiztonsági szolgálat, a nyomozóhatóság és az ügyészség tekintheti meg; részükre az országos kamara hozzáférést biztosít nyilvántartás ezen adataihoz.

(2) A nyilvántartásnak az ügyek vitelére adott általános meghatalmazásokra vonatkozó adatait az tekintheti meg, aki rendelkezik a külön jogszabályban meghatározott, a nyilvántartás adataihoz való hozzáférést biztosító azonosítóval. Azt, hogy az azonosító használata nem jogellenes, vélelmezni kell.

(3) A nyilvántartásban szereplő adatok kezelésére szolgáló informatikai alkalmazás működtetője naplót készít

- a) az informatikai alkalmazás üzemben tartási idejéről,
- b) a nyilvántartásba történő bejegyzésről a bejegyzett adat, a bejegyzés időpontja, és a bejegyzést végző feltüntetésével,
- c) a nyilvántartásból történő betekintésről, annak időpontjáról, a megtekintett adatokról, továbbá az (1) bekezdés szerinti betekintés esetén a betekintőről,
- d) a naplóból történt adatszolgáltatásról, a szolgáltatott adatok körének, a betekintő nevének és címének, a betekintési jogalapnak, valamint az adatszolgáltatás időpontjának, továbbá az adatszolgáltatást végző azonosító adatainak feltüntetésével.

(4) A napló adatait azok keletkezésétől számított 100 évig kell megőrizni, és biztosítani kell az azok megismeréséhez szükséges technikai eszközöket.

(5) Ha a büntetőeljárásban eljáró bíróság, ügyész és nyomozó hatóság, a nemzetbiztonsági szolgálat, továbbá a törvényben titkos információgyűjtésre felhatalmazott szerv adatigénylése azt – bűnüldözési, bűnmegelőzési vagy nemzetbiztonsági érdekekre hivatkozással – kifejezetten tartalmazza, az országos kamara nem tájékoztathatja az érintettet az adattovábbításról.

36/U. § Az informatikai alkalmazás a visszavont, felmondott, vagy a fél halála folytán megszűnt határozatlan idejű meghatalmazásokra vonatkozó adatokat a megszűnés tényének bejegyzését követő 30 év elteltével, míg a fennálló általános meghatalmazásokra vonatkozó adatokat 100 év elteltével automatikusan törli a nyilvántartásból.”

(3) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 38. §-a a következő g)-h) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy)

„g) rendeletben szabályozza az általános meghatalmazások elektronikus nyilvántartásának vezetése és az abból történő adatszolgáltatás módjára vonatkozó részletes szabályokat,

h) rendeletben szabályozza a közjegyzői nemperes eljárás során a közjegyzői letétkezelés részletes szabályait.”

A gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény módosítása

144. § A gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény a következő 40. §-sal egészül ki:

„40. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a szálláshelyek időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre, ezek viszontértékesítésére és cseréjére vonatkozó fogyasztói szerződésekkel összefüggő reklámra vonatkozó részletes szabályokat rendelettel meghatározza.”

A szerződés általános szabályaihoz kapcsolódó szövegrész változások

145. § (1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 23. § (1) bekezdés k) pontjában a „[Ptk. 209/A. § (1) és (2) bek., 209/B. §, 301/A. § (4)-(6) bek.]” szövegrész hatályát veszti.

(2) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 52. § (5) bekezdésében az „engedményezésnek (Polgári Törvénykönyv 328-330. §-ai)” szövegrész helyébe a „Ptk. szabályai szerinti szerződésen alapuló engedményezésnek” szöveg, a „Polgári Törvénykönyv 331. §-a” szöveg helyébe a „Ptk. jogszabály vagy hatósági rendelkezés alapján történő engedményezésre vonatkozó szabálya” szöveg lép.

(3) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 6. § (2) bekezdésében a „hozzájárásával” szövegrész helyébe a „jóváhagyásával” szöveg, a „hozzájárulás” szövegrész helyébe a „jóváhagyás” szöveg lép.

(4) Az egyes helyi közszolgáltatások kötelező igénybevételéről szóló 1995. évi XLII. törvény 2. § c) pontjában a „[Ptk. 226. § (1) bek.]” szövegrész hatályát veszti.

(5) A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény 14. § (2) bekezdés h) pontjának második mondatában a „236. §-ának” szövegrész helyébe az „5:70. §” szöveg lép.

(6) A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 17/A. § (2) bekezdésében az „érdekében” szövegrész helyébe a „nevében” szöveg, 45/A. § (1) bekezdésében az „az e törvényben és – a szerződés létrejöttére, érvényességére, joghatásaira és megszűnésére vonatkozó rendelkezések kivételével – a” szövegrész helyébe az „a II. fejezetben, a 7. § (7) bekezdésében, a IV. és a IV/A. fejezetben, a 17/A–17/C. §-ban, valamint az ezek” szöveg lép.

(7) A gázközmű-vagyonnal összefüggő önkormányzati igények rendezéséről szóló 2001. évi LVI. törvény 4. § (6) bekezdésének első mondatában a „Ptk. 301. § (1) bekezdése” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg, 4. § (6) bekezdésének második mondatában a „302-303. §-ában foglaltakra” szövegrész helyébe a „átvételi késedelemre vonatkozó szabályaira” szöveg, 5. § (4) bekezdésében a „Ptk. 232. § (2) bekezdése” szövegrész helyébe a „pénztartozások után járó Ptk.” szöveg lép.

(8) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 177/A. § második mondatában a „Ptk. 328-330. §-ai” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) vonatkozó rendelkezései” szöveg lép.

(9) A postáról szóló 2003. évi CI. törvény 14. § (1) bekezdésében a „Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv” szöveg lép.

(10) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény 306/A. § (1) bekezdésének b) pontjában a „Ptk. 301/A. §-ának (2) és (3) bekezdésében” szövegrész helyébe a „Ptk.-nak vállalkozások között a késedelmi kamat mértékére, illetve a vonatkozó rendelkezésekben”

szöveg, 340/A. § (4) bekezdésében a „200. §-a (2) bekezdésének” szövegrész helyébe a „tilos, illetve jóerkölcsebe ütköző szerződésekre vonatkozó rendelkezéseinek” szöveg lép.

146. § (1) A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 61. § (2) bekezdésében és 64. § (2) bekezdésében a „ajánlattételre történő felhívásnak minősül [Ptk. 212. § (1) bekezdés]” szövegrész helyébe a „a Ptk. rendelkezései szerinti ajánlattételre történő felhívásnak minősül” szöveg lép.

(2) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 205. § (1) bekezdésében a „(Ptk. 215. §)” szövegrész hatályát veszti.

(3) A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény 43. § (1) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 226. § (1) bekezdése” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv 5:30. § (3) bekezdése” szöveg lép.

(4) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 59. § (6) bekezdésének első mondatában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv” szöveg lép.

(5) A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény 29. § (4) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvénynek” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvnek” szöveg lép, a „(234-238. §)” szövegrész hatályát veszti.

(6) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 12. § (3) bekezdésében, 24. §-ában, 27. § (2) és (3) bekezdésében a „bizalmi őrzésbe” szöveg helyébe a „közjegyzői letétbe” szöveg lép.

**(A Ptk. 5:186. – 5:479. §-ához:
Egyes szerződések)**

Végrehajtási rendelkezések

147. § (1) Ha a biztosítéki céllal kikötött vételi jog alapján megszerzett dolog a kötelezett által lakott lakóingatlan, és annak szerződés szerinti vételára alacsonyabb a vételi jog gyakorlását megelőző 6 hónapon belül készült szakértői értékbecslés szerinti beköltözhető forgalmi érték legalább 70 %-ának megfelelő összegnél (minimum ár), a vételi jog jogosultja a vételáron felül – a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint – köteles a vételár és a minimum ár különbözetének a kötelezett javára történő megtérítésére.

(2) A vételi jog jogosultja a követelése, annak járulékai és az (1) bekezdés szerint általa térítendő pénzösszeg közötti különbözet összegével a kötelezettel elszámolni köteles.

Felhatalmazó rendelkezések

148. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza az utazási szerződések kötelező tartalmi elemeit, a vállalkozó és a megrendelő elállásának szabályait, az utazási szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítéséért való felelősségre vonatkozó különös rendelkezéseket, továbbá egyes utazási szerződések tekintetében a szerződéskötést megelőző tájékoztatás kötelező tartalmi elemeit és formáját, valamint a szerződés teljesítése keretében alkalmazandó különös tájékoztatási szabályokat.

149. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza az üzletszerzőnek járó jutalék számításának módját, a jutalékköteles ügyleteket, a külön jutaléokra jogosító szolgáltatásokat, a jutalék megfizetésének (visszafizetésének) feltételeit és a jutalékkal való elszámolás módját (az elszámolással kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket).

Módosuló törvények

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosítása

150. § A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 22/A. § (8)-(9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A szénhidrogénekre vonatkozó kutatási jogadomány iránti kérelemhez mellékelni kell a kutatási munkaprogramot és annak költségvetését. A kutatási jog adományozásának feltétele kutatási blokkonként 200 millió forint, de – az egy vállalkozó jogosultságában álló kutatási területek számától és nagyságától, illetve az összes kutatási költségtől függetlenül – egyidejűleg legfeljebb 1 milliárd forint pénzügyi biztosíték nyújtása. A pénzügyi biztosíték összege a költségvetésben megosztható a kutatási munkaprogram végrehajtásával kapcsolatos feladatok, valamint a várható bányakárok, tájrendezési és környezetmegóvási kötelezettségek fedezetére. Pénzügyi biztosíték az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamában székhellyel rendelkező hitelintézettel fennálló, a bányafelügyelet jóváhagyásához kötött a Ptk. szerinti garancia szerződés lehet. Olyan hitelintézettel kötött garancia szerződés, amelynek székhelye nem az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamában van, csak akkor fogadható el, ha azt az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamában székhellyel rendelkező hitelintézet felülgarantálja.

(9) A bányafelügyelet a pénzügyi biztosíték visszavonását akkor hagyja jóvá, ha a bányavállalkozó a kutatási munkaprogramját teljesítette, vagy a kutatási területet visszaadta és a kutatással összefüggésben keletkezett bányakártalanítási, illetve tájrendezési, környezetmegóvási kötelezettsége nem maradt fenn. A pénzügyi biztosíték visszavonása – a költségvetésben szereplő (8) bekezdés szerinti megosztásnak megfelelően – a végrehajtott kutatási és kártalanítási kötelezettségekkel arányosan, részösszegekre is engedélyezhető. Abban az esetben, ha a bányafelügyelet a 22. § (9) bekezdése alapján a kutatási jogadományt visszavonja, vagy koncessziós szerződés esetén a miniszter, a bányafelügyelet kezdeményezése alapján, a szerződésszegés jogkövetkezményeit alkalmazza, a pénzügyi biztosítékot a kötelezettségszegés mértékéig érvényesíteni kell a központi költségvetés javára.

A pénzügyi biztosíték igénybevételéről a bányafelügyelet a (8) bekezdésben foglaltak figyelembevételével dönt.”

***A lakások és helyiségek bérletére, valamint
az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló
1993. évi LXXVIII. törvény módosítása***

151. § (1) A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 24. §-a az alábbi új (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(3) Ha a bérlő a bérbeadó által közölt felmondást nyolc napon belül nem veszi tudomásul, a bérbeadó további hatvan napos határidőn belül fordulhat a bírósághoz.”

(2) A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 26. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A bérbeadó a határozatlan időre szóló szerződést – ha a felek másképpen nem állapodtak meg – írásban, cserelakás és a 24. § (1) bekezdésének a)-d) pontjaiban meghatározott okok fennállása nélkül is felmondhatja a hónap utolsó napjára; a felmondási idő azonban nem lehet rövidebb három hónapnál. Ha a bérlő a felmondást nyolc napon belül nem veszi tudomásul, a bérbeadó további hatvan napos határidőn belül fordulhat a bírósághoz.”

(3) A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 28. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a bérbeadó a felmondást nyolc napon belül nem veszi tudomásul, a bérlő további harminc napos határidőn belül fordulhat a bírósághoz.”

**Egyes szerződésekhez
kapcsolódó szövegrész változások**

152. § (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 102. § (1) bekezdésének h) pontjában az „533. §-a” szövegrész helyébe a „takarékbetét-szerződésre vonatkozó rendelkezései” szöveg lép.

(2) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33. § (4) bekezdésében a „274. § (1) bekezdése szerinti egyszerű” szövegrész helyébe a „szerinti sortartásos” szöveg lép.

(3) A Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény 4. § (2) bekezdésében a „közérdekű kötelezettségvállalásnak minősülnek (Ptk. 593-596. §)”

szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti közérdekű kötelezettségvállalásnak minősülnek” szöveg lép.

(4) A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 27. § (1) bekezdésének második mondatában a „Ptk. 378. §-ában foglalt szabályok” szövegrész helyébe a „Ptk.-nak a csereszerződésre vonatkozó szabályai” szöveg lép.

(5) Az egyes helyi közszolgáltatások kötelező igénybevételéről szóló 1995. évi XLII. törvény 2. § d) pontjában a „közüzemi szolgáltatás (Ptk. 388. §) esetén a közüzemi” szövegrész helyébe a „közszolgáltatás esetén a közszolgáltatási” szöveg lép.

(6) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény IV. fejezete címében, 13. § (1) bekezdésében a „közüzemi tevékenység” szövegrész helyébe a „közszolgáltatás” szöveg, 13. § (2) bekezdésében a „közüzemi tevékenységre” szövegrész helyébe a „közszolgáltatásra” szöveg, 13. § (3) bekezdésében a „közüzemi tevékenységgel nyújtott szolgáltatásért” szöveg helyébe a „közszolgáltatásért” szöveg, a „közüzem” szövegrész helyébe a „közszolgáltató” szöveg, 13. § (3) bekezdésében a „közüzemi szolgáltatás” szövegrész helyébe a „közszolgáltatás” szöveg, 1. számú mellékletének 26. pontjának bevezető szövegében a „közüzemi tevékenységgel nyújtott szolgáltatást” szövegrész helyébe a „közszolgáltatást” szöveg lép.

(7) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 1. § (4) bekezdésének a) pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényben” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvben (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg lép, a „(389-415. §)” és „(474-487. §)” szövegrész hatályát veszti.

153. § (1) Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 16/A. § (2) bekezdésének bevezető szövegében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényben” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvben” szöveg lép.

(2) Az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramokról szóló 1997. évi CXXXVI. törvény 1. § (6) bekezdésében a „Ptk. 593-596. §-ai alapján” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti” szöveg lép.

(3) A Nemzeti Civil Alapprogramról szóló 2003. évi L. törvény 14. § d) pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 593-596. §-aiban meghatározottak szerinti” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közérdekű” szöveg lép.

(4) A Wesselényi Miklós Ár- és Belvízvédelmi Kártalanítási Alapról szóló 2003. évi LVIII. törvény 7. § (3) bekezdésében a „közérdekű kötelezettségvállalásnak minősül (Ptk. 593-596. §)” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény szerinti közérdekű kötelezettségvállalásnak minősül” szöveg lép.

(5) A sportról szóló 2004. évi I. törvény 5. § (2) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyv” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg lép.

(6) A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény 3. § b), f), g), n) pontjában, 6. § (2) bekezdésének h) pontjában, 30. §-ában, 37. §-át megelőző alcímében, 37-38. §-ban,

39. § bevezető szövegében és c) pontjában, 43. § (6) bekezdésében, 44. § (2) bekezdésében, 45. § (1) bekezdésének a) pontjában, 49. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában, 50. § (1) bekezdésének bevezető szövegében és f) pontjában, 51. § (3) bekezdésének b) és c) pontjában, 51. § (4) és (7) bekezdésében a „közüzemi” szövegrész helyébe a „közszolgáltatási” szöveg, 3. § q) pontjában a „közüzemi szolgáltatás” szövegrész helyébe a „közszolgáltatás” szöveg, 43. § (3) bekezdésében, 52. §-át megelőző alcímében, 52. §-ában a „Távhő-szolgáltatási Közüzemi” szövegrész helyébe a „Távhő Közszolgáltatási” szöveg lép.

(7) A takarékbetétről szóló 1989. évi 2. törvényerejű rendelet 1. § (1) bekezdésében a „takarékbetét-szerződés (Ptk. 533. §)” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti takarékbetét-szerződés” szöveg lép.

**(A Ptk. 5:496 – 5:560. §-ához:
Felelősség a szerződésen kívül okozott károkért)**

Módosuló törvények

***A polgári perrendtartásról szóló
1952. évi III. törvény módosítása***

154. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 23. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A megyei bíróság hatáskörébe tartoznak:)

„b) azok a perek, amelyeket a közhatalom gyakorlása során okozott károk megtérítése iránt indítanak;”

***A bányászatról szóló
1993. évi XLVIII. törvény módosítása***

155. § A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 41. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A bányavállalkozó bányászati tevékenységből eredő kötelezettségei teljesítésének pénzügyi fedezetére a miniszter a koncessziós szerződésben, a bányafelügyelet az engedélyben a bányavállalkozó ajánlata figyelembevételével biztosítási szerződés megkötését vagy biztosíték adását írja elő. E pénzügyi fedezetnek ki kell terjednie a bányakárok megtérítésére, valamint a tájrendezési kötelezettség teljesítésére – ideértve a hulladékkezelő létesítmények Ptk. szerinti környezeti kárait és rehabilitációs munkálatait – is. Ha a bányavállalkozó a megadott határidőre e kötelezettségének nem tesz eleget, a bányafelügyelet – a kötelezettség teljesítéséig – a bányászati tevékenység megkezdését vagy folytatását felfüggesztheti.”

***Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló
1993. évi XCVI. törvény módosítása***

156. § Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 69. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A felügyeleti biztos az e minőségében okozott kárért, ha a Felügyelettel köztisztviselői jogviszonyban áll, a Ptk.-ban meghatározott, alkalmazott által okozott károkért való felelősség szabályai szerint, ha pedig megbízási jogviszonyban áll, a megbízott által okozott károkért való felelősség szabályai szerint felel.”

***A környezet védelmének általános szabályairól szóló
1995. évi LIII. törvény módosítása***

157. § (1) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 57. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„57. § A környezetvédelmi alap célfeladat fejezeti kezelésű előirányzat a környezetkímélő gazdasági szerkezet kialakításának ösztönzését, a környezeti ártalmak megelőzését, csökkentését, a bekövetkezett környezetkárosodások felszámolását – a külön törvényben meghatározott tájrendezést –, továbbá természeti értékek és területek fenntartását, a leghatékonyabb megoldások, továbbá a külön jogszabályban meghatározott tevékenységek esetén az elérhető legjobb technika ösztönzését, előmozdítását, a társadalom környezeti szemléletének fejlődését, valamint a környezetvédelmi kutatást elősegítő előirányzat.”

(2) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 64. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A környezetvédelmi igazgatás körébe tartozik)

„d) a környezetkárosodások elhárítására irányuló feladatok szervezése;”

(3) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 99. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az (1) bekezdés b) pontja szerinti perben az ügyfél kérheti a bíróságtól, hogy a veszélyeztetőt)

„b) kötelezze a környezeti kár megelőzéséhez szükséges intézkedések megtételére.”

(4) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 102/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A környezetvédelmi hatóság kötelezheti a környezethasználót, hogy szolgáltatson információt a környezetkárosodás közvetlen veszélyéről vagy az ilyen közvetlen veszély gyanújával kapcsolatos esetekről, illetve a környezetkárosítás esetén a bekövetkezett környezetkárosodásokról. Amennyiben a környezetvédelmi hatóság a szolgáltatott információt nem tartja megfelelőnek, kiegészítő információ szolgáltatására is felszólíthat.”

(5) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 103. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„103. § (1) A környezet igénybevételével, illetőleg terhelésével járó tevékenységgel vagy mulasztással okozott környezeti kárért való felelősségre a Polgári Törvénykönyv szabályait kell alkalmazni.

(2) Ha a károsult a Polgári Törvénykönyv szerinti általános kár megtérítése iránti igényét nem kívánja érvényesíteni a károkozóval szemben, az igényt a miniszter – a károsult erre vonatkozó és az igényérvényesítésre meghatározott határidőn belül tett nyilatkozata alapján – a környezetvédelmi alap célfeladat fejezeti kezelésű előirányzat javára érvényesítheti.”

(6) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 109. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Környezetveszélyeztetés, illetve környezetkárosítás esetén az ügyész közérdekből keresetet indíthat a tevékenységtől való eltiltás, illetőleg a tevékenységgel vagy mulasztással okozott környezeti kár megtérítése iránt. A megítélt kártérítést a környezetvédelmi alap célfeladat fejezeti kezelésű előirányzat részére kell megfizetni.”

***A természet védelméről szóló
1996. évi LIII. törvény módosítása***

158. § (1) A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 65. § (2) bekezdése b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A (1) bekezdés b) pontja szerinti perben a felperes kérheti a bíróságot, hogy a veszélyeztetőt, károsítót)

„b) kötelezze a környezeti kár megelőzéséhez szükséges intézkedések megtételére.”

(2) A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 81. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„81. § (1) Az, aki a természet védelmére vonatkozó jogszabályokat, egyedi hatósági előírásokat megszegve kárt okoz, a kárt a Kt. kártérítési felelősségre vonatkozó szabályai szerint köteles megtéríteni.

(2) Károkozás esetén a károkozásért felelős személy elsősorban az eredeti állapotot köteles helyreállítani.”

***A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló
1996. évi LV. törvény módosítása***

159. § (1) A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény V. Fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„KÁRFELELŐSSÉG”

(2) A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény 75. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezés lép:

„A vadkár és a vad által a mező- és erdőgazdálkodáson kívül okozott kár

75. § (1) A gímszarvas, a dámszarvas, az őz, a vaddisznó, valamint a muflon által a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban, továbbá az őz, a mezei nyúl és a fácán által a szőlőben, a gyümölcsösben, a szántóföldön, az erdősítésben, valamint a csemetekertben okozott kár öt százalékot meghaladó része (a továbbiakban: vadkár) megtérítéséért való felelősségre a Ptk. vadkárért való felelősségre vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(2) A vad által a mező- és erdőgazdálkodáson kívül okozott kárért való felelősségre a Ptk.-nak a vad által a mező- és erdőgazdálkodáson kívül okozott kárért való felelősségre vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”

(3) § A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény 76. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„76. § A vadászterületen a vadászati jog gyakorlásában résztvevő személyek által a mezőgazdasági terményekben, termesztett növényállományokban a vetéstől a betakarításig, az erdőben, a védett természeti értékekben, a vizek halállományában, a szőlőben, valamint a gyümölcsösben okozott kárért (a továbbiakban: vadászati kár) való felelősségre a Ptk.-nak a vadászati kárért való felelősségre vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”

(4) A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény 81. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A vadkár és a vadászati kár megtérítése iránti követelés elévülésének megállapításához a Ptk. vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”

A katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény módosítása

160. § (1) A katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény 3. §-a a következő sz) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„sz) Környezeti kár: az e törvény végrehajtását szolgáló kormányrendeletben, a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetről történő jelentés küldésének feltételei között rögzített, természeti környezetben bekövetkező azonnali károsodás.”

(2) A katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény 38. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Amennyiben az üzemeltető a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesettel vagy rendkívüli eseménnyel összefüggésben a megelőző, az elhárító, illetve a környezeti károkat felszámoló intézkedésekre, valamint a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos baleset körülményeinek kivizsgálására vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget, a hatóság ezek megtételére kötelezi.”

(3) A katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény 39. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az üzemeltető köteles:)

„b) minden szükséges intézkedést megtenni a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek megelőzésére, az esetleges baleset hatásainak enyhítésére és az okozott környezeti károk felszámolására,”

***A víziközeledésről szóló
2000. évi XLII. törvény módosítása***

161. § A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 78. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A hajóút forgalmának korlátozásából eredő, és a bekövetkezett, Ptk-ban meghatározott környezeti károkért a havariáért felelős úszólétesítmény üzemben tartója felel, amennyiben nemzetközi egyezmény vagy nemzetközi egyezményt kihirdető külön jogszabály eltérően nem rendelkezik.”

***A hulladékgazdálkodásról szóló
2000. évi XLIII. törvény módosítása***

162. § (1) A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény 4. § g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A hulladékgazdálkodási célok elérése érdekében a következő alapelveket kell érvényesíteni:)

„g) a szennyező fizet elv alapján a hulladék termelője, birtokosa vagy a hulladékká vált termék gyártója köteles a hulladékkezelési költségeit megfizetni, vagy a hulladékot ártalmatlanítani; a szennyezés okozója, illetőleg előidézője felel a hulladékkal okozott környezetszennyezés megszüntetéséért, a környezetkárosodásért és a környezeti károkért;”

(2) A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény 46. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Hulladéklerakó létesítmény esetében a létesítmény működésével, illetőleg a hulladéklerakással okozott környezeti kárért a kártérítési igény érvényesítésének határideje a létesítmény lezárásától számított 30 év. E határidő jogvesztő.”

(3) A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény 47. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az a vállalkozás, amelynek tevékenysége során a külön kormányrendeletben meghatározott mennyiségű veszélyes hulladék keletkezik, valamint a hulladékkezelő

- a) külön jogszabályban meghatározott biztosíték adására köteles,
- b) a tevékenységével okozható előre nem látható környezetkárosodások felszámolása finanszírozásának biztosítása érdekében – külön jogszabályban meghatározott feltételek esetén – környezetvédelmi biztosítás kötésére kötelezhető.”

***Az általános forgalmi adóról szóló
2007. évi CXXVII. törvény módosítása***

163. § Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Közhatalmi tevékenység különösen a jogalkotási, az igazságszolgáltatási, az ügyészi, a védelmi, a rendvédelmi, a külügyi és igazságügyi igazgatási, a közigazgatási jogalkalmazói, a hatósági ellenőrzési és pénzügyi ellenőrzési, a törvényességi felügyeleti és ellenőrzési, az államháztartási, európai uniós és egyéb nemzetközi támogatás elosztásáról való döntési tevékenység, feltéve, hogy az annak gyakorlása során okozott kárért való felelősségre a Polgári Törvénykönyvről szóló törvénynek (a továbbiakban: Ptk.) a közhatalom gyakorlása során okozott kárért való felelősségre vonatkozó rendelkezései alkalmazandók, vagy károkozás esetében alkalmazandók lennének.”

**A szerződésen kívül okozott károkért való felelősséghez
kapcsolódó szövegrész változások**

164. § (1) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 43. § (3) bekezdésének első mondatában a „hőfűvés és környezeti károk elleni védelme” szövegrész helyébe az „a természeti környezet” szöveg lép.

(2) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 89. § (4) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.)” szövegrész helyébe a „Ptk.” szöveg lép.

(3) A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény 1. §-ában, 5/A. § (8) bekezdésének db) pontjában, 20. § a) pontjában a „károk” szövegrész helyébe a „környezetkárosodások” szöveg lép.

(4) Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 53. § (1) bekezdésének második mondatában a „Polgári Törvénykönyv 345. §-a alapján” szövegrész helyébe a „Ptk. veszélyes üzemi felelősségre vonatkozó szabályai szerint” szöveg lép.

(5) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 88. § (2) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvénynek (a továbbiakban: Ptk.)” szövegrész helyett a „Polgári Törvénykönyvnek” szöveg lép.

(6) A géntechnológiai tevékenységről szóló 1998. évi XXVII. törvény 21/D. (5) bekezdésében a „345. §-a és 346. §-a az irányadó” szövegrész helyébe az „(a továbbiakban: Ptk.) fokozott veszéllyel járó tevékenységért való felelősségre vonatkozó szabályai irányadók” szöveg, 21/D. (6) bekezdésében a „(Polgári Törvénykönyv 339-342. §-ait és 344. §-át” szövegrész helyébe a „Ptk.-nak a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség általános szabályait” szöveg lép.

(7) Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 24/A. § (5) bekezdésében a „vadállatnak” szövegrész helyébe a „veszélyes állatnak” szöveg lép.

(8) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 15. § (1) bekezdésének első mondatában a „Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény 339. §-a” szövegrész helyébe a „Ptk. szerződésen kívül okozott károkért való felelősség általános szabálya” szöveg lép.

(9) Az emberi fogyasztásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 21. § (2) bekezdésében a „termékfelelősségről szóló 1993. évi X. törvény (a továbbiakban: Tftv.)” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv termékfelelősségre vonatkozó” szöveg lép.

(10) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 215. § (3) bekezdésében a „339. §-ának” szövegrész helyébe a „kártérítési felelősség általános” szöveg lép,

**(A Ptk. 5:561. – 5:569. §-ához:
Egyéb kötelelem keletkeztető tényállások)**

**Egyéb kötelelem keletkeztető tényállásokhoz
kapcsolódó szövegrész változások**

165. § A társadalmi szervezetek által használt állami tulajdonú ingatlanok jogi helyzetének rendezéséről szóló 1997. évi CXLII. törvény 19. §-ában a „(Ptk. 361. §)” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó szabályai szerint” szöveg lép.

5. cím
A Ptk. Hatodik Könyvéhez kapcsolódó rendelkezések

**(A Ptk. 6:1. – 6:99. §-ához:
Öröklési jog)**

Átmeneti rendelkezések

166. § A Ptk.-nak az öröklési jogot szabályozó rendelkezéseit – a lemondó nyilatkozatra, valamint a végintézkedések érvényességére és hatályosságára vonatkozó szabályok kivételével – a Ptk. öröklési jogi rendelkezéseinek hatálybalépése után megnyílt öröklésre kell alkalmazni.

167. § A Ptk. öröklési jogi rendelkezéseinek hatálybalépése előtt tett lemondásra a lemondó nyilatkozat megtételének időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni akkor is, ha a hagyaték a Ptk. öröklési jogi rendelkezéseinek hatálybalépése után nyílik meg.

168. § A Ptk. öröklési jogi rendelkezéseinek hatálybalépése előtt tett végintézkedésre, annak érvényességére és hatályosságára a megtételekor hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni, akkor is, ha a hagyaték a Ptk. öröklési jogi rendelkezéseinek hatálybalépése után nyílik meg.

Módosuló törvények

*A közjegyzőkről szóló
1991. évi XLI. törvény módosítása*

169. § A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 135. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A közjegyző a felet tájékoztatja arról, hogy a végrendeletre visszaadása után nem lehet alkalmazni a Polgári Törvénykönyvnek az írásbeli magánvégrendelet alaki érvényességi feltételeire vonatkozó előírásai közül a nyílt vagy zárt iratként a közjegyzőnél letett írásbeli magánvégrendeletre vonatkozó szabályt. A tájékoztatást közjegyző a jegyzőkönyvben feltünteti.”

Öröklési joghoz kapcsolódó szövegrész változások

170. § (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 9. § (2) bekezdésében a „(Ptk. 674. §)” szövegrész hatályát veszti, 13. § (2) bekezdésében a „(Ptk. 677. §)” szövegrész helyébe a „(a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti hagyatéki tartozás)” szöveg lép.

(2) A tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1991. évi XXV. törvény 2. számú mellékletének 21. pontot megelőző szövegében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 674. §” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) 6:88. §” szöveg lép.

(3) A tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által az állampolgárok tulajdonában az 1939. május 1-jétől 1949. június 8-ig terjedő időben alkotott jogszabályok alkalmazásával igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1992. évi XXIV. törvény 2. számú mellékletének 7. pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 674. §” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) 6:88. §” szöveg lép.

6. cím

A Ptk. Hetedik Könyvéhez kapcsolódó rendelkezések

Módosuló törvények

(A Ptk. 7:2. §-ának 20. pontjához:
Hozzá tartozó)

*A polgári perrendtartásról szóló
1952. évi III. törvény módosítása*

171. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 13. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában hozzátartozó az egyenesági rokon és annak házastársa, az örökbe fogadó szülő és a szülő házastársa, az örökbe fogadott gyermek és a házastárs gyermeke, a testvér, a házastárs, az élettárs, a házastárs egyenesági rokona és testvére, valamint a testvér házastársa.”

***A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események
szakmai vizsgálatáról szóló
2005. évi CLXXXIV. törvény módosítása***

172. § A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 13. § (1) bekezdésének a) és e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vizsgálóbizottság tagja, illetve szakmai kivizsgáló nem lehet az, aki)

„a) érintett a közlekedési balesetben vagy az egyéb közlekedési eseményben, valamint annak Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozója,”

„e) a vizsgálat által érintett vállalkozás vezető tisztségviselőjének vagy tulajdonosának – vagy a vizsgálat által érintett egyéni vállalkozónak – Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozója.”

**(A Ptk. 7:2. §-ának 29. pontjához:
Közeli hozzátartozó)**

Módosuló törvények

***A lakástakarékpénztárakról szóló
1996. évi CXIII. törvény módosítása***

173. § (1) A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 2. § (1) bekezdése a következő 12. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„12. közeli hozzátartozó: a Polgári Törvénykönyvben meghatározott közeli hozzátartozó.”

(2) A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 6. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Kedvezményezett lehet

a) a lakás-előtakarékoskodó közeli hozzátartozója az (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján,

b) gyámság alatt álló kiskorú az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján, akinek a javára a lakás-előtakarékoskodó a lakás-előtakarékossági szerződést megkötötte.”

(3) A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 9. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A lakás-előtakarékoskodó személye a (2) és (4) bekezdésben foglalt esetek kivételével csak akkor változtatható, ha az új lakás-előtakarékoskodó az eredeti lakás-

előtakarékoskodó közeli hozzátartozója. A lakás-előtakarékoskodó személyének megváltoztatásához jogerős bírósági, hatósági határozat vagy a korábbi és az új tulajdonos írásos nyilatkozata szükséges.”

***Az elektronikus hírközlésről szóló
2003. évi C. törvény módosítása***

174. § Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 14. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A Tanács tagja, illetve a polgári törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozója – a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 21. § (1), (3) és (6) bekezdésében foglalt összeférhetlenségi szabályokon túl – nem lehet gazdasági társaságban, szövetkezetben személyes közreműködésre kötelezett tag, valamint nem rendelkezhet tulajdoni részesedéssel, továbbá nem lehet vezető tisztségviselő, illetve felügyelő bizottsági tag hírközlési tevékenységet végző gazdálkodóban, illetve ilyen szervezettel rendszeres üzleti kapcsolatban álló gazdálkodóban.”

**A közeli hozzátartozó fogalmához
kapcsolódó szövegrész változások**

175. § (1) A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 31. § d) pontjában a „hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pontja]” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti hozzátartozója” szöveg lép.

(2) A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 8. § (4) bekezdésében a „közeli hozzátartozójuk (Ptk. 685. § b) pont)” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozójuk” szöveg lép.

(3) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 5/A. § (7) bekezdésében a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. §]” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozója” szöveg, 27/A. § (4) bekezdésének ac) pontjában, 36. § (1) bekezdésében, 49. § (3) bekezdésében, 49/D. § (4) bekezdésében, 57. § (1) bekezdésének hd) pontjában a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közeli hozzátartozója” szöveg lép.

(4) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 40/B. § (3) bekezdésének c) pontjában, 40/C. § (2) bekezdésének e) pontjában, 40/D. § (4) bekezdésének c) pontjában a „közeli” szövegrész helyébe a „vele egy háztartásban élő” szöveg lép.

(5) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 74/A. § (5) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. §-ának b) pontjában foglaltakat” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közeli hozzátartozót” szöveg lép.

(6) A földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4. § (2) bekezdésének negyedik mondatában a „hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész

helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti hozzátartozója” szöveg lép.

(7) A Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény 2/A. § (2) bekezdésében a „közeli hozzátartozóinak (Ptk. 685. § b) pont)” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozóinak” szöveg lép.

(8) Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 2. § (4) bekezdésének a) pontjában a „Ptk. 685. §-ának b) pontjában megjelölt” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvben (a továbbiakban: Ptk.) meghatározott” szöveg, 6. § (3) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló többször módosított 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.)” szövegrész helyébe a „Ptk.” szöveg lép, 20. § (4) bekezdésében a „[Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész hatályát veszti.

(9) Az erdőbirtokossági társulatról szóló 1994. évi XLIX. törvény 18. § (2) bekezdésében a „Ptk. 685. § b) pontja” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg lép.

(10) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 123. § (2) bekezdésében a „közeli hozzátartozója (Ptk. 685. § b) pont)” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozója” szöveg lép.

176. § (1) A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 4. § (3) bekezdésében a „közeli hozzátartozók [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozók” szöveg, 5. § (2) bekezdésében a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti közeli hozzátartozója” szöveg, 10. § (3) bekezdésében a „közeli hozzátartozók [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közeli hozzátartozók” szöveg, 21. § (5) bekezdésében a „közeli hozzátartozók [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti közeli hozzátartozók” szöveg, 24/A. § (1) bekezdésében a „közeli hozzátartozójának [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti közeli hozzátartozójának” szöveg lép.

(2) A hegyközségekről szóló 1994. évi CII. törvény 21. § (3) bekezdésében a „közeli hozzátartozók [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozók” szöveg lép.

(3) A Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlásáról szóló 1995. évi XCIV. törvény 15. § (4) bekezdésében a „közeli hozzátartozói [Ptk. 685. § b) pontja]” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozói” szöveg lép.

(4) A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény 9. § (3) bekezdésének a) pontjában a „hozzátartozója [a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti hozzátartozója” szöveg lép.

(5) A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 4. § (2) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyv” szövegrész helyébe a „Polgári

Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg, a 15. § (1) bekezdésében, 16. § (4) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvnek” szövegrész helyébe a „Ptk.-nak” szöveg, 74. § (7) bekezdésben a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti közeli hozzátartozója” szöveg, a 87. § (4) bekezdésében a „hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti hozzátartozója” szöveg lép.

(6) A tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló 1996. évi LVIII. törvény 21. § (1) bekezdésében a „közeli hozzátartozói [Ptk. 685. § b) pontja],” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közeli hozzátartozói” szöveg, 34/D. § (1) bekezdésének a) pontjában a „hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti hozzátartozója” szöveg lép.

(7) Az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény 15. § (2) bekezdésében a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozója” szöveg, 19. § (3) bekezdésében a „közeli hozzátartozói [Ptk. 685. § b) pontja]” szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti közeli hozzátartozói” szöveg lép.

(8) A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 4. § (2) bekezdésének y) pontjában a „Ptk. 685. §-ának b) pontjában megjelölt” szövegrész helyébe a „Ptk.-ban meghatározott” szöveg, 1. számú mellékletének 11. pontjában a „Ptk.: az 1959. évi IV. törvény a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről” szövegrész helyébe a „Ptk.: a 2009. évi CXX. törvény a Polgári Törvénykönyvről” szöveg lép.

(9) A külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény 10. § (4) bekezdésének első mondatában a „Ptk. 685. § b) pontja” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg lép.

(10) A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 26. § (1) bekezdésében a „hozzátartozójának [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „– a Polgári Törvénykönyvben meghatározott – hozzátartozójának” szöveg lép.

177. § (1) A közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 8. § (1) bekezdésének bevezető szövegében a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozója” szöveg lép.

(2) A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 20. § (1) bekezdésének d) pontjában, 29. § (2) bekezdésében a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pontja]” szövegrész helyébe a „Ptk szerinti közeli hozzátartozója” szöveg lép.

(3) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 27. § (3) bekezdésének d) pontjában a „közeli hozzátartozója Ptk. 685. § b) pont” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közeli hozzátartozója” szöveg lép.

(4) A Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamaráról szóló 2000. évi LXXXIV. törvény 13. § (3) bekezdésében a „közeli hozzátartozói [Ptk. 685. § b) pontja]”

szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozói” szöveg lép.

(5) A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény 14. § (3) bekezdésében a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozója” szöveg lép.

(6) A tankönyvpiac rendjéről szóló 2001. évi XXXVII. törvény 8/F. § (1) bekezdésében a „Ptk. 685. § b) pontja” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv” szöveg lép.

(7) A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 57. § (16) bekezdésében a „Ptk. 685. §-ának b) pontjában” szövegrész helyébe a „Ptk.-ban” szöveg lép.

(8) A Nemzeti Földalapról szóló 2001. évi CXVI. törvény 4. § (2) bekezdésének bevezető szövegében a „közeli hozzátartozója (Ptk. 685. § b) pont)” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozója” szöveg, 8. § (4) bekezdésének első mondatában a „hozzátartozó (Ptk. 685. § b) pont)” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti hozzátartozó” szöveg lép.

(9) A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 18. § (2) bekezdésének c) pontjában a „hozzátartozója (Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozója” szöveg, 25. § (1) bekezdésének b) pontjában a „Ptk. 685. § b) pontja” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv” szöveg lép.

(10) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 178. § 19. pontjában a „Polgári Törvénykönyv 685. §-a b) pontjában közeli hozzátartozóként megjelölt személy” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közeli hozzátartozó” szöveg lép.

178. § (1) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 3. § f) pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 685. § b) pontja szerinti hozzátartozó, ide nem értve a jegyest” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozó” szöveg lép.

(2) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény 4. § 11. pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 685. §-ának b) pontjában” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvben (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg lép.

(3) A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 14/A. § (1) bekezdésében a „Ptk. 685. § b) pontjában felsorolt” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti” szöveg, 14/A. § (2) és (3) bekezdésében a „685. § b) pontjában felsorolt” szövegrész helyébe a „szerinti” szöveg lép.

(4) Az európai részvénytársaságról szóló 2004. évi XLV. törvény 9. § (5) bekezdésének c) pontjában a „közeli hozzátartozója (Ptk. 685. § b) pont)” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozója” szöveg lép.

(5) A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény 1. § (2) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv” szöveg, 31. § (1) bekezdésében a „Közeli hozzátartozók [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „A Ptk. szerinti közeli hozzátartozók” szöveg lép.

(6) A Szülőföld Alapról szóló 2005. évi II. törvény 13. §-ában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. § b) pontjában” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvben” szöveg lép.

(7) Az emberi fogyasztásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 21. § (1) bekezdésének bevezető szövegében a „hozzátartozója [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti hozzátartozója” szöveg lép.

(8) A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 74. § 15. pontjában a „Polgári Törvénykönyv 685. §-ának b) pontjában” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvben” szöveg lép.

(9) A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 67. § (5) bekezdésének bevezető szövegében a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közeli hozzátartozója” szöveg lép.

(10) A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 3. § (9) bekezdésében a „közeli hozzátartozója [Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „hozzátartozója” szöveg lép.

179. § (1) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 25. § (2) bekezdésében, 211. § (3) bekezdésében, 309. § (3) bekezdésének c) pontjában, 332. § (5) bekezdésében a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti közeli hozzátartozója” szöveg, 25. § (4) bekezdésében, 41. § (5) bekezdésében a „közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közeli hozzátartozója” szöveg, 141. § (2) bekezdésének m) pontjában a „közeli hozzátartozójával [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti közeli hozzátartozójával” szöveg lép.

(2) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 82. § (2) bekezdésében a „közeli hozzátartozója (Ptk. 685. § b) pont)” szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti közeli hozzátartozója” szöveg lép.

(3) A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény 31. § (2) bekezdésében a „685. § b) pontja” szövegrész, 40. § (3) bekezdésében a „685. §-ának b) pontja” szövegrész hatályát veszti.

(4) A lobbitevékenységről szóló 2006. évi XLIX. törvény 5. § e) pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. § b) pontjában” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvben ilyenként” szöveg lép.

(5) Az európai szövetkezetről szóló 2006. évi LXIX. törvény 8. § (5) bekezdésének d) pontjában a „közeli hozzátartozója [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 685. § b) pont]” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti közeli hozzátartozója” szöveg lép.

(6) Az egészségbiztosítás hatósági felügyeletéről szóló 2006. évi CXVI. törvény 5. § (9) bekezdésében a „Ptk. 685. §-ának b) pontjában” szövegrész helyébe a „Ptk.-ban” szöveg lép.

(7) A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 68. § (2) bekezdésének e) pontjában a „hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozója” szöveg lép.

(8) Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 70. § (1) bekezdésében a „Ptk. 685. §-ának b) pontjában” szövegrész helyébe a „Ptk.-ban ilyenként” szöveg lép.

(9) A foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló 2007. évi CXVII. törvény 2. § 20. pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 685. §-ának b) pontjában megjelölt” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvben (a továbbiakban: Ptk.) meghatározott” szöveg lép.

(10) A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2007. évi CXXXV. törvény 24. § (2) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. §-ának b) pontjában” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvben (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg lép.

180. § (1) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény 4. § (3) bekezdésében a „685. §-ának b) pontjában meghatározott” szövegrész helyébe a „szerinti” szöveg lép.

(2) A közpénzekből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló 2007. évi CLXXXI. törvény 2. § (1) bekezdésének f) pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) által meghatározott” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti” szöveg lép.

(3) A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény 1. § (5) bekezdésében, 6. § (2) bekezdésének b) pontjában, 14. § (1) bekezdésében a „Ptk. 685. § b) pontjában” szövegrész helyébe a „Ptk.-ban” szöveg lép.

(4) Az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló 2009. évi LXXVIII. törvény 2. § 23. pontjában a „685. §-ának b) pontja” szövegrész hatályát veszti.

**(A Ptk. 7:2. §-ának 33. pontjához:
Köztestület)**

**A köztestület fogalmához
kapcsolódó szövegrész változások**

181. § (1) A nemzeti szabványosításról szóló 1995. évi XXVIII. törvény 7. § (2) bekezdésében a „köztestület (Ptk. 65. §)” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv szerinti köztestület” szöveg lép.

(2) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 34. § (1) bekezdésében a „köztestület (Ptk. 65. §)” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv szerinti köztestület” szöveg lép.

**(A Ptk. 7:2. §-ának 42. pontjához:
Személy)**

Módosuló törvények

*A bányászatról szóló
1993. évi XLVIII. törvény módosítása*

182. § (1) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § A miniszter belföldi vagy külföldi Ptk. szerinti személlyel (a továbbiakban: személy) kötött koncessziós szerződéssel meghatározott időre átengedheti:

- a) zárt területen
 - aa) az ásványi nyersanyagok kutatását, feltárását, kitermelését,
 - ab) a geotermikus energia kutatását, kinyerését és hasznosítását,
 - b) a kőolaj, a kőolajtermék, továbbá – a földgáz kivételével – az egyéb szénhidrogén-gáz szállítóvezeték létesítését és üzemben tartását.”

(2) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 20. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

- „(2) Bányajáradékot köteles fizetni:
- a) a bányavállalkozó, továbbá
 - b) az 1. § (2) és (7) bekezdés szerinti tevékenységet végző,
 - c) a geotermikus energiát kitermelő
- személy az általa kitermelt ásványi nyersanyag és geotermikus energia után.”

(3) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 26/A. § (2) bekezdése b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Bányatelek megállapítását kérheti a bányafelügyelettől)

„b) az a személy, aki nem minősül bányavállalkozónak, azonban archív adattári adatok, új elméleti földtani értelmezés eredményei vagy bejelentés alapján végzett felszíni előkutatás adatai alapján készletszámítási jelentést készít.”

(4) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 41. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bányafelügyelet azt a személyt, aki jogosulatlanul bányászati tevékenységet végez vagy végeztet, bírsággal sújthatja, és eltiltja a tevékenység folytatásától. Jogosulatlanul az folytat bányászati tevékenységet, aki

- a) a 4. § szerinti felszíni előkutatást a kötelező bejelentést elmulasztva végzi,
- b) bányászati koncesszió vagy bányafelügyeleti engedély nélkül ásványi nyersanyagot termel ki, vagy geotermikus energiát hasznosít,
- c) külön jogszabályban előírt hatósági engedély nélkül vagy attól eltérően folytatott tevékenysége során ásványi nyersanyagot termel ki, vagy geotermikus energiát hasznosít.”

(5) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 41. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bányafelügyelet azt a személyt, aki külön jogszabály hatálya alá tartozó, a bányafelügyelet által kiadott hatósági engedélyhez kötött gázipari tevékenységet (földgáz tárolása, vezetéken történő elosztása, szállítása, egyéb gázok vezetéken történő szállítása, cseppfolyós propán-bután gázok és ezek elegyei vezetéken történő elosztása, tartályban vagy palackban történő forgalmazása) engedély nélkül végez, bírsággal sújthatja, és eltilthatja a tevékenység folytatásától.”

(6) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 49. § 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvényben használt egyes kifejezések a következőket tartalmazzák:)

„5. „Bányavállalkozó” a bányászati tevékenység végzésére jogosult személy.”

(7) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 50. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) E törvény hatálybalépésekor bányászati joggal rendelkező személyek
a) a bányászati tevékenységet a művelés alatt álló bányáikban tovább folytathatják; valamint

b) kitermelési jogot szereznek az általuk már megkutatott és bányatelekkel lefedett azon területekre, amelyek feltárását a 15. §-ban meghatározott feltételek megfelelő alkalmazása mellett vállalják; továbbá

c) a kiadott és érvényes kutatási engedélyükben meghatározott nyersanyagra a folyamatban lévő kutatásaikat, az engedélyükben meghatározott határidőre, legfeljebb azonban 4 éven belül befejezhetik és a bányatelek megállapítását követően munkaprogram benyújtásával a feltárára és a kitermelésre koncessziós szerződés megkötését kezdeményezhetik a miniszternél, illetőleg az 5. §-ban, valamint a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 2. § a) pontjában meghatározott esetekben a bányafelügyelettől az engedély megadását (23. §) kérhetik.”

(8) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 50. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A bányászati tevékenységet folytató személyek e törvény hatálybalépésétől számított 3 hónapon belül kötelesek a miniszternek megküldeni a (6) bekezdésben foglalt rendelkezések alapján elkészített területkimutatásaikat. A határidőre megküldött területkimutatásokba fel nem vett, illetőleg a (6) bekezdés b) és c) pontjaiban foglalt rendelkezések alapján a felszabadult területekre a miniszter nyilvános pályázatot írhat ki.”

***A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló
1993. évi XLIX. törvény módosítása***

183. § (1) A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 1993. évi XLIX. törvény 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A törvény hatálya kiterjed a kőolajterméket az Európai Unió másik tagállamából (a továbbiakban: tagállam) vagy harmadik országból belföldi feldolgozás, felhasználás vagy továbbforgalmazás céljából behozó – a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló törvényben (a továbbiakban: jövedéki adótörvény) meghatározott – adóraktári engedélyesre, adómentes felhasználóra, felhasználói engedélyesre, bejegyzett kereskedőre, bejegyzett feladóra, közösségi jövedéki engedélyes kereskedőre, valamint jövedéki engedélyes importőrre, továbbá azokra a Polgári Törvénykönyv szerinti személyekre (a továbbiakban: személy), akik tagállamból vagy harmadik országból kőolajat hoznak be.”

(2) A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 1993. évi XLIX. törvény 43. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A miniszter, valamint a Szövetség megbízott ellenőrök útján ellenőrzi, hogy a törvény hatálya alá tartozó személyek a törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatják-e a kőolaj és a kőolajtermék behozatali, forgalmazási és felhasználási tevékenységüket, illetve földgáz-értékesítő tevékenységüket.”

(3) A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 1993. évi XLIX. törvény 47. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„47. § A törvény 9. §-ában előírt kötelezettség azokra a személyekre terjed ki, akik (amelyek) 1992. évben biztonsági tartalék képzési kötelezettséggel járó kőolajat vagy kőolajterméket hoztak be.”

**(A Ptk. 7:2. §-ának 48. pontjához:
Többségi befolyás)**

**A többségi befolyás fogalmához
kapcsolódó szövegrész változások**

184. § (1) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 9. § (10) bekezdésében, 27/A. § (4) bekezdésének ac) pontjában, 33/A. § (1) bekezdésben, 36. § (1) bekezdésében, 49/D. § (5) bekezdésében, 63/A. §-ban a „többségi befolyással [Ptk. 685/B. §]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti többségi befolyással” szöveg, 33. § (2) bekezdésében, 63/B. § (6) bekezdésében a „többségi befolyást biztosító részesedéssel [Ptk. 685/B. §]” szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti többségi befolyást biztosító részesedéssel” szöveg, 36. § (1) bekezdésében, 38. § (5) bekezdésében, 40. § (3) bekezdésében, 49/D. § (4) bekezdésében, 57. § (1) bekezdésének he) pontjában a „többségi befolyása [Ptk. 685/B. §]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti többségi befolyása” szöveg lép.

(2) A közpénzek felhasználásával, a köztulajdon használatának nyilvánosságával, átláthatóbbá tételével és ellenőrzésének bővítésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2003. évi XXIV. törvény 37. § (4) bekezdésében a „többségi befolyás (Ptk. 685/B. §)” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti többségi befolyás” szöveg lép.

(3) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 52. § (2) bekezdésében a „685/B. § (3) bekezdése” szövegrész helyébe a „vonatkozó rendelkezése” szöveg, 211. § (3) bekezdésében, 228. § (1) bekezdésében a „meghatározó befolyással rendelkezik (Ptk. 685/B. §)” szövegrész helyébe az „a Ptk. szerinti meghatározó befolyással rendelkezik” szöveg lép.

(4) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 4. § (3) bekezdésében a „többségi befolyással (Ptk. 685/B. §)” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti többségi befolyással” szöveg, 93. § (1) és (2) bekezdésében a „többségi befolyással (Ptk. 685/B. §)” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti többségi befolyással” szöveg, 129. § (2) bekezdésében a „többségi befolyása (Ptk. 685/B. §)” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti többségi befolyása” szöveg lép.

(5) A közellátás biztonsága szempontjából kiemelkedő jelentőségű vállalkozásokat érintő egyes törvények módosításáról szóló 2007. évi CXVI. törvény 1. § (1) bekezdésének be) pontjában a „ [Ptk. 685/B. §]” szövegrész hatályát veszti.

(6) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény 3. § rb) pontjában a „– a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 685/B. § (2) bekezdésében meghatározott –” szövegrész helyébe az „a Polgári Törvénykönyvről szerinti meghatározó” szöveg lép.

**(A Ptk. 7:2. §-ának 53. pontjához:
Vállalkozás)**

Módosuló törvények

***A polgári perrendtartásról szóló
1952. évi III. törvény módosítása***

185. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény a 396. §-t követően a következő 396/A. §-sal egészül ki:

„396/A. § E törvény alkalmazásában egyéb gazdálkodó szervezetnek minősül az egyéni vállalkozó, az állam, a helyi önkormányzat, a költségvetési szerv, az egyesület, a köztestület, valamint az alapítvány.”

***A Büntető Törvénykönyvről szóló
1978. évi IV. módosítása***

186. § (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 56. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazása szempontjából foglalkozásnak minősül az is, ha az elkövető a vállalkozás vezető tisztségviselője, a vállalkozás általános vezetését ellátó szerv tagja, illetve igazgatója, vagy felügyelőbizottságának tagja, avagy egyéni vállalkozó.”

(2) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 137. § 2. pont a) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(2. közfeladatot ellátó személy:)

„a) a postai szolgáltató végrehajtó vagy biztonsági szolgálatot ellátó alkalmazottja, a közforgalmú tömegközlekedési eszközt működtető vállalkozásnál végrehajtó vagy biztonsági szolgálatot ellátó személy, továbbá a közúti személyszállítási szolgáltatást végző más személy,”

(3) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 137. § 19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. a vállalkozás fogalma alatt a Polgári Törvénykönyv szerinti meghatározást kell érteni,”

(4) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A költségvetési szervnek, vállalkozásnak vagy a társadalmi szervezetnek az a dolgozója, illetőleg tagja, aki a működésével kapcsolatban jogtalan előnyt kér, vagy a kötelességének megszegéséért az ilyen előnyt, illetve annak ígéretét elfogadja, vagy a jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

(5) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 252. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A költségvetési szervnek, vállalkozásnak vagy a társadalmi szervezetnek az az önálló intézkedésre jogosult dolgozója, illetve tagja, aki a működésével kapcsolatban jogtalan előnyt kér, avagy az ilyen előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja, illetve a jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért, büntettet követ el, és egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

(6) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 253. § (3)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés szerint büntetendő a vállalkozás vezető tisztségviselője, illetőleg ellenőrzésre vagy felügyeletre feljogosított tagja vagy dolgozója, ha az (1)-(2) bekezdésben írt bűncselekményt a vállalkozás tagja vagy dolgozója a vállalkozás érdekében követi el, és a felügyeleti vagy az ellenőrzési kötelezettségének teljesítése a bűncselekmény elkövetését megakadályozhatta volna.

(4) Vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a vállalkozás vezető tisztségviselője, ellenőrzésre vagy felügyeletre feljogosított tagja vagy dolgozója, ha a (3) bekezdésben meghatározott bűncselekményt gondatlanságból követi el.”

(7) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 254. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„254. § (1) Aki költségvetési szerv, vállalkozás vagy társadalmi szervezet dolgozójának, illetve tagjának, vagy reá tekintettel másnak azért ad, vagy ígér jogtalan előnyt, hogy a kötelességét megszegje, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a jogtalan előnyt költségvetési szerv, vállalkozás vagy társadalmi szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozójának, illetve tagjának adják vagy ígérik.”

(8) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 256. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Aki az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt
 a) vállalkozás vagy társadalmi szervezet dolgozójával, illetve tagjával kapcsolatban követi el, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel,
 b) vállalkozás vagy társadalmi szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozójával, illetve tagjával kapcsolatban követi el, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

(9) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 258/B. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés szerint büntetendő a vállalkozás vezetője, ellenőrzésre vagy felügyeletre feljogosított tagja vagy dolgozója, ha az (1)-(2) bekezdésben írt bűncselekményt a vállalkozás tagja vagy dolgozója a vállalkozás érdekében követi el, és a felügyeleti vagy az ellenőrzési kötelezettségének teljesítése a bűncselekmény elkövetését megakadályozhatta volna.

(4) Vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a vállalkozás vezetője, ellenőrzésre vagy felügyeletre feljogosított tagja vagy dolgozója, ha a (3) bekezdésben meghatározott bűncselekményt gondatlanságból követi el.”

(10) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 258/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„258/C. § (1) Aki külföldi vállalkozás dolgozójának, illetve tagjának, vagy reá tekintettel másnak azért ad vagy ígér jogtalan előnyt, hogy a kötelességét megszegje, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a jogtalan előnyt külföldi vállalkozás önálló intézkedésre jogosult dolgozójának, illetve tagjának adják vagy ígérik.”

(11) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 258/G. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„258/G. § E cím alkalmazásában külföldi vállalkozás az a szervezet, amely a személyes joga szerint jogi személyiséggel rendelkezik, és az adott szervezeti formában gazdasági tevékenység végzésére jogosult.”

(12) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 298/A. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Vállalkozás vezető állású személyének visszaélése

298/A. § A vállalkozás vezető állású személye, aki

a) a vállalkozás vagyoni helyzetéről vagy vezető állású személyéről e tevékenységével összefüggésben, illetve a vállalkozásra vonatkozóan pénzügyi eszközről valótlán adat közlésével vagy híresztelésével, illetve adat elhallgatásával,

b) pénzügyi eszközre vonatkozó színlelt ügylet kötésével a vállalkozás tagját vagy tagjait megtéveszti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

(13) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 298/B. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„298/B. § A jogi személyiséggel rendelkező vállalkozás vezető állású személye, aki a társaság saját tőkéjét részben vagy egészben jogtalanul elvonja, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

(14) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 299. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„299. § (1) A vállalkozás vezető állású személye, aki közreműködik abban, hogy
 a) a vállalkozás a székhelyén (telephelyén, fióktelepén) ne legyen fellelhető, vagy
 b) közhitelű nyilvántartásba olyan személy kerüljön a vállalkozás képviselőjére jogosult személyként bejegyzésre, akinek lakóhelye (tartózkodási helye) ismeretlen, vagy ismeretlennek minősül, büntetést követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

(15) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 299/B. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Aki)

„a) a vállalkozás vagyoni helyzetéről vagy vezető állású személyéről e tevékenységével összefüggésben, illetve a vállalkozásra vonatkozóan pénzügyi eszközről valótlán adat közlésével vagy híresztelésével, illetve adat elhallgatásával,”

(16) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 300/F. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 298/A. §, 298/B. §, 299. § és a 299/B. § alkalmazásában vezető állású személy:
 a) a vállalkozás vezető tisztségviselője, felügyelő bizottsági tagja,
 b) a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, illetve a külföldi székhelyű európai gazdasági egyesülés magyarországi telephelye vezetésére kinevezett személy,
 c) minden olyan személy, akit a vállalkozás alapszabálya, alapító okirata, társasági szerződése ilyenként határoz meg.”

(17) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 313/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az is, aki a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz hamisítást valamely vállalkozás által kibocsátott olyan kártyára követi el, amely a kibocsátó áruja árának kiegyenlítésére alkalmas.”

(18) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 313/C. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (2)-(7) bekezdés szerint büntetendő az is, aki a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélést valamely vállalkozás által kibocsátott olyan kártyára követi el, amely a kibocsátó áruja árának kiegyenlítésére alkalmas.”

(19) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 314. § (3)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés szerint büntetendő a vállalkozás vezetője, ellenőrzésre vagy felügyeletre feljogosított tagja vagy dolgozója, ha az (1)-(2) bekezdésben írt bűncselekményt a vállalkozás tagja vagy dolgozója a vállalkozás érdekében követi el, és a felügyeleti vagy az ellenőrzési kötelezettségének teljesítése a bűncselekmény elkövetését megakadályozhatta volna.

(4) Vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a vállalkozás vezetője, ellenőrzésre vagy felügyeletre feljogosított tagja vagy dolgozója, ha a (3) bekezdésben meghatározott bűncselekményt gondatlanságból követi el.”

(20) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 315. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E fejezet alkalmazásában vállalkozás alatt azokat a szervezeteket is érteni kell, amelyeknek gazdálkodó tevékenységével összefüggő polgári jogi kapcsolataira a Polgári Törvénykönyv szerint a vállalkozásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

(21) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 329. § (1) bekezdésének b) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

(Aki)

„b) vállalkozásnál betöltött munkakörével, tisztségével, tagságával visszaélve más szellemi alkotásának hasznosítását vagy az alkotáshoz fűződő jogok érvényesítését attól teszi függővé, hogy annak díjából, illetve az abból származó haszonból vagy nyereségből részesítsék, illetve jogosultként tüntessék fel.”

***Az államháztartásról szóló
1992. évi XXXVIII. törvény módosítása***

187. § (1) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 8. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Amennyiben a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti vállalkozás (a továbbiakban: vállalkozás) a Magyar Állammal vagy önkormányzattal kötött, legalább 5 év lejáratú szerződés keretében beruházást hajt végre annak érdekében, hogy a létrehozott eszköz felhasználásával szolgáltatást nyújtson, akkor

a) a beruházás számviteli aktiválásakor a szerződésben nevesített eszköz értékét költségvetési kiadásként el kell számolni;

b) az eszköz a) pont szerint költségvetési kiadásként elszámolt értékét az aktiválás évétől kezdve a szerződés hátralévő futamideje alatt évenként időarányos részletekben költségvetési bevételként el kell számolni;

c) amennyiben a szerződés a szerződés szerinti határidő előtt megszűnik, akkor a megszűnésekor a b) pont szerint még el nem számolt részt egy összegben bevételként el kell számolni.”

(2) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 49. § (5) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A fejezetet irányító szerv – ha törvény eltérően nem rendelkezik)

„d) mint vagyongekezelő, illetve a tulajdonosi, az alapítói, részvényesi jogok gyakorlója köteles a saját, vagy az irányítása alá tartozó költségvetési szerv vagyongekezelésébe tartozó vállalkozás működésének hatékonyságát, törvényességét – a vállalkozás önállóságát nem sértve – oly módon biztosítani, hogy kijelöli az ezekért felelős személyt, szervezeti egységet,

valamint a vállalkozás tekintetében rendszeresen elvégzi a (6) bekezdésben foglalt vizsgálatot;”

(3) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 49. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A fejezetet irányító szerv költségvetési szerv alapításakor, valamint az irányítása alá tartozó közszolgáltató költségvetési szervek működése során, továbbá a vagyongazdálkodásba tartozó vállalkozásra nézve a Kormány rendeletében meghatározott módon és rendszerességgel

a) hatásvizsgálat alapján megvizsgálja és döntéshozatalra alkalmas módon bemutatja a közfeladat-ellátás iránti igény meglétét, a közfeladat-ellátás más megoldási módokkal, más szervezeti megoldásokkal szembeni előnyét,

b) az a) pontban foglaltakon belül mérlegeli a szervezeti célszerűséget: a működési-gazdálkodási forma összhangját a tevékenység jellegével és a forrásszerkezettel,

c) az a) pontban foglaltakon belül megvizsgálja a szerv által ellátott, ellátandó közfeladat elvégzésére alkalmas államháztartáson belüli vagy kívüli szervezetek vagy személyek közötti versenyhelyezetet, továbbá annak feltételezett hatását a gazdaságos, hatékony, eredményes, valamint megfelelő garanciákkal rendelkező közfeladat-ellátásra,

d) érvényesíti a szakmai, mennyiségi, minőségi, valamint a működés és gazdálkodás gazdaságosságára, hatékonyságára, továbbá a szerv egészére és szervezeti egységeire vonatkozó méretgazdaságossági követelményeket,

e) értékeli a d) pont szerinti követelmények teljesülését.”

(4) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 100/I. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Kormányrendeletben meghatározott közintézet, vállalkozó közintézet, illetve közüzem az ott meghatározott feltételekkel)

„c) év közben a közszolgáltatási és vállalkozási bevételeinek az annak megszerzésével kapcsolatos költségekkel, ráfordításokkal csökkentett részéből a 100/L. § szerinti vállalkozásának visszatérítendő támogatást nyújthat.”

(5) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 100/J. § (6) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Vállalkozó közintézet esetén az adott szerv vonatkozásában annak vezető testülete gyakorolja a 49. § (5) bekezdésében foglalt hatáskörök közül az alábbiakat:)

„b) a (4) bekezdés szerinti tulajdonában lévő vállalkozás esetén gyakorolja a 49. § (5) bekezdésének d) pontjában foglalt hatáskört,”

(6) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 100/K. §-t megelőző fejezet és alcím helyébe a következő szöveg lép:

„KÖZFELADATOK VÁLLALKOZÁSBAN VALÓ RÉSZVÉTELLEL TÖRTÉNŐ ELLÁTÁSA

A vállalkozás által történő közfeladat-ellátás általános feltételei”

(7) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 100/K-100/P. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„100/K. § (1) Jogszabályban meghatározott közfeladat állami tulajdonú (állami részesedéssel működő) vállalkozás által legalább az alábbi feltételek együttes fennállása esetén látható el:

a) az ellátandó közfeladat közszolgáltatás, amely nem foglalja magában közhatalom gyakorlását,

b) érvényesül a gazdasági verseny tisztaságának és szabadságának elve, illetve nem áll elő a tisztességtelen verseny tilalmának követelményeibe ütköző, a gazdasági versenyt korlátozó piaci magatartás, továbbá az érintett vállalkozások versenyre hátrányos összefonódása,

c) jogszabályban biztosított kizárólagos jog vagy jogszabály rendelkezése szerint megkötött szerződés alapján nyújtott közszolgáltatás kivételével nincs korlátozva az adott közszolgáltatás nyújtására jogosultak száma vagy köre,

d) a közszolgáltatást nyújtó szervezetek közötti választáshoz szükséges információk a szolgáltatást igénybevevők számára hozzáférhetők,

e) a közszolgáltatást nyújtó szervezet – a közvetlenül jogszabályon alapuló, a normatív támogatások, a tulajdonosi jogkörben (tagi minőségben) juttatott források, valamint külön törvényben foglalt esetek kivételével – csak versenyeztetés útján jut államháztartásból származó forráshoz,

f) a közszolgáltatást nyújtó szervezet vezető tisztségviselője vagy vezető tisztségviselői közül legalább egy természetes személy a felsőoktatásban, gazdaságtudományok képzési területen vagy a többciklusú képzés bevezetése előtt annak megfelelő egyetemi, főiskolai szakon szerzett végzettséggel, szakképzettséggel rendelkezik, vagy nyilvános pályázat alapján jelölik ki, illetve választják meg,

g) jogszabályban egyértelműen meghatározott a közszolgáltatás, valamint ellátásának költségszámításon alapuló tervezése és finanszírozása, illetve ezek hiányában megállapítható az előállított teljesítmény értéke a finanszírozó államháztartás körébe tartozó szervezet számára,

h) biztosított a gazdaságossági, hatékonysági és átláthatósági követelmények érvényesülése,

i) a közszolgáltatást nyújtó szervezet fizetéképtelensége esetére is biztosítva van az adott közszolgáltatás folyamatos ellátása, és

j) a vállalkozás által történő közszolgáltatás-ellátás az államháztartás számára ésszerűbb, gazdaságosabb és finanszírozási szempontból kedvezőbb más ellátási módhoz képest, valamint a magánosítás bizonyítottan hátrányos lenne a közfeladat-ellátás és annak hatékonysága szempontjából.

(2) A közszolgáltatás ellátásáért vagy annak finanszírozásáért külön jogszabály alapján felelős, államháztartás körébe tartozó szervezetnek a vállalkozás fizetéképtelenné válása esetén is gondoskodnia kell a közszolgáltatás folyamatos és zavartalan ellátásáról.”

„(4) Az e fejezetben foglaltak szerint történő közfeladat-ellátás nem eredményezheti a feladatellátással kapcsolatos közérdekű és közérdekből nyilvános adatok nyilvánosságának korlátozását. Az (1) bekezdés szerinti vállalkozás közfeladat-ellátásával kapcsolatos adatkezelése és -szolgáltatása tekintetében a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény III. fejezetében foglaltak alkalmazandók.

(5) Az (1)-(4) bekezdésben foglaltak az államháztartás körébe tartozó szervezetek tulajdonában álló (részesedésével működő) vállalkozások tekintetében is irányadók.

(6) A magyar állam, a helyi önkormányzat, költségvetési szerv vagy közalapítvány többségi befolyása alatt álló vállalkozás a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény

szerint közfeladatot ellátó szervnek, a nevében eljáró személy pedig közfeladatot ellátó személynek minősül.

A költségvetési szervek vállalkozásaira vonatkozó szabályok

100/L. § (1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, költségvetési szerv csak olyan vállalkozást alapíthat, csak olyan vállalkozást tulajdonolhat, illetve csak olyan vállalkozásban gyakorolhat tulajdonosi jogokat, amely jogi személyiséggel rendelkezik, amelyben felelőssége nem haladja meg vagyoni hozzájárulásának mértékét, és amelyben legalább többségi befolyással rendelkezik. Több költségvetési szerv közös vállalkozása esetében elegendő, ha a költségvetési szervek befolyása együttesen éri el a legalább többségi befolyást.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vállalkozás további vállalkozást nem alapíthat, és vállalkozásban részesedést nem szerezhet.

(3) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az (1) bekezdés szerinti vállalkozás (a továbbiakban: vállalkozás) alapításához, abban tagsági (részvényesi) jogviszony létesítéséhez, illetve részesedés szerzéséhez

a) központi költségvetési szerv esetén a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács (a továbbiakban: NVT) előzetes engedélye,

b) az a) pont alá nem tartozó költségvetési szerv esetén az irányító szerv egyedi előzetes engedélye szükséges.

(4) A (3) bekezdés szerinti alapítás, illetve befolyásszerzés esetén a döntést (engedélyt) kérő előterjesztésben (kérelemben) be kell mutatni

a) a 100/K. §-ban foglalt feltételek meglétét,

b) a közfeladat-ellátás finanszírozásának tervezett módját, forrásait, ezen belül különösen a vállalkozás bevételei között az államháztartáson kívüli forrásokból származó bevételek várható arányát, mértékét; a vállalkozás rendelkezésére bocsátandó vagyon (eszközök) értékét, összetételét,

c) a létesítő okirat tervezetét,

d) a középtávú üzleti terv főbb elemeit,

e) a vállalkozás székhelyét, tagját (tagjait), szervezeti formáját, feladatát, tevékenységi körét,

f) a vállalkozás működésének időtartamát, ha határozott időre alapítják,

g) a tulajdonosi (tagsági, részvényesi) jogokat gyakorló szerv és a vállalkozás együttműködését szabályozó szerződés (megállapodás) tervezetét, továbbá

h) külön jogszabályban előírt követelmények teljesülését.

(5) Amennyiben az NVT a központi költségvetési szerv kezdeményezésére a (3) bekezdés a) pontja szerinti előzetes döntést megadja, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. (a továbbiakban: MNV Zrt.) kiadja a központi költségvetési szervnek a szükséges meghatalmazást, továbbá megköti a központi költségvetési szervvel a Vtv. 29. § (5) bekezdése szerinti megállapodást.”

„(7) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, amennyiben a vállalkozás bevételeiben két egymást követő évben kétharmadnál magasabb arányt ér el az államháztartásból származó forrás – ide nem értve a társadalombiztosítás pénzügyi alapjaiból származó bevételt, a közbeszerzésekről szóló törvényben foglaltak szerint lefolytatott beszerzésből származó szerzett bevételt, valamint az adott évre elszámolt, központi költségvetési támogatásból finanszírozott fejlesztéseket – az alapítói (tulajdonosi, tagsági, részvényesi) jogok gyakorlójának egy éven belül intézkednie kell e források megfelelő csökkentéséről, vagy kezdeményeznie kell a vállalkozás átalakulását, jogutód nélküli megszüntetését.

(8) A Kormány irányítása alá tartozó költségvetési szerv az államháztartásból származó forrás felhasználásához kapcsolódó lebonyolító, végrehajtó feladat ellátása, továbbá közbeszerzés lefolytatása céljából vállalkozás alapítását nem kezdeményezheti, abban alapítói (tulajdonosi) jogokat nem gyakorolhat, illetve tagsági (részvényesi) jogviszonyt nem létesíthet, részesedést nem szerezhethet.

(9) A vállalkozás által a vezető tisztségviselőknek és felügyelőbizottsági tagoknak nyújtott személyi jellegű juttatás, javadalmazás (így különösen: díjazás, jutalom, munkabér, végkielégítés, osztalék, dolgozói üzletrész, egyéb juttatás) mértéke közérdekből nyilvános adat.

100/M. § (1) A központi költségvetési szerv – ha nem irányító szerv, irányító szerve útján – az MNV Zrt., más költségvetési szerv az irányító szerv előzetes engedélyét köteles kérni a 100/L. § szerinti vállalkozás tőkeemeléséhez, nem kötelező tőkeeszállításához, átalakulásához, valamint végelszámolással történő megszüntetéséhez, továbbá a központi költségvetési szerv az MNV Zrt.-vel a Vtv. 29. §-ának (5) bekezdése alapján megkötött szerződésben meghatározott, a vállalkozás legfőbb szerve hatáskörébe tartozó egyéb döntéshez.

(2) A költségvetési szerv 100/L. § szerinti vállalkozása legfőbb szervének kizárólagos hatáskörébe tartozik a vállalkozás létesítő okiratában vagy központi költségvetési szerv esetén az MNV Zrt.-vel a Vtv. 29. §-ának (5) bekezdése alapján megkötött szerződésben meghatározott értéket elérő alábbi ügyletekről szóló döntés:

- a) hitelfelvétel, kölcsönfelvétel,
 - b) garancia- vagy kezességvállalás,
 - c) tartozásátvállalás, illetve tartozáselengedés,
 - d) értékpapír-kibocsátás, -vásárlás,
 - e) pénzügyi lízing, tartós bérleti szerződés,
 - f) ingyenes vagyonyjuttatás (így különösen: ajándékozás, ingyenes engedményezés),
- vagy
- g) követelésvásárlás, követelésengedményezés.

(3) A költségvetési szerv 100/L. § szerinti vállalkozása köteles a költségvetési szervet és annak irányító szervét értesíteni, ha lejárt tartozásainak összértéke meghaladja a százmillió forintot vagy mérlegfőösszegének 10%-át.”

„100/N. § (1) A helyi, a helyi kisebbségi és az országos kisebbségi önkormányzati (a továbbiakban együtt: önkormányzati) költségvetési szerv legalább többségi befolyása alatt álló vállalkozás működésére vonatkozóan a (2)-(9) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.”

„(3) Az (1) bekezdés szerinti vállalkozás és a tagja (részvényese) között létrejövő szerződést a szerződés aláírásától számított harminc napon belül a cégbíróságon a cégiratok közé letétbe kell helyezni.

(4) Az (1) bekezdés szerinti vállalkozás köteles az okirat aláírásától számított harminc napon belül a cégbírósághoz – letétbe helyezés céljából – benyújtani azt az okiratot is, amellyel bárki javára ingyenesen vagyont juttat, feltéve, hogy annak összege (értéke) az egymillió forintot meghaladja. Az összeghatár szempontjából a két éven belül ugyanannak a személynek vagy szervezetnek nyújtott juttatásokat össze kell számítani.”

„(6) Az önkormányzati költségvetési szerv egyszemélyes gazdasági társasága esetében a tag (részvényes) – a (7) bekezdésben foglaltak kivételével – a vezető tisztségviselő hatáskörét nem vonhatja el. A vezető tisztségviselő felelősségére a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 30. §-ában foglaltak irányadók.

(7) Az olyan közszolgáltatás ellátása céljából alapított egyszemélyes vállalkozásnál, mely közszolgáltatás ellátásáért vagy ellátásának megszervezéséért az alapító (tag, részvényes) felelős, és amelyben kizárólag önkormányzati költségvetési szerv rendelkezik tulajdonosi részesedéssel, a vezető tisztségviselő az alapító (tag, részvényes) képviselőjeként eljáró személy szakmai irányítása mellett, utasításai szerint, a közszolgáltatás ellátásáról való folyamatos gondoskodás követelményét figyelembe véve, a 100/K. §-ban foglaltak betartásával köteles eljárni. Ebben a szakmai irányítási körben a vezető tisztségviselő hatáskörét az alapító (tag, részvényes) elvonhatja, korlátozhatja, a vezető tisztségviselő pedig – gazdasági társaság esetén – ezzel mentesül a Gt. 30. §-ában foglalt felelősség alól.

(8) Az önkormányzati költségvetési szerv egyszemélyes gazdasági társasága esetében a tag (részvényes) – a megválasztással, illetve kinevezéssel kapcsolatos ügyek kivételével – a hatáskörébe tartozó döntés meghozatalát megelőzően köteles a vezető tisztségviselőket, valamint a felügyelőbizottság véleményét megismerni. Halaszthatatlan döntés esetében a vélemény beszerzése rövid úton (így különösen: távbeszélő, fax, e-mail) is történhet, azonban az így véleményt nyilvánító személy nyolc napon belül köteles véleményét írásban is a döntést hozó rendelkezésére bocsátani. Az írásos vélemény, illetve az adott testület üléséről készült jegyzőkönyv nyilvános, azt az egyedüli tag (részvényes) határozatával együtt – a döntés meghozatalától számított harminc napon belül – a cégbíróságon a cégiratok közé letétbe kell helyezni.

(9) Az önkormányzati költségvetési szerv egyszemélyes gazdasági társasága esetében az alapító okiratban rendelkezni kell

- a) a (8) bekezdés szerinti véleményezési jog gyakorlásának módjáról,
- b) abban az esetben, ha a véleményezési jogot ülésen gyakorolják, az ülés összehívásának rendjéről, a napirend közlésének módjáról,
- c) a tag (részvényes) döntéseinek az érintettekkel való közlési módjáról.

Közfeladat-ellátás vállalkozásnak történő átadása

100/O. § (1) A költségvetési szerv alapítására jogosult szerv – közszolgáltatás ellátása céljából – külön törvény vagy önkormányzati rendelet alapján vállalkozást alapíthat. E törvény (önkormányzati rendelet) alapján lehetséges továbbá ugyanazon közszolgáltatást végző költségvetési szerv – a vállalkozás alapításával összehangoltan történő – megszüntetése is. Az így létrejövő vállalkozás (a továbbiakban: utódszervezet) alapítására és működésére a Polgári Törvénykönyvben, a gazdasági társaságokról szóló törvényben, az állami vagyonról szóló törvényben, továbbá e fejezetben foglaltak, a költségvetési szerv megszűnése tekintetében pedig a költségvetési szervek jogállásáról és gazdálkodásáról szóló törvényben foglaltak – e §-ban foglalt eltérésekkel – alkalmazandók.

(2) Az utódszervezet előtársaságként nem működhet, továbbá állami vagy önkormányzati vagyont nem pénzbeli hozzájárulás formájában (apportként) csak kivételesen, törvényben vagy önkormányzati rendeletben foglalt esetben és feltételekkel szerezhet meg. Az utódszervezetben a tulajdonosi (tagsági, részvényesi) jogokat gyakorlónak – ha törvény vagy önkormányzati rendelet más feltételeket nem határoz meg – legalább többségi befolyással kell rendelkeznie.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltak alapján megszűnő költségvetési szervet megszüntető jogszabályban (határozatban) rendelkezni kell a költségvetési szerv valamennyi közfeladatának jövőbeni ellátásáról, valamennyi jogáról és kötelezettségéről, ideértve az

utódszervezetnek juttatandó vagyonelemeket is, valamint meg kell jelölni azt a naptári napot, illetőleg időtartamot, amikor, illetőleg ameddig a költségvetési szerv utoljára kötelezettséget vállalhat. A költségvetési szerv ezt követő kötelezettségvállalása semmis.

(4) A költségvetési szervet úgy kell megszüntetni, és az utódszervezetet úgy kell alapítani – figyelembe véve az (5) bekezdés szerinti eljárást is –, hogy a megszűnés napját követő naptól az utódszervezet megkezdhesse működését.

(5) Az utódszervezet alapításához, illetve a költségvetési szerv ezzel összehangolt megszüntetéséhez az irányító szerv (a Kormány irányítása alá tartozó költségvetési szerv megszűnése esetén a Kormány) előzetes engedélye szükséges. A gazdasági társaság utódszervezet esetén az előzetes engedély a Gt. 6. §-ának (1) bekezdése szerinti alapítási engedélynek minősül. Az előzetes engedélyhez készített előterjesztésben be kell mutatni:

- a) a 100/L. § (4) bekezdésében foglaltakat,
- b) a megszűnő költségvetési szerv tartozásállománya rendezésének módját, ütemezését, ideértve a hitelezők számára nyújtandó pénzügyi biztosítékokat is,
- c) a megszűnő költségvetési szerv által foglalkoztatottakra vonatkozó intézkedési tervet,
- d) az utódszervezet alapításához szükséges valamennyi tag (részvényes) vagyoni hozzájárulásának mértékét, összetételét, ideértve a megszűnő költségvetési szervről az utódszervezetre átszálló vagyoni jogokat, kötelezettségeket is.

Vállalkozás által ellátott közfeladat költségvetési szervnek történő átadása

100/P. § (1) Ha a közfeladatot ellátó állami vagy önkormányzati tulajdonú vállalkozás megszüntetésére úgy kerül sor, hogy az adott közfeladat ellátására költségvetési szervet hoznak létre, vagy már működő költségvetési szerv részére adják át a közfeladatot, akkor aszerint kell a megszüntetést (végelszámolást) és a költségvetési szerv létrehozását, vagy a már működő költségvetési szerv részére a közfeladat átadását összehangolni, hogy

a) az új költségvetési szerv nyilvántartásba vételét, illetve a már működő költségvetési szerv alapító okiratának módosítását olyan nappal kell kérelmezni, illetve a nyilvántartásba vétel iránti kérelem benyújtásának annyival kell megelőznie a vállalkozás megszüntetésére (végelszámolására) irányuló eljárás megindítását, hogy a közfeladat folyamatos ellátása biztosított legyen, és legkésőbb a vállalkozás tevékenysége befejezését követő naptól az új költségvetési szerv megkezdhesse a működését, illetve a már működő költségvetési szerv elláthassa a közfeladatot,

b) a foglalkoztatottak jogviszonyával kapcsolatos intézkedések kellő időben megtörténjenek.

(2) Törvény eltérő rendelkezése hiányában az (1) bekezdésben foglalt esetben Kormány irányítása alá tartozó közszolgáltató költségvetési szerv létrehozását megelőzően az alapító szervnek javasolnia kell az állami tulajdonú vállalkozás megszüntetésére (végelszámolására) irányuló eljárás megindítását – az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter útján – az NVT-nél.

(3) Az (1) bekezdés szerinti vállalkozás a megszüntetésre (végelszámolásra) irányuló eljárás megindítását megelőzően, vagy azt közvetlenül követően a közfeladat átadásával kapcsolatosan szerződést (megállapodást) köthet (a közfeladat ellátására létrehozott vagy már működő) költségvetési szervvel a közfeladat-ellátáshoz szükséges források átadásáról, szerződésből eredő vagyoni jogok és kötelezettségek engedményezéssel, tartozásátvállalással történő átruházásáról, valamint a vállalkozás által kötött szerződésbe (megállapodásba) jogosultként vagy kötelezettként történő belépésről. E körben a költségvetési szerv a vállalkozás – a jogutód nélküli megszűnésével összefüggésben keletkező – forgalmi adójának és a jogutód nélküli megszűnésre vonatkozó előírások alkalmazása miatti többlet társasági-

adókötelezettségének a megfizetéséért a Ptk. szerint kezességet vállalhat, vagy a vállalkozásnak az említett adótartozását átvállalhatja. E szerződések (megállapodások) létrejöttének feltétele a költségvetési szerv irányító szervének engedélye.

(4) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, vagy azt az ügy jellege nem zárja ki, a közigazgatási hatósági eljárásban, valamint a hatósági engedélyek tekintetében az (1) bekezdés szerinti vállalkozás jogutódjának az ugyanazon közfeladatot ellátó költségvetési szerv tekintendő, ilyen esetben a jogerős határozatban megállapított kötelezettség vagy jogosultság a költségvetési szervet terheli, illetve illeti meg.

(5) Az (1) bekezdés szerinti vállalkozás megszüntetése (végelszámolása) során külön törvényben foglaltak szerint kell a számviteli jogszabályok szerinti beszámolót és egyéb dokumentumokat elkészíteni.

(6) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti vállalkozás felszámolására kerül sor, a vagyoni jogai (követelései), illetve kötelezettségei tekintetében a vállalkozásra vonatkozó szabályok, illetve a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény szabályai alkalmazandók. Azon vagyoni jogok és kötelezettségek tekintetében, amelyeknél kizárt, hogy a költségvetési szerv jogosulttá, illetve kötelezetté váljon, a végelszámolási vagy felszámolási eljárás során kell rendelkezni.”

(8) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 108. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az államháztartás alrendszeréhez kapcsolódó – a költségvetési törvényben, az állami vagyon kezelésére vonatkozó kormányrendeletben, illetőleg a helyi önkormányzat rendeletében, valamint a helyi kisebbségi önkormányzat határozatában meghatározott értékhatár feletti – vagyont értékesíteni, a vagyon feletti vagyonkezelés jogát, a vagyon használatát, illetve a hasznosítás jogát átengedni – ha törvény vagy állami vagyon esetében törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály kivételt nem tesz – csak nyilvános (indokolt esetben zártkörű) versenyeztetés útján, a legjobb ajánlatot tevő részére lehet. Nem vonatkozik ez a rendelkezés)

„a) a bérbeadásra, használatba adásra, vagyonkezelésbe adásra, amennyiben az államháztartási körbe tartozó szervezet, illetve jogszabályban előírt állami, önkormányzati feladatot ellátó vállalkozás javára történik,”

(9) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 113/A. § (2) bekezdés l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E feladatkörében az ÁKK Rt.)

„l) közreműködhet az állam többségi tulajdonában álló vállalkozás hitelfelvételével, kölcsönfelvételével, illetve hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjának kibocsátásával kapcsolatos feladatok – beleértve az üzleti stratégiával kapcsolatos tanácsadást is – ellátásában, melyért a vállalkozástól a k) pontban meghatározott mértékű díjra jogosult.”

(10) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 121/A. § (10) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Kormány által kijelölt belső ellenőrzési szerv ellenőrzési jogköre kiterjed)

„b) a vállalkozásoknak, a közalapítványoknak, az alapítványoknak, a kistérségi, megyei, térségi és regionális területfejlesztési tanácsoknak és – a pártok kivételével – a társadalmi szervezeteknek a központi költségvetésből, alapokból juttatott pénzeszközök –

ideértve a nemzetközi szerződések alapján kapott támogatásokat és segélyeket is – felhasználásának ellenőrzésére; valamint”

***A bírósági végrehajtásról szóló
1994. évi LIII. törvény módosítása***

188. § (1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 47. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A végrehajtó az (1) bekezdésben megjelölt eljárása során megkeresheti az adószra és vagyonára vonatkozó adatokat kezelő hatóságokat, szervezeteket, így különösen a rendőrséget, a gépjárműveket nyilvántartó hatóságot, a személyiadat- és lakcímnnyilvántartó szerveket, okmányirodát, nyugdíjbiztosítási igazgatási szervet, az egészségbiztosítási szervet, adóhatóságot, cégbíróságot, pénzforgalmi szolgáltatókat, befektetési szolgáltatókat, ingatlanügyi hatóságot, a vízi és légi járművek lajstromát, illetve nyilvántartását vezető szerveket, a távközlési szervezeteket, az ingó jelzálogjogi nyilvántartást (a továbbiakban: zálogjogi nyilvántartás), a közjegyzőket, továbbá a kamarát az adós vállalkozásokról vezetett nyilvántartásba történő betekintés céljából.”

(2) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 52/A. § (5) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A végrehajtó a végrehajtást kérő (3) bekezdés szerinti nyilatkozata alapján a következők szerint módosítja a részletfizetési feltételeket)

„a) a részletfizetés megállapítását visszavonja, ha a végrehajtást kérő nem ért egyet a tartásdíjra, munkabérrre vagy vele egy tekintet alá eső követelésre engedélyezett részletfizetéssel, vagy ha a magánszemély végrehajtást kérő úgy nyilatkozik, hogy létfenntartását veszélyezteti a részletfizetés, a vállalkozás végrehajtást kérő ellen pedig csőd-, felszámolási vagy végrehajtási eljárás van folyamatban,”

(3) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 101. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„101. § (1) A vállalkozás vagyonából az adósz megillető vagyonrész, illetőleg üzletrész (a továbbiakban: üzletrész) lefoglalásáról a végrehajtó a foglalási jegyzőkönyv másolatának megküldésével értesíti a vállalkozást és a megyei bíróságot mint cégbíróságot (a továbbiakban: cégbíróság).

(2) Az üzletrész lefoglalását a vállalkozás bejegyzi a nyilvántartásába, a cégbíróság pedig a cégjegyzékbe.”

(4) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 114/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kielégítési jog megnyíltát – szemben a végrehajtás általános feltételeivel – a bíróság az alapján állapítja meg, hogy a zálogtárgyat végrehajtási eljárás során lefoglalták. A kielégítési jog megnyíltát a foglalás ténye alapján nem lehet megállapítani, ha a zálogjogosult az adós hozzátartozója vagy olyan jogi személy, amelynek az adószsal való viszonyában

többségi befolyás áll fenn, illetve a zálogjog alapítására a vállalkozás és tagja között került sor.”

(5) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 127/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az engedély alapján birtokban tartható ingóság (lőfegyver, mérgező anyag, radioaktív anyag stb.) árverésen nem értékesíthető, azt a végrehajtó az adott dolog forgalmazására jogosult személynek, vállalkozásnak adja át bizományi értékesítés céljából a legkisebb vételár (becsérték) meghatározásával.”

(6) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 132. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„132. § (1) A vállalkozás vagyonából az adóssággal szemben a végrehajtó árverésen értékesíti.

(2) Az árverésen az érintett vállalkozás tagját, a vállalkozást, illetőleg az általa kijelölt személyt – ebben a sorrendben – az üzletrészre elővásárlási jog illeti meg.

(3) A végrehajtó az árverési jegyzőkönyv másolatát az üzletrész tulajdonosában bekövetkezett változás bejegyzése végett megküldi a vállalkozásnak és a cégbíróságnak.”

(7) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 193/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E §-ban meghatározott biztosítási intézkedést vállalkozással szemben pénzkövetelés biztosítására lehet elrendelni, ha

a) a jogosult nem a 191-193. §-ban meghatározott biztosítási intézkedést kívánja igénybe venni, vagy

b) a pénzkövetelés biztosítása során a vállalkozás végrehajtás alá vont vagyontárgyai nem fedezik a teljes követelést.”

(8) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 193/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az adós a biztosított összeget nem fizette ki, a biztosítási intézkedés hatálya alatt a vállalkozás vagyontárgyának elidegenítése – a vállalkozás tevékenységével összefüggő, a rendes gazdálkodás körébe tartozó szokásos forgalmi ügyletek kivételével – csak független könyvvizsgáló olyan nyilatkozata alapján történhet, amely szerint a jogügylet nem veszélyezteti a követelés későbbi kielégítését.”

(9) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 250. § (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kamara ellátja a következő feladatokat is)

„c) nyilvántartást vezet azokról a vállalkozásokról, amelyekkel szemben a végrehajtás eredménytelen volt,”

(10) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 253/E. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamara számítógépes nyilvántartást vezet azokról a vállalkozásokról, amelyekkel szemben a végrehajtási eljárás eredménytelen volt, vagy csak részben vezetett eredményre.”

(11) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 253/E. § (2) bekezdés a)-b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nyilvántartás tartalmazza)

„a) a vállalkozás azonosítására alkalmas adatokat (név, székhely, cégjegyzékszám, a nyilvántartásba vétel száma),

b) azt, hogy a vállalkozással szemben olyan végrehajtási eljárás volt folyamatban, amelynek során a vállalkozással szemben fennálló követelés kielégítésére vagy a meghatározott cselekmény teljesítésére nem került sor,”

(12) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 253/E. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A végrehajtó (megyei bírósági végrehajtó) a végrehajtási ügy befejezésekor megkeresi a kamarát az adós vállalkozás (2) bekezdésben foglalt adatainak a nyilvántartásba történő bejegyzése céljából. Ha a bejegyzés után az eljárás folytatódik, és ennek során a követelést kielégítették (teljesítették), ezt is közölni kell a kamarával.”

(13) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 253/E. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha az adott vállalkozásra vonatkozó nyilvántartás adataiban 5 éven keresztül nem történt változás, a kamara a vállalkozást a nyilvántartásból törli; a nyilvántartás alapjául szolgáló iratokat további 5 évig köteles megőrizni.”

(14) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 254/B. § (5) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Gazdasági társaság akkor válhat a végrehajtói iroda tagjává, ha)

„d) nem szerepel a kamaránál az adós vállalkozásokról vezetett nyilvántartásban,”

(15) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 254/F. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A végrehajtói iroda csak másik végrehajtói irodával egyesülhet, vagy végrehajtói irodákká válhat szét, gazdasági társasággá vagy más vállalkozássá nem alakulhat át.”

***A vízgazdálkodásról szóló
1995. évi LVII. törvény módosítása***

189. § (1) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 3. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vízügyi igazgatási szervezet látja el – a mezőgazdasági vízgazdálkodási célokat szolgáló vizek és vízellátási létesítmények kivételével – azoknak az állam tulajdonában lévő vizeknek és vízellátási létesítményeknek a kezelését, amelyek nem minősülnek az állam vállalkozói vagyonának. A mezőgazdasági vízgazdálkodási célokat szolgáló vizek és vízellátási létesítmények tekintetében a kezelésről a mezőgazdasági vízszolgáltatás és vízkárelhárítás feladatait ellátó miniszter gondoskodik.”

(2) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 9. § (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állam a kizárólagos tulajdonában, valamint az önkormányzat (önkormányzati társulás) a törzsvagyonában lévő víziközmű létesítmények létesítéséről, fenntartásáról, üzemeltetéséről (a továbbiakban együttesen: működtetés) a következő módokon gondoskodhat)

„a) olyan vállalkozást hoz létre, amelyben kizárólagos részesedéssel rendelkezik – ide nem értve a munkavállalói résztulajdont,”

(3) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 9. § (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem minősül koncesszióköteles tevékenységnek)

„d) az állam kizárólagos tulajdonába vagy a helyi önkormányzat törzsvagyonába tartozó vízellátási létesítmények közül a víziközművek működtetése, ha a szerződésre vonatkozó általános előírások alapján kizárólag a tulajdonos állam vagy helyi önkormányzat(ok) által e célra alapított vállalkozásnak – ide nem értve a munkavállalói résztulajdont –, illetőleg a kizárólag e vállalkozások által ugyancsak e célra alapított vállalkozásnak engedik át a tevékenység gyakorlását;”

(4) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 10. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kizárólagos állami tulajdonban, illetve önkormányzati törzsvagyonban lévő közcélú vízellátási létesítmények működtetését végző vállalkozásnak a létesítmény közművagyonát az állam nevében a miniszter, az önkormányzat nevében a képviselő-testület adja szerződéssel használatba.”

(5) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 11. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Nem kell koncessziós társaságot alapítani a koncessziós pályázat nyertesének, ha az állam vagy a helyi önkormányzat által – az állam vagy az önkormányzat többségi részesedésével – közcélú vízellátási létesítmény működtetésére létrehozott vállalkozás.”

(6) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 44. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A társulat vállalkozássá nem alakulhat át.”

**A légitársaságokról szóló
1995. évi XCVII. törvény módosítása**

190. § (1) A légitársaságokról szóló 1995. évi XCVII. törvény 23. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 22. §-ban meghatározott tevékenység végzésére engedélyt a Magyar Köztársaság területén székhellyel rendelkező vagy – a 20/B. § (2) bekezdése szerinti esetben – az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban letelepedett vállalkozás vagy szervezet kaphat, ha

- a) a tevékenység jogszabályban meghatározott feltételeinek eleget tesz;
- b) önálló vállalkozó esetén, büntetlen előéletű és nem áll büntetőeljárás, illetve a légitársasági vagy légitársasággal összefüggő tevékenységet érintő foglalkozástól eltiltás hatálya alatt;
- c) a biztonságos és szabályszerű üzemeltetéshez az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott feltételeket kielégítő szervezettel, személyzettel, saját tulajdonú vagy tartósan bérelt eszközökkel rendelkezik;
- d) a vállalkozás vagy szervezet működési szabályzatának az engedélyezés tárgyát képező légi közlekedési, valamint légi közlekedéssel összefüggő tevékenységre, a légi közlekedési szakszemélyzet szakmai gyakorlatban tartására, az alkalmazott légi járművek vagy légi közlekedési eszközök karbantartása módszereire, irányítására és belső felügyeletének rendjére vonatkozó részét a légitársasági hatóság jóváhagyta;
- e) nem áll a tevékenység végzését korlátozó vagy megtiltó hatósági határozat hatálya alatt.

(2) Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban székhellyel nem rendelkező vállalkozás vagy szervezet légi közlekedési, valamint légi közlekedéssel összefüggő tevékenységre nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján kaphat engedélyt.”

(2) A légitársaságokról szóló 1995. évi XCVII. törvény 23/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23/A. (1) Az illetékes vámhatóság a légi járat által fuvarozott áru (a továbbiakban: légi áru) ellenőrzése, vámkezelése, illetve a légi járatot teljesítő jármű határátlépése során köteles meggyőződni arról, hogy a légi árut fuvarozó vállalkozás vagy szervezet jogosult-e a fuvarokmányon megjelölt rendeltetési helyre történő légi áru fuvarozásra.

(2) Amennyiben a be-, illetve kilépni szándékozó légi árut fuvarozó vállalkozás vagy szervezet nem rendelkezik a légi áru fuvarozására vonatkozó engedéllyel, az illetékes vámhatóság köteles haladéktalanul értesíteni a légitársasági hatóságot, és az engedély megszerzéséig a légi áru be-, illetve kiléptetését megtagadni.”

(3) A légitársaságokról szóló 1995. évi XCVII. törvény 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § A lajstromozásra nem kötelezett légi járművek vezetőinek képzését – a légitársasági hatóság engedélyével – vállalkozás vagy szervezet (repülő vagy ejtőernyős egyesület) végzi, amely a képzés feltételeiről és követelményeiről is gondoskodik.”

(4) A légitözlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 45. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A repülőtér üzemben tartóját – a külön jogszabályban foglaltakra is figyelemmel – az általa üzemeltetett földi kiszolgáló létesítmények és berendezések használatára irányuló, a földi kiszolgálási tevékenységre jogosult vállalkozás vagy szervezet vonatkozásában fennálló szerződéskötési kötelezettség terheli.”

(5) A légitözlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 71. § 21. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A törvény alkalmazásában)

„21. vállalati célú légi közlekedés: vállalkozás vagy szervezet tulajdonát képező, általa bérelt, lízingelt légi jármű nem közvetlenül gazdasági célból folytatott légitözlekedési tevékenysége;”

***A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és mezei őrszolgálatról szóló
1997. évi CLIX. törvény módosítása***

191. § A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Fegyveres biztonsági őrseg az e törvényben és a végrehajtásáról szóló jogszabályban meghatározott őrzési feladatokat ellátó, szolgálati fegyverrel és más kényszerítő eszközzel rendelkező, sajátos jogokkal felruházott biztonsági szervezet, amelynek tagjai a létesítő, illetőleg a működtető állami, önkormányzati vagy egyéb intézménnyel, vállalkozással munkaviszonyban, illetve közalkalmazotti jogviszonyban állnak.”

***A büntetőeljárásról szóló
1998. évi XIX. törvény módosítása***

192. § (1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 56. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Jogi személyt a képviselőre jogosult tagja vagy tisztségviselője, állami vagy önkormányzati szervet és vállalkozást az ügyintézésre jogosult tagja vagy alkalmazottja is képviselhet.”

(2) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 57. § (1) bekezdésének a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ügyvédnek meghatalmazást a sértett – halála esetén az 51. § (3) bekezdésében meghatározottak –, a magánvádló, a pótmagánvádló, az egyéb érdekelt, illetőleg a felsoroltak nagykorú hozzátartozója, az 56. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben a törvényes képviselő, illetőleg a gyámhatóság, az 56. § (3) bekezdése esetében a jogi személy, illetve állami vagy önkormányzati szerv és vállalkozás képviselőre feljogosított tagja,

tisztségviselője vagy alkalmazottja adhat. A külön törvény alapján képviselő ellátására feljogosított személynek és a nagykorú hozzátartozónak meghatalmazást a sértett, a magánvádló és az egyéb érdekelt személyesen adhat.”

(3) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 71. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság állami és helyi önkormányzati szervet, hatóságot, köztisztviselőt, vállalkozást, alapítványt, közalapítványt és társadalmi szervezetet kereshet meg tájékoztatás adása, adatok közlése, átadása, illetőleg iratok rendelkezésre bocsátása végett, és ennek a teljesítésére legalább nyolc, legfeljebb harminc napos határidőt állapíthat meg. A rejtjelezett vagy más módon megismerhetetlenné tett adatot a megkeresett köteles az átadás vagy a közlés előtt eredeti állapotába visszaállítani, illetőleg a megkereső számára az adat tartalmát megismerhetővé tenni. Az (1) és a (2) bekezdés alapján megkeresett szerv köteles az adatszolgáltatást – amely magában foglalja különösen az adat feldolgozását, írásban vagy elektronikus úton való rögzítését és továbbítását is – térítésmentesen teljesíteni. A megkeresett a megállapított határidő alatt – ha törvény másképp nem rendelkezik – köteles a megkeresést teljesíteni, vagy a teljesítés akadályát közölni.”

(4) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 159. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az eljárás olyan bűncselekmény miatt folyik, amellyel kapcsolatban vagyonelkobzásnak van helye, illetőleg ha polgári jogi igényt érvényesítenek, és alaposan tartani lehet attól, hogy a kielégítést megghiúsítják, ezek biztosítására a terhelt egész vagyonának, vagyona meghatározott részének vagy egyes vagyontárgyainak zár alá vétele rendelhető el. A zár alá vétel elrendelhető arra a vagyonra, vagyonrészre, illetőleg egyes vagyontárgyra is, amelyre nézve vagyonelkobzás rendelhető el, de amelyet nem a terhelt birtokol. A zár alá vételnek a közhitelű nyilvántartásba történő bejegyzése iránt haladéktalanul intézkedni kell. Ha nincs külön jogszabály szerinti közhitelű nyilvántartás, a zár alá vétellel érintett vállalkozást kell értesíteni.”

(5) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 160. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosítási intézkedés a zár alá vétel érdekében annak ideiglenes megakadályozása, hogy a terhelt vagy más érdekelt az ingó és ingatlan vagyona, vagyoni jogot megtestesítő értékpapírai, pénzintézetnél szerződés alapján kezelt pénzeszközei, vállalkozás vagyonából az őt megillető üzletrész vagy vagyoni hányad feletti rendelkezési jogát gyakorolja.”

(6) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 160. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A nyomozó hatóság, illetőleg az ügyész a 61. §-ban fel nem sorolt más szerveket, vállalkozást is megkereshet a terhelt vagyonának zárolása és a biztosítási intézkedés nyilvántartásba vétele céljából. A megkeresett szervek a biztosítási intézkedés elvégzésére vonatkozó megkeresést haladéktalanul nyilvántartásba veszik, gondoskodnak a vagyon zárolásáról, és ezek megtörténtéről a megkeresést intéző nyomozó hatóságot, illetőleg ügyészt tájékoztatni kötelesek.”

(7) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 178. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyomozó hatóság a büntetőeljárás megindítása után annak megállapítására, hogy vannak-e bizonyítási eszközök, és ezek hol találhatóak, adatszerzést végezhet, ennek során igénybe veheti a bűnüldöző szervek külön törvényben meghatározott bűnüldözési adatkezelési adatbázisait, a megkeresésre (71. §) vonatkozó szabályok szerint bárkitől okiratok és adatok rendelkezésre bocsátását, valamint felvilágosítás adását, a feljelentő vagy a sértett állami, helyi önkormányzati szerv, köztestület, vállalkozás, alapítvány, közalapítvány vagy társadalmi szervezet vezetőjétől, illetőleg a vizsgálatra jogosult szervtől vizsgálat tartását és a kár megállapítását kérheti, a bűncselekmény helyszínét megtekintheti, szaktanácsadót vehet igénybe, és a megszerzett adatokat ellenőrizheti. A nyomozó hatóság az adatszerzés során fénykép vagy más adathordozón rögzített kép bemutatásával személyt vagy tárgyat kiválasztathat, illetőleg a bemutatott személyről vagy tárgyról felvilágosítást kérhet.”

(8) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 268. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság a megkeresésre vonatkozó szabályok szerint okiratok, adatok rendelkezésre bocsátását, valamint felvilágosítás adását kérheti állami és helyi önkormányzati szervtől, hatóságtól, köztestülettől, vállalkozástól, alapítványtól, közalapítványtól és társadalmi szervezettől. Ennek keretében a bizonyítás eredményessége érdekében adatok szolgáltatását igényelheti különösen az adóhatóságtól, az egészségügyi és a hozzá kapcsolódó adatot kezelő szervtől, a banktitoknak, értékpapírtitoknak, pénztártitoknak, egyéb üzleti titoknak minősülő adatot kezelő szervtől, a hírközlési szolgáltatást nyújtó szervezettől, a közúti közlekedési nyilvántartásból, valamint az ingatlan-nyilvántartásból is. A bíróság beszerzi a vádlottra vonatkozó bűnügyi nyilvántartás és a központi szabálysértési nyilvántartás adatait is.”

(9) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 601. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ahol e törvény vállalkozásról rendelkezik, ezen a Ptk. szerinti meghatározást kell érteni.”

***A temetőkről és a temetkezésről szóló
1999. évi XLIII. törvény módosítása***

193. § (1) A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 2. § (2) bekezdése a) pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

(A törvény rendelkezéseit alkalmazni kell)

„a) azoknak az egyházaknak, felekezeteknek és vallási közösségeknek (a továbbiakban együtt: egyház), települési önkormányzatoknak, kisebbségi önkormányzatoknak, a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban Ptk.) szerinti vállalkozásoknak, közhasznú szervezeteknek, amelyek tulajdonában, kezelésében,

fenntartásában, üzemeltetésében működő vagy lezárt temető, illetőleg temetkezési emlékhely vagy halotthamvasztó van;”

(2) A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 4. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A temető tulajdonosa az állam, a települési önkormányzat, az egyház, a helyi és országos kisebbségi önkormányzat, a Ptk. szerinti vállalkozás és közhasznú szervezet lehet.”

(3) A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 4. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Azon a településen, ahol nincs önkormányzati tulajdonú temető, Ptk. szerinti vállalkozás vagy közhasznú szervezet a temetőtulajdonban tulajdoni hányadot akkor szerezhet, ha az önkormányzat legalább 51%-os tulajdoni hányadban tulajdonosa lesz a temetőnek. Az önkormányzat tulajdoni hányada a működés során sem csökkenthető 51% alá.”

(4) A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 6. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A temető tulajdonosa – ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik – köteles a temető fenntartásáról, továbbá üzemeltetéséről gondoskodni. E feladatait saját maga, illetve – szerződés alapján – Ptk. szerinti vállalkozás útján is elláthatja.”

(5) A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 17. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A temető üzemeltetését az a Ptk. szerinti vállalkozás láthatja el, amely a kormányrendeletben meghatározott szakmai követelményeknek megfelel.”

(6) A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 30. § (2) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A temetkezési szolgáltatási tevékenység folytatását a temetkezési szolgáltatást engedélyező hatóság annak engedélyezi)

„e) akinek Ptk. szerinti vállalkozás esetében legalább egy személyesen közreműködő tagja vagy alkalmazottja, egyéni vállalkozó esetében – ha a tevékenységet nem maga látja el – legalább egy foglalkoztatottja rendelkezik a Kormány rendeletében meghatározott szakmai képesítéssel, és megfelel az ott meghatározott egyéb feltételeknek.”

(7) A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) Köztemető fenntartására és üzemeltetésére az önkormányzat azzal a Ptk. szerinti vállalkozással köthet kegyeleti közszolgáltatási szerződést, amely a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelel.

(2) A szerződésnek tartalmaznia kell

- a) a tevékenység gyakorlásának helyét;
- b) az ellátandó tevékenységek felsorolását;
- c) a teljesítés módját és idejét;

- d) a feladat mennyiségi és minőségi követelményeit;
- e) a szerződés érvényességi idejét, amely 5 évnél rövidebb és 15 évnél hosszabb nem lehet, de újbóli megkötése nem zárható ki;
- f) a szolgáltatás finanszírozásának rendjét;
- g) a szolgáltatás ellenértékének mértékét és a megfizetés módját;
- h) a közüzemi szerződési kötelezettség alanyait;
- i) a szolgáltatáshoz szükséges eszközök mennyiségi és minőségi előírásait és rendelkezésre bocsátásának módját;
- j) az önkormányzati vagyontárgyak használatának, karbantartásának, felújításának és pótlásának szabályait;
- k) a szolgáltatást végző személyekkel kapcsolatos követelményeket;
- l) a szerződés fennállása alatt az önkormányzatot megillető ellenőrzési jogosítványokat;
- m) arra vonatkozó kötelezettségvállalást, hogy ha a Ptk. szerinti vállalkozás a kegyeleti közszolgáltatás mellett temetkezési szolgáltatást is végez, a kegyeleti közszolgáltatást más gazdasági tevékenységétől, így a temetkezési szolgáltatástól számvitelileg elkülöníti;
- n) a birtokbaadás feltételeit;
- o) arra vonatkozó tájékoztatást, hogy a szerződésre egyebekben a Ptk. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(3) A szerződés azonnali hatállyal felmondható, ha a Ptk. szerinti vállalkozás a (2) bekezdés m) pontjában meghatározott kötelezettségét megszegi.”

***A szabálysértésekről szóló
1999. évi LXIX. törvény módosítása***

194. § (1) A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 31. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) E törvény alkalmazásában vállalkozás fogalma alatt a Polgári Törvénykönyv szerinti meghatározást kell érteni.”

(2) A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 111. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A közérdekű munkára átváltoztató határozatot a szabálysértési hatóság megküldi a jegyzőnek, aki – az elkövető egészségi állapotának és munkára való alkalmasságának figyelembevételével, a munkáltató beleegyezésével – önkormányzati költségvetési szervet vagy intézményt, illetve vállalkozást jelöl ki a közérdekű munka végrehajtásának helyéül. A közérdekű munkahelyet kijelölő határozattal szemben nincs helye jogorvoslatnak.”

***A gazdasági kamarákról szóló
1999. évi CXXI. törvény módosítása***

195. § (1) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § E törvény hatálya a Magyar Köztársaság területén székhellyel vagy fiókteleppel rendelkező vállalkozásokra, a gazdasági kamarákra, valamint – az érdekképviselési jogok gyakorlása tekintetében – a gazdasági érdekképviselési szervezetekre terjed ki.”

(2) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § E törvény alkalmazásában

a) vállalkozás: a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) által meghatározott fogalom;

b) gazdasági kamara tagja: az a vállalkozás, amely a tagsággal járó jogokat és kötelezettségeket önkéntesen vállalja, a gazdasági kamarába tagként felvették és a tagokról vezetett nyilvántartásba bejegyezték;

c) kézműipari tevékenység: az a tevékenység, amely a vállalkozás vagyonának, forgalmának mértékét, üzemméretét, alkalmazottainak számát és szakképesítését, a termelő, a kereskedelmi, illetve a szolgáltató tevékenység jellegét, a vállalkozás tagjának a munka végzésében való személyes közreműködését figyelembe véve a kézműipari szakmák jegyzékébe került felvételre, ideértve a művészi kézművességet is;

d) mezőgazdasági és erdőgazdasági tevékenység: a mezőgazdasági, erdőgazdasági, halászati és vadászati tevékenység, ideértve az ezekhez közvetlenül kapcsolódó feldolgozó, kereskedelmi, illetve szolgáltató tevékenységet, továbbá a mezőgazdasági vállalkozások által létrehozott, a termékek piacra jutását segítő szervezetek tevékenységét is;

e) országos gazdasági érdekképviselési szervezet: az egyesülési jogról szóló törvény alapján gazdasági érdekképviselési célra létrehozott az a társadalmi szervezet, illetve ezek szövetsége, amelynek legalább 10 megyére (fővárosra) kiterjedően van tagsága;

f) képviselőre jogosult természetes személy: az egyéni vállalkozó, a vállalkozás tagja (részvényese), vezető tisztségviselője, illetőleg alkalmazottja, továbbá az egyéni vállalkozó alkalmazottja és segítő családtagja;

g) gazdasági kamara: a területi gazdasági kamara és az országos gazdasági kamara;

h) területi gazdasági kamara: a megyei (fővárosi) és a megyeszékhelyen kívüli megyei jogú városi kamara.”

(3) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gazdasági kamarák köztestületek, amelyeket e törvény alapján, választással a vállalkozások hoznak létre. A gazdasági kamarák – külön törvény rendelkezéseit figyelembe véve – jogosultak kezdeményezni kiemelten közhasznú szervezetként történő nyilvántartásba vételüket.”

(4) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 3. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Gazdasági kamaraként

a) kereskedelmi és iparkamarákat, valamint

b) agrárkamarákat

kell alakítani.

Másfajta gazdasági kamara nem hozható létre. A mezőgazdasági és erdőgazdasági tevékenységet folytató vállalkozásokkal kapcsolatos kamarai közfeladatokat az agrárkamarák,

a kereskedelmi, ipari és kézműipari tevékenységet folytató vállalkozásokkal kapcsolatos kamarai közfeladatokat a kereskedelmi és iparkamarák látják el.”

(5) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vállalkozás kamarai tagsága – kérelmére – a tagokról vezetett nyilvántartásba történő bejegyzéssel jön létre. A bejegyzés kizárólag az (5) bekezdésben meghatározott okból tagadható meg.”

(6) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 8. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Megszűnik a gazdasági kamarai tagság, ha
 a) a vállalkozás jogutód nélkül megszűnik, illetve az egyéni vállalkozási tevékenység megszűnik,
 b) a vállalkozás a naptári év utolsó napjára szóló hatállyal a tagsági viszonyt kilépéssel megszünteti,
 c) a tagsággal együtt járó kötelezettségek ismételt vagy súlyos megsértése miatt a tagot a gazdasági kamara tagjai sorából kizárja, és törlik a tagokról vezetett nyilvántartásból.”

(7) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 8. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Nem lehet a gazdasági kamara tagja a kizárásról rendelkező határozat, illetve bírósági felülvizsgálat esetén az ítélet jogerőre emelkedésétől számított egy évig az a vállalkozás, amelynek tagsága a (4) bekezdés c) pontjában meghatározott okból szűnt meg.”

(8) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 9. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A gazdasági kamarák a gazdaság fejlesztésével összefüggésben)
 „c) tájékoztatást adnak a gazdasággal összefüggő magyar és külföldi jogszabályokról, valamint a vállalkozások tevékenységét érintő gazdaságpolitikai döntésekről és intézkedésekről, előmozdítják a gazdasági együttműködés fejlődését;”

(9) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 9/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A törvény a gazdasági kamarák számára – a gazdaság fejlesztésével összefüggésben – biztosítja a lehetőséget, hogy

a) a külgazdaság feltételrendszerének javítása érdekében közreműködjenek a kereskedelemfejlesztéssel, a külföldön végzett vagy külföldre irányuló, továbbá a külföldiek számára belföldön végzett gazdasági tájékoztató és propagandamunkában, a vállalkozások ez irányú tevékenységét összehangolják, ennek keretében vásárokat, kiállításokat, konferenciákat és más rendezvényeket szervezzenek;

b) közreműködjenek az európai uniós csatlakozásból, illetve tagságból eredő, a vállalkozásokat és az egyes szakmákat érintő tájékoztatási és képzési feladatok ellátásában – kivéve azokat a képzési területeket, ahol a kamarák ellenőrzési jogkörrel rendelkeznek –

ennek részeként pályázati módszertani útmutatót állítsanak össze, tájékoztatást adjanak az európai uniós pályázati lehetőségekről és feltételekről és az egyes szakmákat érintő közösségi jogszabályokról, a közösségi intézmények egyéb aktusairól és az Európai Bizottság döntéseiről;

c) előmozdítsák a vállalkozásoknak a szabványosítással, minőségüggyel és az iparjogvédelemmel összefüggő tevékenységét, ezekhez módszertani segítséget nyújtsanak és támogassák e területeken a képzést és a továbbképzést;

d) a vállalkozások döntéseinek megalapozottsága érdekében hazai, európai uniós és nemzetközi gazdasági, műszaki, környezetvédelmi és jogi információkat gyűjtsenek, rendszerezzenek és bocsássanak a vállalkozások rendelkezésére.”

(10) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 9/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az agrárkamarák – az (1)-(2) bekezdésekben foglaltakon túlmenően – közfeladatként az agrár- és vidékfejlesztési támogatásokkal összefüggésben a vállalkozások részére tanácsadást végeznek. A tanácsadás – ha a vállalkozás igényli – kiterjedhet a pályázat elkészítésére is.”

(11) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 10. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gazdasági kamarák az üzleti forgalom biztonságának és a piaci magatartás tisztességének megteremtése, megőrzése, illetve fokozása érdekében

a) árukra vonatkozó származási igazolásokat, bizonyítványokat és kereskedelmi forgalomban szükséges más okmányokat állítanak ki, illetve hitelesítenek;

b) összeállítják és közreadják a kereskedelmi szokványokat;

c) a gazdasági érdekképviseleti szervezetek bevonásával kidolgozzák a valamennyi vállalkozásra általánosan érvényes, a tisztességes piaci magatartásra és tisztességes kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó etikai szabályokat, figyelemmel kísérik e szabályok, valamint a tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról szóló törvényben, illetve a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvényben meghatározott, a tisztességtelen verseny és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmára vonatkozó rendelkezések érvényesülését, a kamarai etikai szabályok megsértése esetén a kamarai tag vállalkozásokat határozatban figyelmeztetik és – az etikai szabályzatban meghatározott esetekben és módon – a figyelmeztetést nyilvánosságra hozzák, a tisztességtelen verseny vagy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmára vonatkozó jogszabályokba ütköző magatartás esetén pedig kezdeményezhetik a hatáskörrel rendelkező szervnél a szükséges intézkedés megtételét. Etikai vétség esetén a gazdasági kamarák a nem kamarai tagok felé jelzéssel és figyelemfelhívással élhetnek;

d) az iparjogvédelmi és a szerzői jogok megsértése esetén a kamarai tag vállalkozásokat határozatban figyelmeztetik, és – az etikai szabályzatban meghatározott esetekben és módon – a figyelmeztetést nyilvánosságra hozzák;

e) határozatban figyelmeztetik a fogyasztók érdekeivel ellentétes gazdasági tevékenységet folytató és ezzel a vállalkozások széles körének jó hírét sértő vagy veszélyeztető kamarai tag vállalkozásokat, és – az etikai szabályzatban meghatározott esetekben és módon – a figyelmeztetést nyilvánosságra hozzák, súlyosabb vagy ismétlődő esetben kezdeményezhetik a tevékenység gyakorlásának meghatározott időre történő felfüggesztéséhez szükséges intézkedések meghozatalát; ha a vállalkozás gazdasági

tevékenysége a fogyasztók széles körét érintő vagy jelentős nagyságú hátrányt is okoz, pert indíthatnak a fogyasztók polgári jogi igényeinek érvényesítése iránt;

f) együttműködnek a fogyasztóvédelmi hatósággal és a Gazdasági Versenyhivatallal;

g) minősítő és ellenőrzési rendszereket működtetnek;

h) a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) alapján törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezhetnek, illetve az adóhatóságnál az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetését kezdeményezhetik;

i) működtetik a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény alapján működő békéltető testületeket;

j) közreműködnek a vállalkozások nemzetközi gazdasági kapcsolataival összefüggő minőségvédelmi és szállítmányozási kárügyek intézésében.”

(12) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 11. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A gazdasági kamarák a gazdasági tevékenységet folytatók általános, együttes érdekeinek érvényesítése céljából)

„a) javaslatok, vélemények, tájékoztatások adásával előmozdítják a vállalkozásokra vonatkozó jogszabályoknak, kormányzati és helyi önkormányzati programoknak, intézkedéseknek a gazdaság fejlődéséhez, szervezettségéhez, az üzleti forgalom biztonságához és a piaci magatartás tisztességéhez fűződő közérdekkel összhangban történő kidolgozását;”

(13) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 11. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vállalkozások széles körét érintő jogszabályok, szabályozási koncepciók tárgyában a miniszterelnök által kijelölt miniszterek és az országos gazdasági kamarák évente legalább kétszer szakmai konzultációt tartanak.”

(14) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 11. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A kamarai közfeladatok ellátásához, valamint az (1) bekezdés b) pont szerinti elemzések elkészítéséhez a gazdasági kamarák jogosultak a vállalkozásokról vezetett hatósági nyilvántartások nyilvános adataihoz való hozzáférésre, az adatszolgáltatással kapcsolatban felmerült költségek megtérítése mellett.”

(15) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 13. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gazdasági kamarák – ideértve az országos kamarákat is – a 9-12. §-okban foglalt közfeladatokat – a 10. § (1) bekezdésének c)-e) pontjaiban foglalt eltérések figyelembevételével – minden vállalkozás vonatkozásában ellátják.”

(16) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 17. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gazdasági kamara legfőbb szerve a kamarai tagokból – a választási névjegyzékbe felvett – vállalkozások által választott küldöttgyűlés.”

(17) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 27. § (2) bekezdése c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, küldöttnek, testületi szerv tagjának, illetve a kamara elnökének (alelnökének) az választható, aki)

„c) olyan vállalkozás tagja (részvényese), vezető tisztségviselője, illetőleg alkalmazottja, amely tagja a kamarának;”

(18) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 30. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamarai küldötteket (pótküldötteket) a választási névjegyzékben szereplő vállalkozások a kereskedelmi és iparkamarákban tagozatokban, az agrárkamarákban osztályokban választják meg. A vállalkozások szavazati jogukat kizárólag a választási névjegyzékben szavazásra jogosult személyként feltüntetett személy útján gyakorolhatják. Minden vállalkozást a kamarai választások során egy szavazat illet meg.”

(19) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 30. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Valamennyi vállalkozást be kell osztani

a) a kereskedelmi és iparkamarákban tagozatokba;

b) az agrárkamarákban – ágazati és szakmai szempontok szerinti – osztályokba.”

(20) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 30. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az egyes kamarai tagozatokba és osztályokba a (3) bekezdés szerinti beosztott vállalkozások az osztály és a tagozat gazdasági súlyának megfelelő számú kamarai küldöttet (pótküldöttet) választanak. Az egyes tagozatok, illetve osztályok által választott küldöttek (pótküldöttek) számát a területi gazdasági kamara alapszabálya határozza meg.”

(21) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 31. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vállalkozásokról a kereskedelmi és ipari kamarán belül tagozatonként, az agrárkamarán belül osztályonként a gazdasági kamara köteles választási névjegyzéket és tagjegyzéket összeállítani és vezetni. A névjegyzék tartalmazza a vállalkozás nyilvántartási számát, nevét, székhelyét, tevékenységi körét, a kamarai választások során a vállalkozás képviselőjében szavazásra jogosult személy(ek) nevét. A tagjegyzék tartalmazza a kamarai tag nevét, székhelyét, tevékenységi körét, a tagsági jogviszony kezdő időpontját és a tagsági jogviszonnyal összefüggő kérdésekben a kamarai tag nevében e törvény rendelkezései szerint képviselőre jogosult személy(ek) nevét. A tagjegyzék a választási névjegyzék része.”

(22) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 31. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vállalkozás a gazdasági kamaránál a naptári év utolsó napjára szóló hatállyal kérheti választási jogosultsága megszüntetését és a választási névjegyzékből való törlését, ha szavazati jogával nem kíván élni, vagy ha egyszerre folytat kereskedelmi és ipari szakmák körébe, illetve a mezőgazdasági és erdőgazdasági tevékenységek körébe tartozó tevékenységet, és a következő naptári év első napjától kezdődően másik fajta gazdasági kamarában kíván választójoggal élni.”

(23) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 32. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gazdasági kamara – amennyiben a vállalkozás a választási névjegyzékbe való felvételét kéri – a nyilvántartásba vételt nem tagadhatja meg.”

(24) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 32. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A bíróság a határozatát annak meghozatala napján közli a gazdasági kamara alapszabályban kijelölt testületi szervével és azzal a vállalkozással, amely a kifogást emelte.”

(25) A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 37. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vállalkozásokra, az általuk folytatott gazdasági tevékenységre vonatkozó – jogszabály alkotására, program elfogadására, átfogó intézkedés meghozatalára irányuló vagy egyéb jelentős – előterjesztésnek (a továbbiakban: gazdasági előterjesztés) a Kormányhoz történő beterjesztése előtt meg kell kérni az országos gazdasági kamarák és az érdekelt országos gazdasági érdekképviselői szervezetek véleményét.”

***A Magyar Nemzeti Bankról szóló
2001. évi LVIII. törvény módosítása***

196. § A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 16. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E § alkalmazásában gazdálkodó szervezet: a gazdasági tevékenységet végző jogi személy vagy jogi személyiség nélküli jogalany, ideértve a költségvetési szervet, az egyesületet, a köztestületet, az alapítványt.”

***Az elektronikus hírközlésről szóló
2003. évi C. törvény módosítása***

197. § (1) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 75. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„75. § Ha az elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője vezetékes (kábeles) műsorelosztási hálózatot kíván üzemeltetni, erre külön gazdálkodót kell létrehoznia, amennyiben

- a) különleges jogok jogosultja vagy felette az állam irányítást gyakorol, és
- b) az európai közösségi piac jelentős részén gazdasági erőfölénnyel rendelkezik a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok üzemeltetése és a távbeszélő-szolgáltatások nyújtása terén, valamint
- c) ugyanazon földrajzi területen olyan vezetékes (kábeles) műsorelosztó hálózatot üzemeltet, amelyet különleges vagy kizárólagos jogok alapján hoztak létre.”

(2) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 87. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A más iparágban kizárólagos vagy különleges jogok alapján tevékenységet végző elektronikus hírközlési szolgáltató köteles az elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtásával kapcsolatos költségeit, ráfordításait és bevételeit könyveiben és nyilvántartásaiban elkülönítetten kimutatni oly módon, mintha ezen tevékenységeket elkülönült gazdálkodó végezte volna.”

(3) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 170. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A számviteli kimutatások elkülönített vezetésére köteles az e törvény hatálybalépésekor a távbeszélő szolgáltatások piacán jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltató és a mobil rádiótelefon szolgáltatások piacán jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltató. Ezen szolgáltatók kötelesek – a 105. § (3) bekezdés, illetve a (4) bekezdés szerinti szabályoknak megfelelően – az elektronikus hírközlési tevékenységgel összefüggő egyes üzletágak bevételeit, költségeit, eszközeit és forrásait számviteli kimutatásaikban elkülönítetten a 105. § (3) bekezdése, illetve e § (4) bekezdése szerinti módszer alkalmazásával kiszámított, harmadik feleknek nyújtott szolgáltatások árával összemérhető transzferárak alkalmazásával kimutatni oly módon, mintha ezen tevékenységeket elkülönült gazdálkodó végezte volna.”

(4) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 188. §-a az alábbi új 31/A. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„31/A. Gazdálkodó: üzletszerű gazdasági tevékenységet elsődlegesen folytató jogi személy vagy jogi személyiség nélküli jogalany, valamint az állam, a helyi önkormányzat, a költségvetési szerv, az egyesület, a köztestület és az alapítvány gazdasági tevékenységükkel összefüggő polgári jogi kapcsolatai vonatkozásában, továbbá az egyéni vállalkozó.”

(5) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 188. § 108. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„108. Üzletág: a szolgáltató tevékenységi körén belüli, a számviteli szeparációs kimutatásokban elkülönítetten nyilvántartandó területek, amelyek úgy működnek, mintha önálló gazdálkodók lennének.”

***A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló
2003. évi CXXVII. törvény módosítása***

198. § (1) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 29. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A 27. § (1)-(2) bekezdése, a 28. § (1) bekezdése és e § (1) bekezdése rendelkezésének alkalmazása során annak megítéléséhez, hogy a belföldre behozott, illetve belföldről kivitt jövedéki termék saját felhasználási célra történő beszerzést szolgál-e, az alábbiakat együttesen, valamint a (3) bekezdésben foglaltakat kell figyelembe venni)

„a) a jövedéki termék tulajdonosa az adott jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató, a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény szerinti vállalkozás-e (a továbbiakban: vállalkozás);”

(2) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 47. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés b)-c) pontja szerinti visszaigénylés esetében az alkoholtermék és a dohánygyártmány adója visszaigénylésének feltétele az is, hogy az importáló, az exportáló az alkoholtermékről a zárjegyet, illetve a dohánygyártmányról az adójegyet a vámhatóság képviselőinek jelenlétében eltávolítsa és megsemmisítse, vagy felülragasztással érvénytelenítse. A megsemmisítésről, illetve az érvénytelenítésről jegyzőkönyvet kell felvenni, amely a visszaigénylés kötelező bizonylata. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) alapján kincstári finanszírozás körébe tartozó vállalkozás mentesül az e bekezdésben megjelölt kötelezettségek alól, amennyiben az általa exportált jövedéki termék harmadik országban szolgáltatot teljesítő Magyar Honvédség részére kerül kiszállításra.”

(3) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 48/B. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Adóbevallási kötelezettségét elektronikus úton a külön jogszabályban foglalt módon és technikai feltételekkel teljesíti a vámhatósághoz)

„b) az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adók tekintetében egyébként elektronikus adóbevallásra kötelezett adóalany és adó-visszaigénylő, a 129. § (1) bekezdés a) pontja szerinti adó-visszaigénylési jogosultság esetében a vállalkozásnak nem minősülő adó-visszaigénylő kivételével,”

(4) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 104. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Nem kell jövedéki biztosítékot nyújtania annak a jövedéki engedélyes kereskedelmi, export- és importtevékenységet folytató vállalkozásnak, amely az Áht. alapján a kincstári finanszírozás körébe tartozik.”

(5) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 113. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az e törvény hatálya alá tartozó természetes személy 300 ezer forintig, vállalkozás 600 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha az e törvényben meghatározott

a) nyilvántartást nem vezeti, nyilvántartás-vezetési kötelezettségét valótlan adattalalommal vagy hiányosan teljesíti, vagy abban az adatokat az előírásoktól eltérően vagy eltérő rendszerességgel rögzíti,

b) nyilvántartás havi zárását, összesítését, annak a vámhatósághoz történő benyújtását késedelmesen vagy nem teljesíti.”

(6) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 113. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az e törvény hatálya alá tartozó természetes személyre 100 ezer forintig, a vállalkozásra 300 ezer forintig terjedő mulasztási bírságot lehet kivetni az e törvényben és a végrehajtási rendeleteiben előírt kötelezettség megsértése, elmulasztása miatt, ha arra jogkövetkezményt sem e törvény 112. §-a, sem e § (2) bekezdése, sem az Art. nem határoz meg.”

(7) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 114. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vállalkozás – a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet nem folytató egyéni vállalkozó kivételével –, amennyiben az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott tevékenységet folytat, a (3) bekezdés szerinti bírságalap kétszeresének, kereskedelmi mennyiség esetében ötszörösének megfelelő mértékű jövedéki bírság fizetésére köteles. A jövedéki bírság legkisebb összege 150 ezer forint. Nem vethető ki jövedéki bírság a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett mezőgazdasági felhasználóra, ha az általa felhasznált gázolaj jövedéki adójának visszatérítését a vámhatóság kiutalás előtt ellenőrizte.”

***A kereskedelemről szóló
2005. évi CLXIV. törvény módosítása***

199. § A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 2. §-a a következő 29. ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi 29. és 30. pontok számozása 30. és 31. pontokra módosul:

„29. vállalkozás: a Polgári Törvénykönyv által meghatározott fogalom.”

***A villamos energiáról szóló
2007. évi LXXXVI. törvény módosítása***

200. § (1) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 52. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A villamos energiát értékesítő engedélyes vállalkozás vezetője a csődeljárás vagy felszámolási eljárás lefolytatása iránti kérelmének bírósághoz történő benyújtásával egyidejűleg, illetve a hitelező által kezdeményezett felszámolási eljárás esetén a bíróság által küldött értesítés kézhezvételét követően haladéktalanul tájékoztatja a Hivatalt.”

(2) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 88. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Korlátozott, a felhasználók ellátására közvetlenül nem jogosító villamosenergia-kereskedelemre vonatkozó működési engedélyt kap az az Európai Unió tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes valamely más államban gazdasági társaságként bejegyzett, ott ténylegesen és jogszerűen villamosenergia-kereskedelmi tevékenységet folytató külföldi vállalkozás, amely megfelel az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályokban meghatározott feltételeknek, valamint

a) az engedélyezési eljárásban hitelt érdemlően igazolja, hogy az Európai Unió tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes valamely más államban gazdasági társaságként bejegyezték, és ott a jogszabályoknak megfelelően működik;

b) a bejegyzés helye szerinti országban villamosenergia-kereskedelmi engedéllyel rendelkezik, vagy ilyen tevékenységet a bejegyzés helye szerinti országban és külföldön jogszerűen végezhet;

c) a Magyar Köztársaság területén irodát tart fenn, amelynek elérhetőségét a Hivatal részére folyamatosan biztosítja.”

(3) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 170. § (2) bekezdés 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a miniszter, hogy)

„7. az engedélyesek és a rendszerhasználók villamosenergia-ipari tevékenységével, különösen az átviteli rendszerirányító rendszerirányítási tevékenységével összefüggő árakkal, és a villamosenergia-fogyasztással kapcsolatos adatszolgáltatás módszertani szabályait, a szolgáltatási kötelezettség alá eső – személyes adatot nem tartalmazó – adatokat, az adatszolgáltatásra kötelezettek és az adatokhoz való hozzáférésre jogosultak körét, a Hivatal által a felhasználói érdekek képviselőit ellátó társadalmi szervezetek, illetőleg más szervezetek részére nyújtott adatszolgáltatás körét és rendjét, a Hivatal honlapján közzétételre kerülő adatok körét, továbbá az üzleti titoknak minősülő tények, információk, megoldások és adatok (a továbbiakban: üzleti titok) védelmére vonatkozó részletes szabályokat, valamint a felhasználótól eltérő fizető megállapítására vonatkozó szabályokat,”

(rendeletben állapítsa meg.)

***A vállalkozások közötti jogviták gyorsabb elbírálása érdekében
a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló
2009. évi LXVIII. törvény módosítása***

201. § (1) A vállalkozások közötti jogviták gyorsabb elbírálása érdekében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló 2009. évi LXVIII. törvény 1. § (1)–(3) bekezdései az alábbi szöveggel lépnek hatályba:

„(1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. § (1) bekezdésének i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A perben meghatalmazottként eljárhat:)

„i) a vállalkozás (396. §) és az egyéb gazdálkodó szervezet (396/A. §) alkalmazottja munkáltatójának gazdasági tevékenységével kapcsolatos pereiben, a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet jogtanácsosa (jogi előadója) pedig azokban a perekben is, amelyekben külön jogszabály a képviselőre feljogosítja;”

(2) A Pp. 67. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A perben a vállalkozás (396. §) és az egyéb gazdálkodó szervezet (396/A. §) jogtanácsosát (jogi előadóját) az ügyvéd jogállása illeti meg.”

(3) A Pp. 69. § (5) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A vállalkozás (396. §) és az egyéb gazdálkodó szervezet (396/A. §) jogtanácsosa (jogi előadója) meghatalmazásának igazolásáról külön jogszabály eltérően rendelkezhet.””

(2) A vállalkozások közötti jogviták gyorsabb elbírálása érdekében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló 2009. évi LXVIII. törvény 4. § (1) bekezdése az alábbi szöveggel lép hatályba:

„(1) A Pp. 141. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a bíróság a pert nem szünteti meg, az ügyet érdemben tárgyalja, s ha a tényállás már az első tárgyaláson kideríthető, nyomban érdemben határoz. A bíróság a jelen lévő felek meghallgatása alapján megállapítja azokat az adatokat is, amelyek a végrehajtási eljárásban az érdekelt azonosságának megállapításához szükségesek (természetes személy esetében születési hely, idő, anyja neve, lakóhely, munkahely, adóazonosító jel; a vállalkozás (396. §) és az egyéb gazdálkodó szervezet (396/A. §) esetében székhely, nyilvántartási szám, adószám, a bankszámla száma és a számlát vezető pénzügyi intézmény neve).””

(3) A vállalkozások közötti jogviták gyorsabb elbírálása érdekében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló 2009. évi LXVIII. törvény 4. § (3) – (4) bekezdései az alábbi szöveggel lépnek hatályba:

„(3) A Pp. 196. § (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A magánokirat az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el, feltéve, hogy az alábbi feltételek valamelyike fennáll:)

„d) a vállalkozás (396. §) és az egyéb gazdálkodó szervezet (396/A. §) által üzleti körében kiállított okiratot szabályszerűen aláírták;”

(4) A Pp. 196. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vállalkozás (396. §) és az egyéb gazdálkodó szervezet (396/A. §) által kiállított vagy őrzött okiratról készült felvétel [195. § (2) bek.], továbbá bármilyen adathordozó útján készített okirat – értve ezalatt az elektronikus okiratról készített papír alapú okiratot is – teljes bizonyító erővel bizonyítja, hogy tartalma megegyezik az eredeti okirattal, feltéve, hogy a vállalkozás (396. §) és az egyéb gazdálkodó szervezet (396/A. §), amely a felvételt készítette vagy az okiratot kiállította, illetve őrzi, a felvétel vagy az okirat azonosságát szabályszerűen igazolta. A vállalkozás (396. §) és az egyéb gazdálkodó szervezet (396/A. §) által kiállított vagy őrzött okiratról készült elektronikus okirat akkor bizonyítja teljes bizonyító erővel azt, hogy tartalma megegyezik az eredeti okirattal, ha az okiratról elektronikus okiratot készítő azt minősített elektronikus aláírással és – ha jogszabály így rendelkezik – időbélyegzővel látta

el, illetve külön jogszabály által meghatározott eljárás szerint készítette el. A vállalkozás (396. §) és az egyéb gazdálkodó szervezet (396/A. §) által kiállított vagy őrzött okiratról készült okirat bizonyító ereje – az okirat tartalmát illetően – az eredeti okiratéval, közokiratról készült okirat esetében pedig a teljes bizonyító erejű magánokiratéval azonos.”

A vállalkozás fogalmához kapcsolódó szövegrész változások

202. § (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 290. § (1), (2) és (3) bekezdésében, 291. § (1) bekezdésében a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „szervezet” szöveg lép.

(2) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 9/B. § (1) és (2) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetet” szövegrész helyébe a „vállalkozást” szöveg, 15. § (5) és (6) bekezdésében, 20. § (7) bekezdésének b) pontjában, 33. § (1) bekezdésének ba) és c) pontjában, 45. § (5) bekezdésében, 47. § a) és b) pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg, 33/B. § (5) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetek” szövegrész helyébe a „vállalkozások” szöveg lép.

(3) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (5) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetnek [Ptk. 685. § c) pont]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti vállalkozásnak” szöveg lép.

(4) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 40. § (3) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetek” szövegrész helyébe a „szervezetek” szöveg, 2. § (1) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetekre” szövegrész helyébe a „szervezetekre” szöveg, 3. § (1) bekezdésének a), b) és d) pontjában, 4. § (1) és (2) bekezdésében, 4. § (3) bekezdésének d) pontjában, 4. § (5) bekezdésében, 5/A. § (7) bekezdésében, 6. § (2) bekezdésében, 7. § (1) és (2) bekezdésében, 8. § (1) bekezdésében, 11. § (7) bekezdésében, 12. § (2) bekezdésének bc) pontjában, 13. § (2) bekezdésében, 13. § (3) bekezdésének a) pontjában, 17. § (1) bekezdésében, 21/A. § (1) bekezdésében, 24/A. § (4) és (7) bekezdésében, 27. § (2) bekezdésének f) pontjában, 27/A. § (1) és (12) bekezdésében, 31. § (1) bekezdésének bevezető szövegében és (2) bekezdésében, 33. § (1) és (2) bekezdésében, 33/A. § (1), (2) és (5) bekezdésében, 34. § (2) bekezdésében, 35. § (1) bekezdésében, 36. § (1) bekezdésében, 37. § (4) bekezdésében, 38. § (3) bekezdésében, 40. § (3) bekezdésében, 43. § (1) bekezdésében, 44. § (4) bekezdésében, 45. § (1) bekezdésében, 46. § (1) bekezdésében, 49/D. § (4) és (5) bekezdésében, 50. § (1) bekezdésében, 52. § (1) bekezdésében, 57. § (1) bekezdésének ha), hb) és he) pontjában, 62. § (1) bekezdésében, 63/B. § (1) és (6) bekezdésében a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „szervezet” szöveg, 5/A. § (2) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetnél” szövegrész helyébe a „szervezetnél” szöveg, 9. § (10) bekezdésében, 53. § (1) bekezdésének bevezető szövegében, 57. § (1) bekezdésének bevezető szövegében a „gazdálkodó szervezetnek” szövegrész helyébe a „szervezetnek” szöveg, 17. § (1) bekezdésében, 19. § (1) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetben” szövegrész helyébe a „szervezetben” szöveg, 27/C. § (2) bekezdésének f) pontjában a „gazdálkodó szervezeteknek” szövegrész helyébe a „szervezeteknek” szöveg, a 33. § (1) bekezdésében a „gazdálkodó szervezettől” szövegrész helyébe a „szervezettől” szöveg, 34. § (1) bekezdésében, 38. § (3) bekezdésében, 40. § (3) bekezdésében, 62. § (3) bekezdésében a „gazdálkodó szervezettel” szövegrész helyébe a „szervezettel” szöveg, 41. § (2)

bekezdésében, 57. § (1) bekezdésének c) pontjában, 75. § (2) bekezdésének e) pontjában a „gazdálkodó szervezetet” szövegrész helyébe a „szervezetet” szöveg, a 41. § (2) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetre” szövegrész helyébe a „szervezetre” szöveg lép.

(5) A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 2. § (1) bekezdésének a) pontjában a „gazdálkodó szervezetben [Ptk. 685. § c) pont]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti vállalkozásban” szöveg lép.

(6) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 31/F. § (5) bekezdésének második mondatában a „gazdálkodó szervezetté” szövegrész helyébe a „vállalkozássá” szöveg lép.

(7) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 4. § (3) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyv” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg, 13. § (1) bekezdés a) pontjában és (2) bekezdésében a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg, 26/C. § (2) bekezdésében és 37. § (2) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyv” szövegrész helyébe a „Ptk.” szöveg lép.

(8) A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 1993. évi XLIX. törvény 8. § (5) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetek” szövegrész helyébe a „vállalkozások” szöveg lép.

(9) A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény 6. § (2) bekezdésében a „Gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „Vállalkozás” szöveg, a 12. §-t megelőző alcímben, 27/C. § (1) bekezdésének c) pontjában, 27/G. § (1) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetnél” szövegrész helyébe a „vállalkozásnál” szöveg, 12. § (1) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetnek” szövegrész helyébe a „vállalkozásnak”, a „gazdálkodó szervezetet” szövegrész helyébe a „vállalkozást” szöveg, 12. § (2) bekezdésében, 26. § (1) bekezdésében, 30. § (6) bekezdésének c) pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg lép.

(10) A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 21. § (3) bekezdésének második mondatában a „gazdálkodó szervezettel [Ptk. 685. § c) pont]” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti vállalkozással” szöveg, 84/K. § (6) bekezdésében a „gazdálkodó szervezettel (Ptk. 685. § c) pont)” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti vállalkozással” szöveg lép.

203. § (1) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 102. § (4) bekezdésében a „gazdálkodó” szövegrész hatályát veszti.

(2) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 42. § (2) bekezdésének e) pontjában a „gazdálkodó szervnél” szövegrész helyébe a „vállalkozásnál” szöveg, 63. § (7) bekezdésében, 65. § (1) bekezdésének b) pontjában a „gazdálkodó szervezettel” szövegrész helyébe a „vállalkozással” szöveg, 127/A. § (2) bekezdésének második mondatában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg lép.

(3) Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 11. § (2) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyv 685. §-ának c) pontja szerinti gazdálkodó szervezetek” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv szerinti vállalkozások” szöveg lép.

(4) A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 38. § (4) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetek” szövegrész helyébe a „vállalkozások” szövegrész, a „gazdálkodó szervezetnek” szövegrész helyébe a „vállalkozásnak” szövegrész, a 46. § (2) bekezdésében a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg lép.

(5) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 9/A. § (1) bekezdésének b) pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg lép.

(6) A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 1. § (1) bekezdésének b) pontjában a „gazdálkodó szervezetekre” szövegrész helyébe a „vállalkozásokra” szöveg, 14. § (1) és (2) bekezdésében, 52. § (1) bekezdésében az „és gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „ , vállalkozás” szöveg, 33. §-ában a „gazdálkodó szervezet” szöveg helyébe a „vállalkozás” szöveg lép.

(7) A hulladékgyazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény 3. § r) pontjában, 21. § (2) bekezdésének b) pontjában, 23. § h) pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg, 12. § (2) bekezdésében, 20. § (4) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetek” szövegrész helyébe a „vállalkozások” szöveg, 15. § (4) bekezdésében, 16. § (3) bekezdésében, 21. § (2) bekezdésének bevezető szövegében a „Gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „Vállalkozás” szöveg, 17. § (2) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetnek” szövegrész helyébe a „vállalkozásnak” szöveg, 22. § (2) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetet” szövegrész helyébe a „vállalkozást” szöveg lép.

(8) A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 46. § (3) bekezdésének j) pontjában a „gazdálkodó szerveknél” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti vállalkozásoknál (a továbbiakban: vállalkozás)” szöveg, 67. § (8) bekezdésének bevezető szövegében, 68. § (9) bekezdésének bevezető szövegében, 70. § (1) bekezdésének b) pontjában a „gazdálkodó szervezettel” szövegrész helyébe a „vállalkozással” szöveg, 70. § (2) bekezdésének negyedik mondatában a „gazdálkodó szervezetnél [a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (1) bekezdés]” szövegrész helyébe az „a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (1) bekezdése szerinti gazdálkodónál” szöveg, 70. § (4) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetnél” szövegrész helyébe a „vállalkozásnál” szöveg lép.

(9) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény 162. § (1) bekezdésének b) pontjában a „gazdálkodó szervezet [Ptk. 685. § c) pontja]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti vállalkozás” szöveg lép.

(10) A lőfegyverekről és a lőszerokról szóló 2004. évi XXIV. törvény 2. § 18. pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg lép.

204. § (1) A települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény 4. § (1) bekezdésében a „költésévetési intézményt, gazdálkodó” szövegrész helyébe az „önkormányzati költségvetési szövet, törvény rendelkezése szerint egyéb” szöveg lép.

(2) A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény 3. § r) és s) pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg, 45. § (4) bekezdésének b) pontjában a „természetes személynek és gazdálkodó szervezetnek” szövegrész helyébe a „személynek” szöveg lép.

(3) Az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény mellékletének I. fejezet 7. pontjában a „gazdálkodó szervezet [Ptk. 685. § c) pont]” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti vállalkozás” szöveg lép.

(4) A haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény 1. § a) pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg lép.

(5) A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 3. § (8) és (9) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetek” szövegrész helyébe a „vállalkozások” szöveg lép.

(6) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 25. § (1) és (3) bekezdésében a „[Ptk. 685. § c) pont]” szövegrész hatályát veszti.

(7) A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény 2. § i) pontjában a „gazdálkodó szervezet [Polgári Törvénykönyv 685. § c) pont], aki (amely)” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv szerinti személy, aki” szöveg lép.

(8) Az európai szövetkezettről szóló 2006. évi LXIX. törvény 8. § (5) bekezdésének e) pontjában a „gazdálkodó szervezetben [Ptk. 685. § c) pont]” szövegrész helyébe a „vállalkozásban” szöveg lép.

(9) A műsorterjesztés és a digitális átállítás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény 5. § (1) bekezdésének 14. pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. § c) pontja szerinti gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv szerinti vállalkozás” szöveg lép.

(10) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 151. § (4) bekezdésének a) pontjában a „természetes személynek és gazdálkodó szervezetnek” szövegrész helyébe a „Ptk. szerinti személynek (a továbbiakban: személy)” szöveg lép.

205. § (1) A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 3. § 30. pontjában a „gazdálkodó szervezet [Polgári Törvénykönyv 685. § c) pont]” szövegrész helyébe a „vállalkozás” szöveg, 3. § 33. pontjában a „gazdálkodó szervezet [Polgári Törvénykönyv 685. § c) pont], amely” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv szerinti személy (a továbbiakban: személy), aki” szöveg, 20. § (1) bekezdésében, 105. § (3) bekezdésében, 120. § (1) bekezdésében a „gazdálkodó szervezetek” szövegrész helyébe a „vállalkozások” szöveg, 28. § (2) bekezdésében, 45. § (2) bekezdésében, 85. § (1) bekezdésének bevezető szövegében és c) pontjában, 125. § (4) bekezdésének a) pontjában a „természetes személynek és gazdálkodó szervezetnek” szövegrész helyébe a „végző személynek” szöveg lép.

(2) Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény 2. § (1) bekezdésében az „és jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezetre”

szövegrész helyébe a „ , továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságra, egyesülésre, az európai gazdasági egyesülésre, az európai területi együttműködési csoportosulásra, az egyes jogi személyek vállalatára, a végrehajtói irodára (a továbbiakban: gazdálkodó szervezet” szöveg, 51. § (3) bekezdésének q) pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe az „a természetes személy, jogi személy, gazdálkodó szervezet” szöveg, 55. § (1) bekezdésének c) pontjában a „gazdálkodó szervezet” szövegrész helyébe a „természetes személy, jogi személy, gazdálkodó szervezet” szöveg lép.

(3) A jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontjában a „gazdálkodó szervezetnél [Ptk. 685. § c) pont]” szövegrész helyébe a „vállalkozásnál” szöveg lép, 5. § (3) bekezdésében a „gazdálkodó” szövegrész hatályát veszti.

**A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvényre,
illetve a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényre való
merek hivatkozásokhoz kapcsolódó szövegrész változások**

206. § (1) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 3. § (2) bekezdésében a „Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvének 598-684. §-aiban szereplő, illetve a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény szerinti” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti öröklési jogi, illetve a családi jogi” szöveg lép.

(2) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 71. §-ában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvről szóló törvény” szöveg lép.

(3) Az Európa Tanács Strasbourgban, 1999. november 4-én kelt, Korrupcióról szóló Polgári Jogi Egyezményének kihirdetéséről szóló 2004. évi L. törvény 3. § (1) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény” szöveg helyébe a „Polgári Törvénykönyv” szöveg lép.

(4) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 4. számú mellékletének 16.4. pontjában, az 5. számú mellékletének 17.4. pontjában, a 6. számú mellékletének 19.2. pontjában, a 7. számú mellékletének 17.2. pontjában, a 8. számú mellékletének 16.2. pontjában és a 9. számú mellékletének 14.2. pontjában a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv” szöveg lép.

(5) Az önkéntes tűzoltó egyesületekről szóló 2008. évi XXXIII. törvény 4. § (2) bekezdésében a „Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyv” szöveg lép.

Harmadik rész Záró rendelkezések

207. § E törvény hatálybalépését követően a Kormány szükség szerinti gyakorisággal, de legalább két évente beszámol az Országgyűlésnek a Ptk. és e törvény hatályosulásának tapasztalatairól.

208. § (1) Ez a törvény – a (2)-(3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2010. május 1-jén lép hatályba.

(2) A 22. § (2) bekezdés 2010. július 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény 80. §–206. §-a, 209. § (2) bekezdése, valamint 210. §-a 2011. január 1-jén lép hatályba.

209. § (1) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályukat veszítik a következő jogszabályok, jogszabályi rendelkezések:

1. a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 23. § (1) bekezdés m) pontja, 311. § (5) bekezdése, 312. § (4) bekezdése,

2. a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 59. § (2) bekezdése,

3. a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 8–87. §-a, 648. §-a,

4. a csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 61. § (2) bekezdése,

5. a Polgári Törvénykönyv egyes rendelkezéseinek módosításáról szóló 1993. évi XCII. törvény 40. § (6) bekezdése,

6. a szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény 1. § (2) bekezdés f) pontja,

7. a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 7. § (6) bekezdése,

8. szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 101. § (2) bekezdése,

9. a formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény 12. § (6) bekezdése,

10. a közpénzek felhasználásával, a köztulajdon használatának nyilvánosságával, átláthatóbbá tételével és ellenőrzésének bővítésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2003. évi XXIV. törvény 38. § (3) bekezdése,

11. a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény hatálybalépése és végrehajtása, valamint a személyi jog egyes kérdéseinek szabályozása tárgyában kiadott 1952. évi 23. törvényerejű rendelet 67–69/A. §-a,

12. a Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet 5–14. §-a, 76–77. §-a és 91–91/B. §-a,

13. a Polgári Törvénykönyv módosításáról és egységes szövegéről szóló 1977. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1978. évi 2. törvényerejű rendelet 2. §-a, 4. §-a, 10. §-a, 20–21. §-a.

(2) 2011. január 1-jén hatályát veszti

1. a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 295. § (1)-(2) bekezdése,
2. a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény,
3. a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény,
4. a termékfelelősségről szóló 1993. évi X. törvény,
5. a Polgári Törvénykönyv egyes rendelkezéseinek módosításáról szóló 1993. évi XCII. törvény 40. § (1) és (9) bekezdése,
6. a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 15. § (3) bekezdése és 30. § (2) bekezdése,
7. a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 7. § (3) bekezdése, 22. §-a, 26. § (2) bekezdése,
8. a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 7/A. § (1) bekezdése és 55. § (1) bekezdés c)-e) pontja,
9. a Polgári Törvénykönyv módosításáról szóló 2000. évi LXXXVIII. törvény,
10. az önálló kereskedelmi ügynöki szerződésről szóló 2000. évi CXVII. törvény,
11. a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint egyes törvények fogyasztóvédelemmel összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2002. évi XXXVI. törvény,
12. az emberi fogyasztásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 21. § (3) bekezdése,
13. a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint egyes törvények fogyasztóvédelemmel összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2006. évi III. törvény,
14. a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény hatálybalépése és végrehajtása, valamint a személyi jog egyes kérdéseinek szabályozása tárgyában kiadott 1952. évi 23. törvényerejű rendelet,
15. a Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet,
16. a Polgári Törvénykönyv módosításáról és egységes szövegéről szóló 1977. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1978. évi 2. törvényerejű rendelet.

(3) E törvény 2-3. §-a 2010. december 31-én hatályát veszti.

210. § A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 281. § (1) bekezdésének e törvény 10. § (6) bekezdésével megállapított szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a félnek nincs perbeli cselekvőképessége vagy korlátozottan cselekvőképes nagykorú – ide nem értve a 278. §-ban megjelölt házastársat – és közte, valamint törvényes képviselője, illetve gondnoka között érdekellentét áll fenn, a bíróság a fél képviselőjére ügygondnokot rendel ki.”

211. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

1. a Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztóval kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen szerződési feltételekről, 6. cikk (2) bekezdés [a 131. § (2) bekezdése],

2. az Európai Parlament és a Tanács 1999/44/EK irányelve (1999. május 25.) a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól, 7. cikk (2) [a 131. § (2) bekezdése].

Sólyom László
köztársasági elnök

Dr. Katona Béla
az Országgyűlés elnöke